

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Mødet onsdag den 14. juni 2000 kl. 16.00

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften eller god eftermiddag. Mødet er åbnet. Vi har stadig væk de lyse timer, men det kan være svært måske at sætte sig ind i det, når vi starter dette lange møde.

Allerførst vil jeg godt have lov til at give en særlig velkomst til Winnie Berndtson, der er tilbage efter endt orlov. Velkommen tilbage til arbejdet og til samarbejdet. Og det er velment og fysisk udtrykt, som Winnie Berndtson kan se.

(Forsamlingen rejste sig)

Jeg har fra Den Socialdemokratiske Gruppe modtaget meddelelse om, at der ønskes indkaldt en stedfortræder til deltagelse i mødet i stedet for Hanne Nielsen, som er blevet syg, og 3. stedfortræder, Rikke Gaard, er indkaldt. Jeg skal høre, om der er bemærkninger hertil? (*Ophold*). Det er der ikke.

Så vil jeg gerne have lov til at byde velkommen til Rikke Gaard, og alle kan se, at det er hårdt arbejde, der forestår. Velkommen til Rikke.

(Forsamlingen rejste sig)

Der er til mødet i dag og i morgen udsendt en dagsorden med 45 punkter og 2 tillægsgagsordener med henholdsvis 10 sager og 1 sag. Derudover har jeg modtaget 6 sager, som under forudsætning af forsamlingens godkendelse optages på dagsordenen.

Det drejer sig om sag 317/2000, som er en godkendelse i henhold til styrelseslovens § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af en stedfortræder for Inger Marie Bruun-Vierø, der af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 1. august 2000 og indtil videre. 1. stedfortræder, Henrik Morgen, indkaldes.

Det drejer sig om sag 318/2000, meddelelse fra Den Radikale Gruppe om, at Henrik Morgen pr. 1. august 2000 indtræder som midlertidigt medlem af Sundheds- og Om-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

sorgsudvalget, som medlem af bestyrelsen for HS samt som medlem af bestyrelsen for Den Kommunale Højskole under Inger Marie Bruun-Vierøs orlov.

Så drejer det sig om sag 319/2000, meddelelse fra Den Socialdemokratiske Gruppe om, at overborgmester Jens Kramer Mikkelsen udtræder som medlem af bestyrelsen for Zoologisk Have, samt at borgmester Thustrup Hansen indtræder som nyt medlem af bestyrelsen for samme institution.

Så drejer det sig om sag 320/2000, udpegning af direktør Helge Bacher til ny suppleant for direktør Henning Andersen i Boligkommissionen i stedet for Jørn Ravn, der er fratrukket Vibo.

Så drejer det sig om sag 321/2000, meddelelse fra Den Socialdemokratiske Gruppe om, at Ole Hentzen pr. 1. august 2000 udtræder som medlem af Børn og Unge-udvalget, og at Grete Henius pr. samme dato indtræder som nyt medlem af udvalget, samt meddelelse fra Venstres Gruppe om, at Tine Peters pr. 1. august udtræder som suppleant i Børn og Unge-udvalget, og at Ole Hentzen pr. samme dato indtræder som ny suppleant i udvalget.

Så drejer det sig endelig om sag 322/2000, godkendelse i henhold til den kommunale styrelseslovs § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af en stedfortræder af Finn Rudazky, der af personlige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 14. juni 2000 og en måned frem. 2. stedfortræder, Hanne Dahlerup, er indkaldt.

Sag 266/2000, punkt 38 på dagsordenen, der er en forespørgsel fra Dansk Folkepartis Gruppe og Lars Hutters om, hvilke oplysninger borgmestrene kan give om det økonomiske morads i KUC, og hvilke konsekvenser der vil blive draget over for de ansvarlige, er identisk med en forespørgsel ligeledes fra Dansk Folkepartis Gruppe og Lars Hutters, der blev besvaret i forsamlingens møde den 25. maj 2000.

Fremsættelsen af forespørgslen er ikke motiveret af nye oplysninger eller ændringer i forhold til besvarelsen i mødet den 25. maj 2000. Jeg har forstået, at der vil være flertal i forsamlingen for, at sagen ikke afvises fra dagsordenen. Jeg skal høre, om der er bemærkninger til, at sagen bliver på dagsordenen? (*Ophold*). Det er der ikke. Så vil jeg foreslå, at sagen behandles under ét med den sag, som Lars Hutters har fået optaget, forslag til beslutning, punkt 1 på den udsendte »lille« tillægsdagsorden (316/2000), og op-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

tages efter punkt 2 og 3 på den »store« tillægsdagsorden, således at vi behandler alle 4 KUC-sager i umiddelbar forlængelse af hinanden. Jeg skal høre, om der er bemærkninger hertil? (*Ophold*). Det er der ikke.

Sag 299/2000 og 276/2000 om erhvervelse af ejendomme, punkt 44 og 45 på dagsordenen, er optaget til behandling for lukkede døre. Jeg har fra henholdsvis Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen og Økonomiforvaltningen modtaget underretning om, at der ikke vil være noget til hinder for, at disse sager behandles for åbne døre. Derfor skal jeg foreslå, at sagerne overføres til behandling for åbne døre, så de behandles efter henholdsvis punkt 13 på dagsordenen og punkt 36 på dagsordenen. Jeg skal høre, om der er bemærkninger til dette? (*Ophold*). Det er der ikke.

Så har jeg endvidere modtaget anmodning fra Den Socialdemokratiske Gruppe om, at sag 272/2000 om anvendelse af Brune Kødby, punkt 2 på dagsordenen, flyttes til senere på dagsordenen, da gruppens ordfører, Mona Heiberg, på grund af udførelse af sit hverv som domsmand er forhindret i at deltage i mødet før efter kl. 18. Jeg skal derfor foreslå, at sagen i givet fald flyttes til behandling efter punkt 13 på dagsordenen, efter den sag, der vedrører tilpasning af plejeboligkapaciteten. Jeg skal høre, om det giver anledning til bemærkninger? (*Ophold*). Det gør det ikke.

Så skal jeg foreslå, at den sidstnævnte sag uden for dagsordenen om indkaldelse af en stedfortræder for Finn Rudaizky i givet fald behandles som den første dag på mødet i aften.

Jeg skal høre, om der er bemærkninger til, at sag 322/2000 optages på dagsordenen, den sag, der vedrører netop udpegning af en stedfortræder for Finn Rudaizky? (*Ophold*). Det er der ikke. Så er det godkendt.

Om rækkefølgen for behandlingen af sagerne skal jeg i øvrigt foreslå følgende, som bortset fra flytningen af sagen om Brune Kødby og KUC-sagerne, og de to sidste ting sammen med Brune Kødby fremgår i øvrigt af det forslag eller udkast til revideret dagsorden, som er omdelt på medlemmernes pladser, og det tror jeg ikke, jeg behøver at gentage.

Jeg skal høre, om der er behov for, at man lige får ordnet sine papirer, inden vi går i gang og gør det i henhold til det, som jeg har prøvet at beskrive lidt komplekst her. Der-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

for vil jeg foreslå, at vi tager 3 minutters pause til, at medlemmerne lige får lejlighed til at rubricere deres sager på den rigtige måde.

Der kommer her i løbet af få sekunder et revideret papir, som man kan bruge. Men jeg vil foreslå, hvis man har forstået det, jeg har sagt herfra, at man så går i gang. Jeg medgiver, at det er en kompliceret øvelse, men det er jo sådan set alternativet til et møde senere. Vi suspenderer mødet i ganske få minutter, indtil formanden genoptager det.

Mødet suspenderedes kl. 16.20.

Mødet genoptoges kl. 16.40.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi genoptager mødet. Der kommer i løbet af få minutter en revideret dagsorden til medlemmerne. Jeg håber, man har kunnet benytte pausen til at gå i gang med sine egen ... (*Mikrofonen afbrudt*) ... nævnte ved mødets begyndelse.

Vi går nu til den sag, som er optaget uden for dagsordenen her ved mødets begyndelse.

1) BR 322/2000. Godkendelse af orlov

Godkendelse i henhold til Lov om Kommunernes Styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af en stedfortræder for Finn Rudaizky, A, der på grund af personlige forhold vil være forhindret i at deltage i forsamlingsens møder fra den 14. juni 2000 og indtil videre. 2. stedfortræder, Hanne Dahlerup, indkaldes.

2. stedfortræder, Hanne Dahlerup, blev godkendt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg byder herefter Hanne Dahlerup velkommen til arbejdet og samarbejdet. Velkommen.

Kommentar [J1]: 00030469D
OC

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

(Forsamlingen rejste sig)

2) BR 188/2000. Forespørgsel om afvikling af gæld

(Stillet af Per Bregengaard og Morten Kabell, Ø):

"Hvilke planer har Københavns Kommune for at omprioritere, således at ikke alene den økonomiske gæld afvikles, men også vedligeholdelsesgælden?"

(Sagen udsattes i møderne 11. maj, 25. maj og 8. juni 2000)

Kommentar [tj2]: 00030204D
OC

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Sagen har af forskellige årsager været udsat et par gange.

Morten Kabell (Ø): Ja, som overborgmesteren nævnte det, så er det jo en sag, som jeg næsten havde forventet, vi også skulle have på på novembarmøderne. Der kunne gå sport i, hvor mange gange den kunne blive udsat.

København er en gældsplaget by, så meget ved de fleste nok, der følger bare minimalt med. Ca. 12 mia. kr. skylder kommunen væk i pengegæld, og i renteudgifter er det et godt stykke over 350 mill. kr., svarende til knap 4 pct. om året. Alle kan være enige i, og det er Enhedslisten også, at vi ikke er glade for eller har stor gavn af at spytte så mange ind i kuponklippere i ind- og udland.

Men ved siden af pengegælden har Københavns Kommune en anden meget stor gæld, en gevaldig vedligeholdelsesgæld på vores bygninger. Den gæld er i modsætning til pengegælden meget synlig i det københavnske landskab. Den gæld er alt for synlig for brugerne, borgerne, kunderne i kommunens butikker, om man så må sige. Men gælden har indtil nu været usynlig for kommunens såkaldte ansvarlige flertal.

Hvad værre er, så er bygningsgælden i voldsom vækst. Vi ser rundt omkring i byen, at vores skoler, daginstitutioner, plejehjem osv. forfalder, at vedligeholdelsen ikke fungerer, og at vores brugere og vores borgere er tvunget til at finde sig i dårligere og dårligere bygninger. Det er uanstændigt over for de mennesker, der har valgt denne her forsamling ind.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Gælden på bygningerne, den manglende vedligeholdelse, har vi fået opgjort tidligere på året til over 850 mill. kr. Forrentningen af den gæld er ikke tilnærmelsesvis i samme størrelse som pengegælden. Den er endnu større.

Rentebyrden på vedligeholdelsesgælden kan beregnes på skoleområdet og er, så vidt vides, parallel i forhold til de andre forvaltningsområder, til over 6 pct. om året. Hertil kommer et tab og en udgift for kommunen i forbindelse med varmetab og andre problemer, der følger direkte af, at vedligeholdelsen ikke fungerer, at vinduer er utætte, at vores børn bl.a. sidder i træk.

Et andet element i den her problemstilling er, at det er ulige meget dyrere at vedligeholde nedslidte bygninger, på den måde at efterkomme et efterslæb, end det er løbende at vedligeholde. 150 mill. kr. kunne det beregnes til, at denne kommune om året skal bruge på den løbende vedligeholdelse. Men fordi vi i øjeblikket vedligeholder på nedslidte bygninger, hvor vedligeholdelsen ikke har fundet sted, så ligger udgiftsniveauet, det behov, der er, på over 182 mill. kr.

Alt i alt er det særdeles dårlig økonomi, det er særdeles dårlig service over for vores borgere at fortsætte den nuværende kurs.

Et alternativ, som Enhedslisten har peget på, som vi gerne vil pege på igen, og som er årsagen til denne forespørgsel, er at omlægge gældsafdraget. Vi må se Københavns Kommunes gæld som et samlet hele på ca. 13 mia. kr., hvoraf noget er væsentligt dyrere at forrente end andet, og så må det være sund økonomi at afdrage mest på den dyre gæld frem for den billige. En sådan omlægning vil være sund økonomi. Det burde nærmest være et elementært pensum på økonomistudierne rundt omkring i landet.

Tænk, her har jeg endda ikke engang nævnt et ord om, at det at føre en sund økonomisk politik også betyder bedre service, bedre oplevelser for københavnere, flere børn i de kommunale skoler frem for i de private. Det vil også betyde en økonomisk forbedring. Flere børn i de kommunale skoler, fordi man oplever, at det er noget værd at gå i en kommuneskole frem for, at man tydeligt kan se i det kommunale landskab, at hvor der er en bygning, hvor der er en skole, der er dårligt vedligeholdt, så er den kommunal. Er den godt vedligeholdt, så er den privat. Det er uanstændigt over for skatte-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

yderne, det er uanstændigt over for borgerne, det er uanstændigt over for københavnere.

Enhedslistens forslag er på den her måde kort sagt en økonomisk, kvalitetsmæssig, ja sågar æstetisk forbedring af vores by. Hvad kan overborgmesteren fortælle om planerne om at føre en sådan meget sund økonomisk politik?

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg vil sige til Morten Kabell, og det tror jeg godt, han ved, at synspunktet om nedbringelse af gæld er et synspunkt, som ligger mig meget på sinde. Københavns Kommune har en stor gæld, som vi kommer til at føre videre til de kommende generationer både af politikere og af københavnere.

Dermed kommer vi til at begrænse deres muligheder for at bruge ressourcerne på den måde, som de finder er den bedste måde at bruge ressourcerne på. De bliver tvunget til at betale afdrag, de bliver tvunget til at betale renter af den gæld, som vi og de, der var før os, har stiftet. Derfor er det uhyre vigtigt, at vi er vores ansvar bevidst og gør noget for at nedbringe gælden.

Når det er sagt, så vil jeg også godt sige og gøre det meget klart, at for mig handler gæld ikke kun om pengegæld, men også om andre gældsbegreber. Jeg tænker på vores bygninger, som Morten Kabell er stærkt optaget af. Jeg tænker også på den miljøgæld, som er for os, altså hvor vi skal betale af på både det og det, generationer før os har tæret på miljøet. Det handler også om den, kan man sige, personaleudviklingsmæssige gæld, og den ressource, som personalet er for København og for københavnere; også der er der en gæld.

Så for mig at se er der tale om pengegælden, der er tale om, Morten Kabell, om miljøgælden, der er tale om bygningsgælden, der er tale om gæld på en lang række områder.

Jeg vil godt sige, at en lavere pengegæld, og, Morten Kabell, det handler det jo, jeg ved godt, det kan være svært at være koncentreret hele tiden, men til syvende og sidst handler meget om det. Det er måske lidt prosaisk, når vi taler om personaleudvikling, vi taler om miljø, vi taler om bygninger, når vi ved, hvordan det ser ud, så handler meget

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

af det selvfølgelig også om pengegælden. Og den gør vi noget ved i disse år, og efter min opfattelse bør vi også gøre noget ved den gæld de kommende år.

Men alle de gældsbegreber, som jeg har nævnt, og det at få gjort noget ved dem, er det, der er forudsætningen for, at vi kan disponere friere i forhold til de andre ting, som vi godt vil gøre noget ved de kommende år. Så man kan måske sige, at pengegælden, selv om den måske er lidt mere prosaisk end de andre, måske er et begreb, der er først blandt lige, hvis man kan bruge det udtryk.

Men dermed ikke sagt, det gælder i forhold til Morten Kabell og til andre, at miljøgælden, at personalegælden, at bygningsgælden skal lide af den grund og nedprioriteres af den grund.

Jeg vil godt konkret sige om vedligeholdelsesgælden på bygninger, at spørgsmålet om, hvordan vi bedst muligt sikrer vedligeholdelsen af byens bygninger og de værdier, der ligger i det, er ganske centralt. Efterslæbet fra kommunens fattige år i 1980'erne og i begyndelsen af 1990'erne er synligt, det er synligt mange steder, det er synligt næsten overalt i vores bygninger.

Man kan måske endda sige, at vi bygger meget nyt i København også i disse år, også på institutionsfronten, så det er vel ikke for meget sagt, at vi både har måske noget af det bedste, og vi har noget af det ringeste. Derfor er det helt afgørende, at vi er opmærksom på det, der er på bygningsfronten. Jeg tror, det er utrolig vigtigt, at vi hele tiden er opmærksom på og har fokus på, hvordan kommunen fremadrettet kan sikre bygningsmassen. Vi anvender årligt i størrelsesordenen en kvart milliard, 250 millioner kroner, til at vedligeholde byens ejendomme.

I dette år har forsamlingen her afsat en pulje til særlig bygningsvedligeholdelse på godt et halvt hundrede millioner kroner, præcis på 53 mill. kr., hvilket er tæt på en fordobling i forhold til puljen, der var i 1999.

En af de metoder, som kan anvendes, er bl.a. den proces, vi har sat i gang efter beslutning i Økonomiudvalget, drøftet her i forsamlingen, bl.a., som det er besluttet, at igangsætte et arbejde med henblik på at se, hvordan vi også strukturelt i forhold til ejendomsmassen kan sikre en optimal vedligeholdelse. Skal vi etablere en ejendomsenhed,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

skal vi se på andre muligheder? netop som Økonomiudvalget har besluttet at sætte en proces i gang.

Omkring pengegælden er det sådan, at kommunen i dag har en gæld på ikke mindre end 12,4 mia. kr. Det er 60 pct. mere end den gæld, Frederiksbergborgerne har, 60 pct. mere end den gæld, som Frederiksberg, som er en ganske forgældet kommune, har. Det er ca. 3 gange mere end landsgennemsnittet.

Vi er i kommunen som andre kommuner underlagt lånereglerne. Vi er underkastet Indenrigsministeriets lånebekendtgørelse. Det betyder, at kommunens langfristede gæld skal nedbringes for at undgå fremtidige afviklingsproblemer.

Derfor har kommunen begrænset mulighed for at fravælge gældsafviklingen til fordel for f.eks. vedligeholdelse af skoler, vedligeholdelse af andre institutioner. Så gældens størrelse og kravet om tilbagebetaling inden for en 11-årig periode sætter ganske snævre rammer for mulighederne for at prioritere mellem vedligeholdelse og gældsnedbringelse.

Jeg vil godt sige, at det her tema har været et centralt tema i de drøftelser, vi har haft i Økonomiudvalget op til forhandlingerne med regeringen om økonomien for næste år. Det har også været et centralt tema i de netop overståede forhandlinger med regeringen. For mig at se er det sådan, at dette tema, også hele viften af gældstemaer, som jeg er meget enig med Morten Kabell i, fortsat vil være ganske centralt.

Jeg vil godt sige, at jeg tror også, at befolkningsudviklingen betyder, at der alene, alene for at kunne fastholde det nuværende serviceniveau på folkeskoleområdet, på daginstitutionsområdet, også vil være et behov og et ganske betydeligt behov de kommende år, og på disse 2 områder er der alene i år 2000 afsat mere end 300 mill. kr.

Så der er for mig at se med andre ord behov for en konstant prioritering mellem aktiviteter og serviceområder. Vedligeholdelsesproblemerne kan ikke alene indsnævres til spørgsmålet om enten at nedbringe pengegælden eller investere yderligere i Københavns Kommunes bygningsmasse.

Jeg vil godt sige, at jeg er meget enig i udgangspunktet, at kommunen har mere end én type gæld.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Preben Bille-Brahe (V): Jeg synes, Morten Kabell har en god pointe, fordi det er jo mærkværdigt, at vi i et land med verdens højeste skattetryk ikke kan have velholdte skoler og veje. Det burde jo faktisk være sådan med vores skattetryk, at vi havde forgyldte tage og fortøve belagt med marmor, men sådan forholder det sig ikke.

Jeg tror, at meget af det har at gøre med, at jeg mener ikke, at valget står mellem, at vi skal betale af på vores gæld, eller vi skal investere i vores bygningsmasse. Jeg mener, det er vores driftsomkostninger, der er for høje, og det hænger sammen med, at vi ikke er kritiske nok med, hvordan vi bruger vores personaleressourcer.

Personaleforbruget i Københavns Kommune minder mig om et eksempel, professor Hans Keiding i nationaløkonomi ved Københavns Universitet gav om en kinesisk bonde, der havde en rismark. Kineseren ansatte en kineser til at hjælpe sig. Nu var de 2, så kunne de nå at høste mere, og marginaludbyttet steg. Så ansatte han en til, og han ansatte en til, og udbyttet steg stadig. Men på et tidspunkt steg udbyttet ikke længere, det begyndte at falde. For på et tidspunkt var de nemlig blevet så mange kinesere i marken, at de trampede afgrøderne ned i stedet for at øge produktiviteten.

Helt så galt er det måske ikke fat i Københavns Kommune, men jeg synes alligevel, at det er et lidt sjovt eksempel.

Jeg kunne godt tænke mig, at vi fandt noget inspiration i Københavns Belysningsvæsen. Københavns Belysningsvæsen har været igennem en øvelse i løbet af det sidste år, hvor de har reduceret deres medarbejderstab med 30 pct. og stadig i dag laver det samme. De har reduceret antallet af ansatte fra 2.000 til 1.300.

Det er sket ved ansættelsesstop, ved uddelegering af kompetence og ansvar og ved at reducere i antallet af mellemliderniveauer. Så der er altså ikke noget med behårde udliciteringer og tommelskruerne på folkene på gulvet. Det er noget med, at man har slanket organisationen, man har gjort den fladere, og jeg tror, at det er den vej, vi skal gå.

Som et tankeeksperiment: Hvis Københavns Kommune kunne gøre det samme som Københavns Belysningsvæsen, så ville vi kunne reducere vores arbejdsstyrke med ikke under 10.000, og det ville kunne frigøre 2½ mia. kr. om året.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Det er klart, en så voldsom ændring ville vi ikke kunne gøre fra den ene dag til den anden. Men jeg tror, det ville være en god idé, om vi spurgte os selv, hvorvidt vi kunne gøre det her bedre og mere effektivt. Kunne vi blot reducere medarbejderstyrken med 4.000 mand, altså fra 40.000 til 36.000, ville det kunne frigøre 1 mia. kr. om året, og for 1 mia. kr. kan man få meget vedligeholdelse.

Så jeg synes måske, at man i Økonomiudvalget skulle bede Belysningsvæsenets direktør, Petter Møller, om at komme og fortælle, hvordan man har gjort i Belysningsvæsenet, og så kunne Økonomiudvalget måske få nogle ideer, som kunne smitte af på Københavns Kommune, så vi bedre kunne få budgetterne til at hænge sammen, så vi kunne få nogle flotte, vedligeholdte skoler, så børnene kunne få nogle tidssvarende, ordentlige undervisningsmaterialer, så der kunne blive et tilstrækkeligt antal computere til eleverne, så vores veje kunne blive bedre vedligeholdt, og vi samtidig kunne få betalt af på vores gæld.

Louise Frevert (O): Vi er i Dansk Folkeparti da enige et langt stykke hen ad vejen med Enhedslisten, også fordi der jo har været et efterslæb i de sidste 20 år, som har været forårsaget af socialdemokratisk styre her i kommunen. Det synes vi absolut er yderst betænkeligt.

Men til gengæld synes vi også, at det er fuldstændig hen i vejret, at et flertal i Økonomiudvalget hen over hovedet på Dansk Folkeparti har besluttet at lukke 5 plejehjem, 251 pladser, og så vil man samtidig nedbringe gælden. Det hører jo ikke nogen steder hjemme, der er jo ingen ræson i det.

Men det, der egentlig fik mig på talerstolen, var Morten Kabells bemærkning om, at Københavns kommuneskoler, folkeskoler så forfærdelige ud, hvorimod alle privatskolerne var rigtig fantastiske.

Jeg kan da nævne f.eks. Zahles Skole, det er da ikke nogen balsal. Ingrid Jespersens Skole er da heller ikke nogen balsal med deres gymnastiksale. Deres klasselokaler er meget mindre end mange af Københavns folkeskoler.

Så det er jo et prioriteringsspørgsmål, hvad forældrene vælger, om de vil sende dem på folkeskole, eller de vil sende dem på privatskole. Men de private skoler, som er i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Københavns Kommune, er absolut ikke meget hverken større eller bedre end Københavns folkeskoler. Det vil jeg bare gøre opmærksom på, for ellers kan Morten Kabell jo ved selvsyn gå ud og inspicere privatskolerne, fordi det har jeg nemlig gjort.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke flere i første runde. Anden runde.

Morten Kabell (Ø): Jeg må erkende, at jeg blev en anelse skuffet over overborgmesterens svar. Jeg synes heller ikke, hvis jeg nu skal være ærlig, at det logisk er helt sammenhængende.

Jeg forstår, at overborgmesteren ønsker at prioritere pengegælden som værende den første gæld blandt lige, om man så må sige. Så forekommer det mig bare en smule mærkværdigt, at overborgmesteren ikke vil medvirke til at se gælden som et hele. Altså i ens privatøkonomi, hvis det er, at man har gæld, så vælger man vel at afbetale den gæld, der er dyrest for en, hver måned. Man starter jo ikke med at afbetale den gæld, der er, om man så må sige gratis for en i forrentning. Så starter man da naturligvis med at tilbagebetale sine kontokort og alle de andre ting, som ligger højt på gælden, og derefter er det, man går i gang med gælden til sparegrisen, var jeg lige ved at sige.

Sådan er almindelig økonomi, og sådan er kommunal økonomi faktisk også. Der er ingen sund økonomi i at begynde at tilbagebetale den gæld, som koster os mindst, hvert år.

Vi ligger ganske glimrende, det er rigtigt. Vi har en høj gæld og pengegæld, men vi ligger glimrende inden for regeringens lånerammer. Så der vil ikke være noget problem i at sige, nu tilbagebetaler vi de næste år, ikke på pengegælden, som er den billige gæld, vi nøjes med at tilbagebetale på den dyreste gæld, den, som koster os flest kroner og som umiddelbart også giver borgerne den bedste service. Der må jeg indrømme, at jeg ikke forstår overborgmesteren, og jeg synes, det er selvmodsigende, hvad overborgmesteren siger.

Samtidig oplever jeg, at overborgmesteren gør opmærksom på, at man jo nu gør en ekstra indsats, 53 mill. kr. og sådan nogle ting. Ja, det er så rigtigt nok. 53 mill. kr., som

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

man jo dels er ude og tage fra forvaltningernes egne vedligeholdelsespuljer, dels så overlader man det til Økonomiforvaltningen at foreslå, hvor udmøntningen sker, frem for at de gør det derude, hvor det er folk rent faktisk ved, hvor behovet er. Det er en anelse mystisk politik, der bliver ført.

Endelig omtaler overborgmesteren de aftaler eller det forhandlingsresultat, han har lavet med sin partifælle finansministeren, og mener, gælden er et centralt tema. Det er da også fint, det erindrings jeg også fra Økonomiudvalgets prioritering af de temaer, der skulle tages op med finansministeren, at det var det, man skulle tage fat i.

Men lad os så se bare en anelse på det resultat, der kom ud af det, for det forhandlingsresultat afspejler jo overhovedet ikke, at det er et tema. Tværtimod fokuseres der stadig på, at det er vigtigt for Københavns Kommune, at vi tilbagebetaler pengegælden. Ikke et ord om de andre gæld og specielt ikke et ord om vedligeholdelsesgælden.

Samtidig må vi jo erkende, at overborgmesteren ud over at lovprise den socialdemokratiske narrehat, der hedder folkehøringerne, kommer tilbage med et forhandlingsresultat, der stort set ikke giver os nogen som helst penge, hvilket resulterer i, at puljen for 2001, som vi skal udmønte efter sommerferien, er utroligt lav.

Heller ikke her kan man se, at det, overborgmesteren åbenbart mener er et centralt tema, giver sig nogen som helst udslag i de resultater, overborgmesteren når. Det er jeg egentlig ked af, og det er jeg skuffet over i den redegørelse, som overborgmesteren giver.

Så vil jeg lige knytte et par kommentarer til Preben Bille-Brahe og Louise Frevert. Jeg vil nok chokere forsamlingen ved at sige, at jeg selvfølgelig er meget enig i mange af de ting, Preben Bille-Brahe nævnte. Det er vigtigt, og det har også været en gammel venstrefløjssag, at vi sikrer en så høj som muligt effektivitet i den offentlige sektor. Nogle af de største kritikere af bl.a. Københavns Kommune som mastodont har netop også været venstrefløjens, som har kritiseret den meget store centraladministration, de mange dinosaurer, der har vadet rundt og fået løn uden måske egentlig at lave noget, der afspejler sig i en kommunal service.

Netop derfor er det jo også, at jeg personligt er så utroligt glad for den bydelsaftale, som vi underskrev i går. Den vil nemlig lægge utroligt mange opgaver ud til bydelsrå-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

dene, som i de forløbne år har vist sig administrativt at være langt mere effektive, bruge langt færre penge på centraladministration end mastodonten, centralkommunen Københavns Kommune, har været i stand til. Her tror jeg faktisk, at vi alene vil kunne opnå en utrolig stor besparelse til gavn for byens borgere, til gavn for en bedre service.

Så nævner Louise Frevert nogle forskellige ting, hun også langt hen ad vejen kan støtte. Det lyder jo også meget smukt. Jeg kan dog ikke lade være med at tænke på, at det parti, som Louise Frevert forlod for ikke så frygtelig længe siden, Det Konservative Folkeparti, jo i bund og grund har været med til at styre denne by, har været med til at fastlægge, at vedligeholdelsesstandarden er så utroligt dårlig.

De budgetforlig, Louise Frevert selv har stemt for, indeholder jo lige præcis det, som jeg står heroppe og kritisere, nemlig en forringelse af byens tilbud og byens bygningsmæssige standard.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Må jeg ikke med fåre for at forlænge den debat, der ser ud til at være afsluttet, bare sige til Preben Bille-Brahe om det med skatten og den høje skat i København, at der rent faktisk er 174 kommuner i dette land, der har en skat, der er højere end Københavns i år. Så spørgsmålet er, hvor stort den del af presset er.

Men jeg er enig i, at den diskussion sammen med den diskussion, som Morten Kabell nævner, og prioriteringen mellem de forskellige gælds-elementer er en diskussion, som vi kommer til at føre, og i særlig grad gør det med styrke på den anden side af sommerferien.

Men jeg kan ikke dy mig for at sige til Morten Kabell, nu var Morten Kabell godt nok ikke medlem af forsamlingen i de hidsige år i 1980'erne og begyndelsen af 1990'erne, men rent faktisk var der i den periode ikke mange, der stillede forslag om, at vi alternativt, og slet ikke på det niveau, vi gør det i øjeblikket, til det at sætte ind på serviceområderne skulle bruge mange, mange penge på bygninger.

Alle, alle uden undtagelse, også den gruppe, som Morten Kabell er medlem af nu, fandt, at netop det område var et område, der godt kunne holde for i relation til resten af

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

områderne... (*Afbrydelse*). Det er der sådan set, nu kan vi lave en dyst, Per Bregengaard, på tal, men historien vil vise det. Per Bregengaard, værsgo.

Borgmester **Per Bregengaard**: Altså hvis man slår efter i historien, i hvert fald der, hvor jeg startede herinde, i 1988 og fremefter, så var der også dengang fokus på vedligeholdelsen. Og VS dengang og siden hen Enhedslisten foreslog faktisk også dér opprioritering af vedligeholdelsen.

Vi var faktisk den eneste gruppe, der på det tidspunkt sagde, at kommunen reelt var gået fallit med den gældsudvikling, der var både i den økonomiske gæld og i den vedligeholdelsesmæssige gæld. Så overborgmesteren lider af visse erindringsforskydninger. Vores politik var dengang, og det mener jeg var rigtigt, kommunen var faldet ud over den økonomiske afgrund. Den er senere blevet hevet ind, takket være nogle initiativer i Folketinget, navnlig i 1994.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Takket være nok så meget, Per Bregengaard, initiativer også truffet beslutninger om i denne forsamling. Jeg må sige, at Per Bregengaard som samfundsagttager i virkeligheden også burde beskæftige sig med tiden, der lå før 1988. Der starter historien rent faktisk ikke. Der er nogle få. Thustrup Hansen har endnu flere år på bagen her i denne forsamling, end jeg og andre har, men der er en historie før 1988, og i disse år var der ingen, der foreslog vedligeholdelse ud over et niveau som det, vi kender i dag. Der var ingen.

Det er punktummet i denne sag. Vi går videre til den næste.

3)BR 261/2000. Ændring af KUC's vedtægter (nedlæggelse af forretningsudvalget)

Indstilling om, at KUC's vedtægter ændres, således at bestemmelserne om forretningsudvalget udgår, samt at vedtægternes § 6, stk. 2 formuleres på følgende måde:

"Bestyrelsen er beslutningsdygtig, når mindst 10 medlemmer er til stede",

og at vedtægternes § 6, stk. 3 formuleres på følgende måde:

"Bestyrelsen træffer beslutning ved almindeligt stemmeflertal."

Kommentar [H3]: 00030164D
OC

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

(Kultur- og Fritidsudvalget)

og

4) BR 259/2000. Valg af medlemmer og formand til KUC's bestyrelse

Indstilling om henholdsvis udpegning af 7 medlemmer til KUC's bestyrelse og om valg af formand for KUC's bestyrelse.

(Kultur- og Fritidsforvaltningen)

Kommentar [14]: 00030173D
OC

Borgmester H. Thustrup Hansen: Ifølge KUC's vedtægter skal vedtægtsændringer godkendes af Københavns Borgerrepræsentation. KUC's bestyrelse har besluttet at indstille til Borgerrepræsentationen, at KUC's vedtægter ændres således, at forretningsudvalget nedlægges, og at ansvarsforholdet mellem bestyrelsen og den daglige ledelse efterfølgende beskrives.

Baggrunden er, at den hidtidige konstruktion med bestyrelse, forretningsudvalg og daglig ledelse har givet en uklar ansvarsfordeling mellem den daglige ledelse og bestyrelsen. Dette problem blev påpeget i Ernst & Youngs revisionsundersøgelse, hvori det bl.a. hedder:

»Det forhold, at der eksisterer et 6-mands-forretningsudvalg uden særlig vedtægtsmæssig kompetence, indebærer risiko for, at det egentlige bestyrelsesansvar forflygtes. Aktiviteten i forretningsudvalget er så omfattende, at det måske har karakter af en »overdirektion««.

Rapporten anbefaler bl.a. »at arbejds- og ansvarsfordeling mellem bestyrelse og forretningsudvalg præciseres på vilkår, at bestyrelsens ansvar ikke begrænses.«

Derfor foreslår jeg, at Borgerrepræsentationen tiltræder Kultur- og Fritidsudvalgets forslag til ændring af vedtægter, hvorefter forretningsudvalget bliver ophævet.

Og nu vi er ved dette, vil det også være formålstjenligt, om 2 stykker i § 6 bliver ændret. I § 6, stk. 2, står der:

»Bestyrelsen er beslutningsdygtig, når mindst 7 medlemmer inklusive formanden eller næstformanden er til stede.«

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Her er et enigt Kultur- og Fritidsudvalg indstillet på at ændre det til:

»Bestyrelsen er beslutningsdygtig, når mindst 10 medlemmer er til stede.«

På samme måde står der i stk. 3:

»Bestyrelsen træffer beslutning ved almindeligt stemmeflertal, dog skal mindst 5 medlemmer tiltræde beslutningen. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende.«

Her er forslaget, at ordlyden af § 6, stk. 3, i stedet bliver:

»Bestyrelsen træffer beslutning ved almindeligt stemmeflertal.«

Disse ting synes at være hensigtsmæssige at gennemføre ved samme lejlighed, hvor vi altså ophæver forretningsudvalget med den begrundelse, der her er givet.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er jo ikke nogen hemmelighed, at KUC er ude i et stormvejr i øjeblikket. Den verserende sag om brug af midler i KUC og kritiske revisionsprotokollater m.v. skal naturligvis undersøges, det drøftede vi for et par møder siden. Der er generel enighed om, at det er en sag, der skal undersøges til bunds.

Der er også et andet hensyn. Det er, at den organisation fortsat skal være arbejdsdygtig. Der har Ernst & Young i deres revisionsundersøgelse anbefalet, at der i KUC bliver en klarere ansvarsfordeling, og det forslag, som er fremme her om vedtægter, drejer sig netop om det.

Det betyder, at forretningsudvalget, som kulturborgmesteren var inde på, nedlægges. Forretningsudvalget består efter de nuværende regler af 6 personer, der ikke har særlig vedtægtsmæssig kompetence, og det indebærer naturligvis en risiko for at give et meget uklart bestyrelsesansvar.

Jeg er overbevist om, at det forslag, der ligger, vil betyde en skærpelse af den ledelsesmæssige profil i organisationen og også betyde en skærpelse af bestyrelsesansvaret.

Den anden sag, vi har på dagsordenen her under samme punkt, handler om valg af medlemmer til KUC's bestyrelse. Jeg vil godt nævne her, at ud over at der bliver indleveret navne her efterfølgende går jeg ud fra, at i det omfang navne ikke er klar, får jeg af forsamlingen bemyndigelse til at indhente navne til KUC's bestyrelse.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Det er sådan, at ifølge vedtægterne skal Borgerrepræsentationen vælge formand eller næstformand, og jeg vil gerne foreslå, at forsamlingen vælger formand, og at forsamlingen vælger et af de navne, som bliver indleveret fra den gruppe, som jeg tilhører. Men det er ikke udtryk for, at personen er medlem af den organisation, der ligger bagved. Det er et navn, som jeg er overbevist om nyder tilstrækkelig anerkendelse og bred anerkendelse. Jeg skal foreslå, at Kirsten Stallknecht vælges som formand for KUC.

Lars Hutters (L): Som man kunne forvente, så foregår det her dagsordenspunkt jo egentlig ganske pænt og nydeligt. Det er jo egentlig ufatteligt for den almindelige befolkning, at det, der er blevet kaldt for KUC-skandalen, med en lang række svigt, inklusive svigt i det kommunale tilsyn, bare sådan foregår på en forretningsmæssig afvikling, og hvor en lang række af de partier, fra Enhedslisten, SF og Socialdemokratiet, der har ansvaret for det, pænt holder sig – sandsynligvis efter aftale – nede på deres rækker.

Dagsordenspunktet hedder »Ændring af KUC's vedtægter«. Det er jo, som alle, der ved noget om vedtægter, ved, ikke helt ligegyldigt, hvordan de vedtægter er sammensat. I den forløbne uge har vi kunnet aflæse i aviserne, at politiet i den politimæssige undersøgelse, der foregår omkring KUC, har oplyst, at sandsynligvis kommer der ikke nogen politimæssig sag ud af det, for ifølge det, som politiet foreløbig er nået frem til, ser det ud, som om KUC's vedtægter stort set har afstedkommet, at man har kunnet godkende misbrug af kreditkort og træk på repræsentationskontiene, som vækker stor forargelse i befolkningen.

Jeg skal derfor spørge den ansvarlige borgmester på det her område, Hans Thustrup Hansen, om det forslag til vedtægtsændringer hug- og stikfast med garanti over for Borgerrepræsentationen, at nu er der et fuldt ud 100 pct.s kommunalt tilsyn, som vil opfange enhver form for misbrug i KUC. Når jeg stiller det spørgsmål, så skyldes det, at jeg har fået et svar fra direktøren i Kultur- og Fritidsforvaltningen, hvorfra jeg skal citere, at hverken Kultur- og Fritidsudvalget eller Kultur- og Fritidsforvaltningen ifølge normal praksis får tilsendt KUC's løbende revisionsprotokollater eller KUC's årsprotokollater.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Jamen hvordan kan vi så være sikre på, at vi i en eventuel fremtidig situation med misbrug fanger det op i enten Kultur- og Fritidsforvaltningen eller på andre områder, som naturligtvis skal føre kontrol med det pågældende område?

Jeg har, som det har været kendt for Borgerrepræsentationen, stillet forslag på sidste møde om, at det bliver entydigt, hvordan og hvorledes revisionen fremover skal foregå. Og jeg har stillet forslag om, at det skal være Københavns Revisionsdirektorat, som skal føre revisionstilsynet. Det håber jeg, at borgmesteren kan tilslutte sig.

Så har Borgerrepræsentationens medlemmer for lidt siden af overborgmesteren fået at vide, hvem man nu tænker på skal være formand for KUC. Det er jo tankevækkende, at sidste gang vi fik et navn, så var det med en storstilet pressekonference Laue Traberg Smidt, som blev serveret. Denne gang har den socialdemokratiske kultur med hemmelighed og alt muligt andet holdt kortene tæt ind til sig, så Borgerrepræsentationens medlemmer har ikke fået noget som helst at vide om det her, før det nu kommer oppe fra formandsstolen.

Det er et eksempel på, åbenbart med tilslutning fra SF og Enhedslisten, at det er hemmeligheder, og det er korridorpolitik, det er at forsøge at lægge låg på den skandale, som KUC er, og som jo i udstrakt grad eksemplificerer det socialdemokratiske kammerateri, misbrug med de offentlige midler, og man kører bare derudad.

Jeg vil gerne under det her punkt, hvor vi har vedtægter for KUC, som skal garantere, at vi ikke får misbrug fremover, spørge specielt SF og Enhedslisten: Er det her en garanti for, at vi ikke får noget tilsvarende, at det socialdemokratiske kammerateri nu er ophørt, at den her revidering af KUC's vedtægter garanterer, at vi kommer til bunds i KUC-skandalen, eller lægger SF og Enhedslisten navn til, at der måske opstår et Kramer-gen, eller hvad det er, vi skal kalde det?

Jeg synes ikke, vi kan acceptere, at man i en så vigtig sag, hvor store dele af offentligheden kræver, at der skal placeres et ansvar, lemfældigt bare lister igennem og lader som om det her vedrører ikke rigtig noget. Rent, pænt, så skal vi bare lige have det her ordnet.

Så vil jeg sige, at Borgerrepræsentationen har krav på alle navne, der skal sættes ind i KUC's bestyrelse. Jeg vil kræve, at hvis ikke vi har navnene på bordet, inden det her

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

punkt er færdigt, så vil jeg have mødet udskudt. Vi kan ikke være med til, at der er en eneste person i den fremtidige KUC-bestyrelse, som vi ikke er sikre på er fuldstændig clean, og som ikke har noget som helst med noget som helst overforbrug af repræsentationskonti eller træk på kreditkort eller noget som helst.

Jeg vil gerne bede formanden for Borgerrepræsentationen om at indskærpe, at det her er en alvorlig situation, og der skal være habilitet hele vejen igennem. Vi skal ikke opleve det, som vi oplevede med Peter Martinussen, at man bare tier stille om, hvad det er, der har været omkring de her navne. Navnene skal på bordet. Vi kan ikke acceptere, at det bare listes igennem, som om det her er en fuldstændig ligegyldig sag.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg beklager, at jeg tav, inden dette var på. Ole Hentzen gjorde mig opmærksom på, og det er korrekt, at der er stillet et forslag sidste gang, som naturligvis bliver behandlet her samtidig med, og der bliver taget stilling til det.

Det er dels det forslag, Lars Hutters har stillet om revisionen, dels det forslag, som Ole Hentzen stillede sidste gang, vedrørende et nyt § 5, stk. 7, om vederlæggelse, og det indgår naturligvis og bliver behandlet under dette punkt.

Peter Skaarup (O): For os i Dansk Folkeparti er spørgsmålet om nye vedtægter vigtigt. Vi synes, det er rigtigt, at man er gået i gang med at omstrukturere KUC til en bedre organisation, end det var tidligere. Det er der sandelig brug for, at det bliver.

Vi kan støtte, at forretningsudvalgets magt forsvinder, og at det bliver hele bestyrelsen, der kommer til at være de afgørende inden for KUC. Det synes vi er en god idé, så længe vi ikke kan få vores ønske om at nedlægge KUC igennem, og så længe man ikke kan få omstruktureret det sådan, at aktiviteterne egentlig fortsætter, men at det er andre hænder, der står for det praktiske.

Men det, der også bringer mig herop, er det, som overborgmesteren nævnte for lidt siden, at vi nu åbenbart her i Borgerrepræsentationen har fundet ud af, at formanden skal hedde Kirsten Stallknecht. Jeg ved godt, at navnet Kirsten Stallknecht måske er kendt af nogle fra pressen i anden forbindelse.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Jeg vil også sige, at jeg har ikke noget kendskab til Kirsten Stallknechts evner overhovedet til en formandspost inden for KUC. Men jeg vil sige én ting, og det er, at det er dybt utilfredsstillende, at Borgerrepræsentationen med en så vigtig post som den, formanden for KUC jo er efter al den debat og de skandaler, der har været, skal have det at vide her på et møde, lige nøjagtig hvor vi skal tage stilling til det, men ikke får det at vide forudgående, og vi ikke kan få en debat i hele Borgerrepræsentationen om det her. Der er utilfredsstillende.

Det er også utilfredsstillende, den måde, valget af den tidligere formand, eller rette den person, der ikke blev formand, nemlig Laue Traberg Smidt, foregik på. Der blev indkaldt til et pressemøde på Københavns Rådhus, og ingen af Borgerrepræsentationens medlemmer, ja, der var måske nogle enkelte, SF og Enhedslisten var informeret om det. Der blev indkaldt til et pressemøde, hvor det blev rullet op, at nu havde man altså valgt Laue Traberg Smidt som formand for KUC.

Det er en urimelig måde at gøre de her ting på, hvor alle jo godt ved, at det her ikke er et almindeligt valg. Det er et valg, der er meget afgørende for den respekt og ansvarlighed, der er omkring medlemmerne af Borgerrepræsentationens arbejde.

Så derfor vil jeg opfordre den valggruppe, der har indstillet denne person, som jeg ikke har noget kendskab til, som sikkert måske kan være en udmærket formand, det kan jeg ikke vurdere, til at optage forhandlinger med resten af Borgerrepræsentationen og prøve på at få en debat og en ordentlig snak i gang omkring det her, i stedet for at det er en lille, snæver del af Borgerrepræsentationen, der er involveret i arbejdet med at vælge en ny formand.

Det er som sagt ikke en lille boldklub et eller andet sted, der skal vælges formand til. Det her handler om KUC og dermed, med den skandale, der har været, om hele Københavns Kommunes opførsel og embedsførelse og ikke bare med en lille, snæver interesse her på Københavns Rådhus, embedsførelse og opførsel.

Jeg vil sige, at hvis ikke man optager de forhandlinger, så er det en fortsættelse af det morads, som KUC-skandalen har været et udtryk for. Det er en snæversynet socialdemokratisk og socialistisk tankegang, at det her skal foregå bag nogle lukkede døre, og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

ingen andre end lige nøjagtigt nogle ganske få personer kan få at vide, hvem det er man vil vælge som formand.

Så min opfordring skal være både til Socialdemokratiet og til SF og Enhedslisten, også til Fælles Kurs, hr. Preben Møller Hansen, der jo også står bag ved det her som medlem af den valggruppe, og også til CD i øvrigt, som vist ikke er til stede i salen: Er det noget, man er indstillet på at optage forhandlinger om, eller vil man bare tordne det her igennem hen over hovedet på et stort mindretal her i Borgerrepræsentationen?

Jens Kjær Christensen (Ø): Ja, det er jo rart at høre Peter Skaarup snakke om demokrati og frihed her fra talerstolen i Borgerrepræsentationen.

Det, jeg vil sige noget til, er selvfølgelig det, der er på dagsordenen, og der er vedtægter, der er kommet nogle ændringsforslag fra Kultur- og Fritidsudvalget, og dem støtter jeg fuldt og helt.

Derudover ligger der et ændringsforslag fra Lars Hutters angående, at det skal være Stadens Revision, som indføres i vedtægterne som revisor, og det kan vi støtte fuldt og helt.

Så ligger der et forslag fra Ole Hentzen fra sidste møde angående spørgsmålet om aflønning, diæter osv. Som jeg også sagde ved den store KU-debat ... sludder, KUC-debat, men det kunne minde om det, i betragtning af hvor mange af dem, der var heroppe – så kan vi også støtte det forslag fra Ole Hentzen.

Så vil jeg sige til Lars Hutters, der er faktisk ikke nogen skjult dagsorden. Jeg tror nok enhver med en lille smule forbindelse med virkeligheden kan forestille sig, at på grund af det, der er sket, kan det også være vanskeligt overhovedet at finde formænd. Det er jo ikke ret lang tid siden, der skete visse dramatiske ændringer i forhold til det, der var meddelt pressen.

Så jeg har selv også i ganske kort tid været vidende om det, det ved Lars Hutters, for han spurgte mig om det tidligere i dag, om, hvem præcis der ville blive indstillet. Det vil jeg bare gøre opmærksom på.

Så skal jeg også sige, at det jo ikke er et konstituerings spørgsmål, hvem der bliver formand endnu en gang. Der er i forhold til konstitueringen fordelt pladser til de enkelte

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

partigrupper, hvor mange, de har, ud fra tallet 7. Men formandsvalget er ikke aftalt i konstitueringen oprindelig. Jeg siger det bare, det var vist mest til Skaarup.

Så var der vist kun til sidst, om Enhedslisten – det var Lars Hutters – vil garantere. Jeg ved ikke, hvad Lars Hutters kan garantere, men jeg vil prøve at sige det på den måde: Den nuværende bestyrelse har faktisk gjort alt, hvad den kan, for at garantere Lars Hutters, at der ikke sker lignende ting, som har fundet sted, med kreditkort osv. Alle de procedurer er jo ændret. Jeg kan ikke garantere for fremtiden på nogen som helst facon, det er jo klart. Det har jo også med de 7 medlemmer i øvrigt, der bliver valgt herindefra, at gøre.

Jeg mener, at grundlaget er lagt for, at KUC kan køre som en fornuftig organisation. I Enhedslisten har vi den opfattelse, at hvis man ønsker, at KUC skal fungere med de serviceydelser til borgerne, som jo er meget væsentlige, så skal man på dette møde træffe beslutninger, så KUC kan komme i gang med arbejdet. Man kan ikke leve hen over sommeren uden.

Til tilfredsstillelse af spørgsmålet om, hvem Enhedslisten udpeger, vi har nemlig én plads qua vores konstitueringsaftale, og vi udpeger et medlem, der ikke er i denne forsamling, men engang har været her, og hun hedder Marianne Frederik.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke flere i første runde. Vi går til anden runde.

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Må jeg bare for god ordens skyld, jeg er ikke sikker på, om formanden har papiret lige ved hånden, læse op, hvad det var for et ændringsforslag, Ole Hentzen stillede sidste gang, så vi ved, hvad det er, vi skal stemme om.

Det er et nyt stk. 7 i § 5. Det er nemlig sådan, at stk. 6 i § 5 ryger ud, fordi det er det, der handler om forretningsudvalget. Der er i forvejen et stk. 6, der handler om forretningsudvalget, og der bliver så plads til et nyt stykke, fordi stykket om forretningsudvalget ryger ud, og det er her, Ole Hentzen foreslår, at:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

»Medlemmerne af bestyrelsen kan alene vederlægges med mødediæter og/eller erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter de af Indenrigsministeriet fastsatte regler om vederlæggelse af ikke-medlemmer af kommunalbestyrelser, der varetager kommunale hverv m.v.«

Ole Hentzens motivering var jo, at for at undgå enhver tvivl om, hvilket vederlag bestyrelsesmedlemmerne, herunder formanden, kan modtage fra KUC's kasse, ønsker Den Konservative Gruppe at slå fast, at hvervene i bestyrelsen er ulønnet. Det er vel i og for sig også noget, det nye formandsemne bør vide, før hun eventuelt tiltræder. Dog åbnes der op for, at der kan ydes mødediæter og/eller erstatning for tabt arbejdsfortjeneste på lige fod med, hvad andre kommunalt udpegede tillidsrepræsentanter i kommunale hverv kan modtage.

Dette var motiveringen for dette nye stk. 7.

Jeg vil gerne sige til Lars Hutters' forslag om, at Revisionsdirektoratet bliver revisor for KUC, at det har min gruppe da stor sympati for. Det tror vi vil være en god idé. Vi benyttede jo i den såkaldte Liva-sag, hvor teaterchefen løb med pengekassen, Revisionsdirektoratet til at gå ind og prøve at vurdere engang på KUC's forhold og forretningsforhold i det hele taget. Så Revisionsdirektoratet har tidligere været inde i KUC-spørgsmål. Men tage dem permanent ind kan vi jo gøre efter revisionsvedtægten. Det synes jeg er en vældig god idé.

Så spørger Lars Hutters: Kan vi nu være hundrede procent sikre på, at med denne vedtægtsændring er vi færdige med at have økonomisk rod? Nej, det er vi ikke. Jeg tror, at hvis Lars Hutters ville have været sikker på det, så skulle han have stemt for det forslag, der blev fremsat af Venstre, da vi sidste gang havde KUC-debatten her. Det var nemlig et forslag, hvor vi ved bevarelse af alle KUC's institutioner sørgede for, at selve denne mærkelige konstruktion, at den selvejende institution blev afskaffet. Det stemte, så vidt jeg husker, Lars Hutters ikke for. Så kunne jeg have garanteret det, fordi så kom de direkte ind under det samme system, som vi har i øvrigt i vores tilsyn. Men det vandt jo ikke genklang, det blev rettere stemt ned her i Borgerrepræsentationen.

Så 100 pct. sikker kan jeg ikke være, og det kan andre heller ikke, på, at det her stadig fortsætter. Jeg vil stadig væk have usikkerheden over for KUC, fordi det er en selv-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

ejende institution, vi har overdraget for millionbeløb af kommunens ejendom. Værsgo og forvalt, har vi sagt, og under eget ansvar, for ellers var det jo ikke en folkevalgt bestyrelse. Men det kan godt hjælpe, at vi får Revisionsdirektoratet ind til at holde dem lidt i ørerne.

Må jeg sige med hensyn til det nye forslag om formand for KUC, at det er et forslag, der skal til afstemning her, fordi man gerne vil have undersøgt, om der er bred opbakning i Borgerrepræsentationen til det nye emne efter den kæmpe fiasko, man havde med det første forslag.

Jeg synes, det kunne være interessant at vide, om det er flertalskonstitueringsgruppen, der indstiller Kirsten Stallknecht, og så har vi andre bare at tie, fordi det ene og alene er den store konstitueringsgruppes ansvar, det, der sker her. Eller ønsker man at få en eventuelt bredere opbakning ved at lægge det frit for at lade Borgerrepræsentationen bestemme, hvem der skal være formand for KUC? Det synes jeg kunne være interessant at få nogle tilkendegivelser om, selvfølgelig først og fremmest fra Borgerrepræsentationens formand.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg vil gerne bekræfte det, som Jens Kjær sagde tidligere, at dette ikke er led som sådan i en konstitueringsaftale. Det er et forslag fra mig om at vælge den pågældende, og den pågældende udpeges på en af de 2 pladser, som min gruppe har til rådighed at udpege til. Der er så i øvrigt 2 andre fra valggruppen, som udpeges, dels en fra Enhedslisten, dels en fra SF's Gruppe.

Så det er et forslag, der lægges frem, og ikke som led i en sådan snævert opfundet konstitueringsaftale.

Lars Hutters (L): Som det har været overborgmesteren, formanden bekendt, så havde jeg gerne deltaget i ansvaret med at finde frem til en god kandidat som formand for KUC.

Men det har overborgmesteren ikke ønsket. Jeg kender Kirsten Stallknecht, jeg har ikke noget forkert at sige om Kirsten Stallknecht. Men jeg kan ikke acceptere den kultur, der har været omkring det her. Så jeg vil meddele her fra talerstolen, at jeg på grund

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

af hele den proces og procedure, der har været omkring det, som er det modsatte af den åbenhed og den ansvarlighed, som jeg har ønsket, ikke kan medvirke dertil.

Må jeg dernæst have lov til at pege på, at der var 2 forhold, som blev meget kraftigt påtalt i Ernst & Youngs store betænkning om, hvad det var der var galt i KUC. Det er rigtigt, at det ene var, at det var forkert og hæmmende for, hvad der foregik i KUC, at have et forretningsudvalg. Men det andet var, at der var en bestyrelse, som fuldstændig havde undladt at reagere på de kritiske revisionsprotokollater.

Det sidste er jo altså ret så interessant, også når man i øvrigt læser den redegørelse, som Kultur- og Fritidsudvalget har drøftet på baggrund af mit spørgsmål i Økonomiudvalget, hvor det jo hele tiden desværre slås fast, at det ikke har været muligt, på grund af at KUC, som borgmester Thustrup Hansen også for lidt siden nævnte, havde det der ejendommelige, selvejende institutionspræg. Jeg synes, det er en alvorlig ting.

Jeg kan så sige til Hans Thustrup Hansen, at jeg stemte ikke Venstres forslag ned, sidste gang det var til afstemning. Det gjorde jeg ikke, det vil man også kunne se af selve afstemningstemaet.

Jeg må da ærligt indrømme, at sådan som det udvikler sig, skal jeg da også sige, at jeg tror ikke, det er en rigtig konstruktion. Jeg tror, at så store midler må og skal forvaltes naturligvis af folkestyret, og det kan ikke være rigtigt, at det bare lægges hen med den form for ikke-ansvarlighed, som vi har oplevet i KUC.

Jens Kjær Christensen, Enhedslisten, var inde på, at også Enhedslisten åbenbart først lige til allersidst var blevet underrettet om, hvem det var, overborgmester Jens Kramer havde tænkt sig skulle overtage den vanskelige post som formand for KUC. Alligevel bakker Jens Kjær Christensen og Enhedslisten det op.

Jeg må sige, at denne sag handler også utrolig meget om, hvad det er for nogle principper, hvad det er for nogle værdier, der egentlig, reelt skal præge folkestyret, den udvikling, der skal være i København, og den respekt, borgerne skal have for, hvad der bliver truffet af afgørelser i Borgerrepræsentationen. Nu er jeg jo som bekendt ikke i Enhedslisten, men hvis jeg havde været det, så ville jeg ikke have godtaget det her. Jeg synes, det er forkert.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

På den ene side har vi pludselig på et pressemøde, at man står og siger, at her har vi den rigtige mand, Laue Traberg Smidt, og så til det allersidste punkt bliver det så hemmeligholdt for ligesom en eller anden form for overraskelse og fait accompli.

Det er ikke en værdig måde at tage stilling til de alvorlige problemer, der er kommet i kølvandet på KUC-skandalen, på. Jeg synes, at Enhedslisten, som jeg ved, at jeg på visse punkter har fælles idealer med, burde gøre op med det her. Enhedslisten burde herfra ligesom SF sige, at det kan vi ikke acceptere. Hvis der skal være en KUC-formand, så skal der være fuldstændig åbenhed om det her, og der skal være en fælles stillingtagen i Borgerrepræsentationen, således at så mange som overhovedet muligt af partierne kan slutte op omkring det.

Jeg vil selvfølgelig sige, som jeg også sagde på sidste møde, at jeg støtter Ole Hentzens forslag om, at formandsposten skal være ulønnet.

Martin Geertsen (V): Jeg skal sådan set ikke sige noget om sagens substans for så vidt angår vedtægterne. Der har vi 2 glimrende kulturordførere i Venstre.

Men jeg skal sige noget om, at vi så nu er blevet præsenteret for Kirsten Stallknecht. Jeg er lidt uenig med Peter Skaarup i, at Kirsten Stallknecht måske kun er kendt af nogle. Jeg tror, hun er kendt af de fleste. Det kan være et ganske og meget udmærket valg til at få skuden sat på ret køl.

Det, jeg sådan er lidt optaget af, er den måde, man har fremlagt forslaget, borgmester Thustrup Hansen var også inde på det, om Kirsten Stallknecht på. Så sent som ½-1 time før borgerrepræsentationsmødet var der ikke nogen, heller ikke i den socialdemokratiske top adspurgt, som vidste, hvilken kandidat det var, man havde til sinds at foreslå.

Det vil sige, at vi opfatter det her lidt som et ganske almindeligt forslag, det er ikke noget, som skal ordnes inden for 34-mands-gruppen. Det er et ganske almindeligt forslag, et forslag på linje med nedlæggelse af 850 plejehjemspladser, eller hvad man ellers kunne finde på. I den slags sager plejer det da at være normal kutyme, at man sådan lige afsøger det politiske landskab for at se, hvem der i virkeligheden vil være med på den her idé.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Jeg synes måske, det kunne have været relevant, nu er det ganske vist ikke et 34-mands-gruppe-valg, men alligevel for den valggruppe, som under en eller anden form er ledet af Socialdemokratiet, at man havde afsøgt landskabet en lille bitte smule bredere, netop fordi vi står i en situation med en institution, som mildest talt har været en smule ude i hampen.

Jeg forstår ikke, at man som socialdemokrat ikke siger, at det her er simpelt hen lejligheden til at få åbnet op, få det bredest mulige flertal med på formandskandidaten, eller i hvert fald have orienteret også dem, der ikke er med i 34-mands-gruppen. Det synes jeg sådan set ville have klædt Socialdemokratiet, og jeg synes sådan set også, at det ville have klædt sagen, en ret betændt sag.

Peter Skaarup (O): Ja, men jeg må bare sige, at på den måde, det er blevet lagt frem her, hvor formandskandidaten bliver præsenteret på selve mødet, hvor der ikke er lejlighed til nogen som helst debat om det på anden vis, end at vi kan stå her og slå hinanden lidt oven i hovedet med nogle udtryk, ja, der kan vi ikke støtte den formandskandidat, der er tale om.

Vi har ikke haft nogen lejlighed til at undersøge nogen som helst ting, om den formandskandidat vil være i stand til at løfte opgaven eller ej. Det kan godt være, at hun vil være det, men vi er ikke overbevist om, at det vil kunne ske, og derfor kan vi ikke støtte formandskandidaten, og det forstår jeg, der også er andre, der ikke kan.

På den måde synes jeg, at Socialdemokratiet igen ligesom er med til at sige, jamen vi er nogle, og det er så den valggruppe, som man støtter sig til, med SF og Enhedslisten, der tager ansvaret her, og så kan vi være nogle andre, som ikke bliver spurgt om noget, ikke bliver taget med på råd, som kan sige, jamen det er så sværere for os at tage ansvaret for.

Altså det ville jo svare til, at man i dag havde præsenteret Laue Traberg Smidt som formandskandidat her på selve mødet, og så havde man gennemført det valg, og så var skandalen med Laue Traberg Smidt opstået om en uge eller to, og så kunne man ikke have taget højde for situationen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Derfor skal min opfordring endnu en gang være både til SF, Enhedslisten, CD, Fælles Kurs og Socialdemokratiet, som ikke har været heroppe på talerstolen overhovedet, at komme herop og forklare, om det virkelig er noget, man går ind for, og man mener, det er særlig befordrende for den oprydning, som skal foregå i KUC.

Lars Engberg (A): Jeg vil gerne sige, at vi støtter de forslag om ændring af KUC's vedtægter, der er lagt frem.

Så vil jeg også sige om forslaget fra Ole Hentzen om honorarerne, at vi synes måske nok, det er sådan lige stærkt nok, at vi beder en udefra kommende person, og jeg tror, at der i virkeligheden her i forsamlingen er bred enighed om, at det er en fordel, at det er en person, der kommer udefra, om at gå ind og lave et stykke arbejde, der i hvert fald ikke er helt lille og slet ikke i starten, og i øvrigt siger til vedkommende, at der altså ikke er en krone forbundet med det. Det er ikke, fordi folk ikke nødvendigvis kan lave noget uden at blive honoreret for det, men på den anden side er det jo heller ikke urimeligt, hvis det er et stort stykke arbejde, at der så også er honorar for det.

Jeg vil gerne stille forslag om, at det honorar, der gives til KUC-formanden, sættes til 25.000 kr.

Så vil jeg i øvrigt på reaktion både fra Martin Geertsen og Peter Skaarup sige, at jeg kan sådan set godt lide det, Martin Geertsen siger, fordi han siger, personen er udmærket, og vi kender jo alle sammen Kirsten Stallknecht, men Martin Geertsen beklager sig over proceduren omkring det.

Jeg skal da også beklage, hvis der blandt partierne er usikkerhed om, det kan jeg sådan set også godt forstå, fordi reglerne er jo ikke så lysende klare, så det gør noget, hvorvidt det her er en indstilling fra den store valggruppe, som kommer til afstemning her i salen, eller hvordan proceduren nu i øvrigt er.

Jeg skal selvfølgelig beklage, at det er sådan, men omvendt så også opfordre til, og så af hensyn til ikke så meget KUC som institution, men måske mere de aktiviteter, der foregår i KUC-regi, at man nu giver disse aktiviteter og de borgere, der bruger dem, en chance for at fortsætte, for at kunne komme sig, for at kunne slikke sårene og så se

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

fremad og give et skub til de aktiviteter, som vi alle sammen jo synes er en god ting, og som ingen af os i virkeligheden kunne forestille os ikke fandtes i en by som København.

Så lad os se bort fra, hvad der kunne være af eventuel surhed og beklagelser over proceduren, lad os tage stilling til den formand, der er foreslået, og som jeg tror, der i virkeligheden, når man ser bort fra alle de andre ting, er en bred forståelse for er et ganske udmærket valg. Så det skal være min opfordring til partierne herfra.

A. Benhaddou (D): Jeg vil bare tilkendegive, at CD støtter indstillingen af Kirsten Stallknecht til denne her post som formand for KUC. Det gør jeg ud fra det princip om, at jeg kan ikke forudse selvfølgelig, om Kirsten Stallknecht har en ren fortid, men jeg ved, og det ved vi nok alle sammen herfra, at som formand for Sygeplejerådet har der aldrig kunnet sættes en eneste finger på hende som person.

Derfor har jeg fuld tillid til, at hun bliver valgt, og modsat ved sidste udvælgelse af Laue Traberg Smidt så er CD blevet inddraget fuldt ud som led i konstitueringsaftalen i udvælgelsen af Kirsten Stallknecht. Så på det område kan jeg ikke være utilfreds.

Jeg kan være ked af, at andre partier ikke er blevet informeret, sådan som jeg har forstået det heroppe fra talerstolen fra visse andre partiers repræsentanter, men det kan CD ikke gøre noget ved.

Jeg kan kun sige og forholde mig til, at som konstitueringspartner er CD blevet behandlet, som man skal blive behandlet, og så har jeg kun haft det at tage stilling til, nemlig personen Kirsten Stallknecht, og jeg kan ikke sætte nogen finger på hende. Der kan altid dukke noget op, men vi er ikke blevet valgt ind som spåmænd og spåkoner; det er altid noget, som tiden må vise.

Derfor vil jeg samtidig gøre opmærksom på, at CD jo sådan set var med til at stemme for forslaget om nedlæggelse af KUC, men det blev desværre nedstemt. Men KUC er nødt til at fortsætte på en eller anden måde, det er den jo, det er en kendsgerning. Derfor er jeg nødt til at stemme for en formand, og i det her tilfælde er jeg tilfreds med Kirsten Stallknecht. Så CD stemmer for.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Inger Marie Bruun-Vierø (B): Så vil jeg da sige, at Det Radikale Venstre kan jo også tælle. Det er klart, at den store konstitueringsgruppe kan jo gøre, som de har lyst til, fordi de udgør et flertal. Hvis man der er enige om, at det skal være en bestemt person, så bliver det jo den person. Jeg mener også, hvis jeg skal vurdere Kirsten Stallknecht, så er hun da et udmærket menneske, det har hun jo vist i alle mulige andre sammenhænge.

Men jeg synes alligevel, at det er principielt forkert i en sag som denne, at man ikke har sikret sig, at der var den bredest mulige dækning bag formanden, inden man kommer til et møde som det her. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvorfor den store konstitueringsgruppe ikke har gjort sig den ulejlighed. Det ville have været godt for KUC.

Lars Engberg har lige været oppe og sige, at nu handler det om, at KUC skal komme sig, at de skal have et skub i den rigtige retning. Jeg synes, at den store konstitueringsgruppe kunne have tænkt sig lidt bedre om, for det er ikke at give KUC et skub i den rigtige retning at holde en hel del af Borgerrepræsentationen uden for en beslutning, der er så vigtig som denne her. Man kunne godt lige have løftet røret; så er jeg ret sikker på, at vi alle sammen ville have sagt, at det var en ganske udmærket idé.

Men på baggrund af at ingen har ulejliget sig med at løfte røret, så vil Det Radikale Venstre undlade at stemme.

Ole Hentzen (C): Det, jeg ønsker at kommentere, er naturligvis honoreringen af bestyrelsesmedlemmer, eksplicit formand. Jeg ved ikke, hvilken betydning det gamle, ukendte formandshonorar, i hvert fald ukendt for Borgerrepræsentationen, men jo altså bekendt for overborgmesteren og hans afdeling, om dets størrelse havde indflydelse på de kandidater, som var villige til at påtage sig det job, i hvert fald i første runde.

Men efter vores sidste møde i Borgerrepræsentationen var der da i hvert fald en tilkendegivelse fra et parti, som jo sammen med andre så ud til at være et flertal, der var klar til at ensrette reglerne for de 2 institutioner, vi har af tilsvarende art, nemlig Københavns Idrætsanlæg og KUC. Og der er ingen honorarer til formand, næstformand, medlemmer af bestyrelsen i Københavns Idrætsanlæg. Budgettet er vel nogenlunde det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

samme, altså hvis man skulle kalde det omsætning, altså ca. 120 mill. kr. Tilskuddet er noget større til KI.

Bestyrelsessammensætningen er faktisk endnu værre, hvis man ser det ud fra politiske organisationer, fordi det er vist kun 4 politisk udpegede, der sidder i KI's bestyrelse, mens resten af bestyrelsen er repræsentanter for idrætsforbund og klubber i det københavnske idrætsliv. De gør alle et ulønnet arbejde inklusive formanden, og bestyrelsesmøderne er selvfølgelig henlagt til fritiden.

Nu synes så næstformanden i Københavns Idrætsanlæg, Lars Engberg, at det er dog lige for voldsomt at snuppe alle pengene fra Kirsten Stallknecht, som man nu har fået tilsagn fra og fra et flertal, at de vil støtte hende. Så derfor lad os da så prøve lidt mere end halvere det nuværende uformelle bestyrelsesformandshonorar, som altså ikke står nogen steder i vedtægterne, men som bare er noget, der er kringlet ind via bestyrelsen, ned til nu måske 25.000 kr.

Hvis der havde været nogen som helst substans og ærlighed i den socialdemokratiske ordfører i denne sag, så havde han også taget et andet selskab med ind, hvor Københavns Kommune bestyrelsesmæssigt vel egentlig er lidt i mindretal, men i antallet af medlemmer, når vi skal stemme, er i flertal, det er Byfornyelsesselskabet København, og så sagt: Hvad får formanden der, og hvad får næstformanden i det selskab, som totalt kontrolleres af Københavns Kommune, som godt nok ikke får tilskud, som heller ikke har mange bestyrelsesmøder, som nogle af de 2 andre organisationer har?

Så skal der være en vis sammenhæng i det her show, så lad os få den sammenhæng. Men 25.000 kr. er nul og niks, så enten er det nul, eller også kunne Lars Engberg med en vis anstændighed have foreslået, at der skulle være samme honorar i så fald i KUC og i KI, når han nu sidder der som godt nok af Borgerrepræsentationen udpeget næstformand, men han ved, der er en formand, som saftsusemig er fuldstændig ulønnet, og som lægger ustyrligt mange timer i et vigtigt bestyrelsesarbejde. Se, det havde været hæderligt arbejde. Men i stedet for skal man prøve at redde 25.000 kr. hjem til Kirsten Stallknecht. Jeg siger bare: Velbekomme!

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Leslie Arentoft (V): Så har vi brugt en god time på at diskutere nogle vedtægter, som alle dybest set er enige i.

Jeg skal bare meddele, at Venstres Gruppe vil stemme for de vedtægtsændringer inklusive de ændringsforslag, der er kommet fra henholdsvis De Konservative og fra Solidarisk Alternativ.

Det eneste, der kunne være lidt interessant, var selvfølgelig valget til formandsposten. Der er Venstre af den opfattelse, at i og med vi at ønsker en anden konstruktion for KUC, så mener vi, at de, der ønsker at holde fast i den gamle struktur, jamen de må så finde ud af at finde den formandskandidat, som de mener kan styre det her foretagende. Så jeg vil bare meddele, at Venstre undlader at stemme, uanset hvilket forslag der var kommet til formand for KUC.

Jens Kjær Christensen (Ø): Angående honorar vil jeg såmænd ikke sige mere, end jeg gjorde i første omgang, og jeg har ytret, hvad Enhedslistens holdning er. Det er sådan en generel holdning, vi har, generelt hele vejen rundt.

Det kunne selvfølgelig være interessant at se, hvordan de borgerlige i fremtiden vil modtage et forslag, hvis vi går i gang, som vi jo har for vane at gøre, hvert fjerde år, en gang i en valgperiode, hvor vi netop sætter fokus på alle disse forskellige benævnerier, som finder sted rundt omkring i de hvervs- og nævnspladser, som vi har.

Desværre er det jo sket sådan hidtil, at der ligesom ikke rigtig er kommet noget ud af det, og der ikke er den store stemning blandt de gamle partier. Men det glæder vi os da til, hvis det er udtryk for et tøbrud. Men som sagt, vi støtter forslaget, det rent konkrete.

Så er Lars Hutters inde på spørgsmålet om værdier, principper osv. Det er vi jo ikke særlig meget uenige i, Lars Hutters. Man må jo nok sige, at spørgsmålet om KUC siden i går jo også har en anden dimension. Lars Hutters var jo selv med til at underskrive, jeg ved ikke, om man vil kalde det for en hemmelig aftale, de andre partier kendte i hvert fald ikke aftalen, så vidt jeg ved. Men Lars Hutters har været med til at skrive en aftale om bydelsråd, og det indebærer jo i virkeligheden, som Lars Hutters udmærket ved, at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

medborgerhusene, det er jo det, der er forslaget, ideen i denne aftale, skal ud til bydelsrådene, når vi forhåbentlig får dem fra 1. januar 2002.

Og som vi har sagt fra talerstolen her masser af gange, indebærer det selvfølgelig, at det skal diskuteres, når vi kender resultatet af folkeafstemningen: Hvordan skal man så strukturere de øvrige aktiviteter, som i dag befinder sig i KUC? Men det KUC, som man kender i dag, skal jo kun eksistere i en rimelig kort tidshorisont. Derfor virker det selvfølgelig en smule søgt, når Leslie Arentoft heroppe fra talerstolen siger, at vi vil holde fast i KUC. Så synes jeg ikke, man har lyttet særlig meget efter i timen i de meget lange diskussioner, vi har ført om spørgsmålet.

Så med det mener jeg, der er visse sammenhænge, man bliver nødt til at tænke ind. Der er nogle af de diskussioner, dem skal vi ikke tage endnu, nu skal vi altså først lige finde ud af, hvad befolkningen i København overhovedet mener, hvad angår spørgsmålet om bydelsråd.

Til sidst vil jeg sige til diskussionen, som Inger Marie Bruun-Vierø bringer op, angående at blive taget med på råd, at jeg kan sådan set godt forstå, at det bliver sagt, og jeg mener sådan set også, det var i hvert fald min opfattelse, at det skulle have kunnet nås, at alle folk havde fået en orientering osv. Men jeg har så også det indtryk, da jeg selv som sagt ikke vidste det, da jeg ankom her til salen i aften, at der har været et vist tidspres omkring spørgsmålet om person.

Vi vil, hvis der er nogen, der kræver afstemning om den foreslåede kandidat, stemme for. Man kunne altid diskutere alle mulige andre kandidater, det er der i øvrigt ikke nogen, der har gjort.

Men vores synspunkt er, at nu har KUC i praksis været uden ledelse i så lang tid, så nu bliver man altså nødt til at gøre noget. Man kan ikke lade KUC være uden ledelse hen over sommeren, og jeg mener specielt, at det i forhold til den aftale, der er lavet i går, bliver meningsløst at trække det ud i endnu flere måneder, før man får en bestyrelse, som kan handle, undskyld. I den sammenhæng og i det perspektiv vil vi selvfølgelig gerne have, at KUC allerede bliver operationsdygtig fra og med det her møde.

Jeg opfatter det, Leslie Arentoft i øvrigt sagde, som at Venstre selvfølgelig vil stille en kandidat. Lars Hutters bad tidligere om at få navnene frem, så jeg synes ikke, Ven-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

stre skal holde deres forslag til kandidat tilbage. Det synes jeg heller ikke, Dansk Folkeparti skal gøre, hvis de har en kandidat, det ved jeg jo ikke noget om. Men altså lad os få kandidaterne op.

Enhedslisten har afleveret, hvem vi lader os repræsentere af i den kommende KUC-bestyrelse, og det er som sagt Marianne Frederik.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Vi går til tredje runde.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Således provokeret lad mig ikke undlade at sige, at vi stiller med en meget kompetent person, som ikke er en ældre folkepensionist, men er en mand, der hedder Allan Friis, som har arbejdet meget inden for ungdomsarbejde, som vi tror vil kunne bidrage med noget. Det navn vil vi indlevere med adresse og alt det, der hører sig til, efterfølgende.

Så vil jeg gerne for god ordens skyld og med den samme argumentation som Leslie Arentoft sige, at Den Konservative Gruppe vil også afholde sig fra at stemme til spørgsmålet om formandsposten.

Lars Hutter's (L): Jeg takker for svaret fra Jens Kjær Christensen fra Enhedslisten og sætter selvfølgelig pris på, at både Enhedslisten og De Konservative åbent lægger frem, hvem det er de indstiller til bestyrelsen i KUC. Vi kender ikke den konservative repræsentant, men jeg kender Marianne Frederik, som absolut er et godt valg af Enhedslisten til KUC's bestyrelse.

Må jeg dernæst tilføje, at for mig er hele den kultur, der har udviklet sig, og som jeg mener har et ansvar for, hvad der er sket i KUC, en kultur, hvor tingene hele tiden skal foregå i lukkethed, og hvor man ikke vil have tingene åbent frem.

Kirsten Stallknecht kender jeg også ganske udmærket, og jeg ville godt have været med, hvis det seriøst var blevet drøftet, og jeg ville have stemt for Kirsten Stallknecht som formand, ingen som helst tvivl om det.

Men Jens Kjær Christensen og andre ved udmærket godt, at overborgmester Jens Kramer på gruppeformandsmødet forud for det her møde blev spurgt, hvem man havde

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

som kandidat, og som det også er blevet refereret, jeg tror, det var af Martin Geertsen, så meddelte den socialdemokratiske top, at det vidste man ikke.

Nu synes jeg simpelt hen, at det maskespil skal holde op, fordi har man en politisk vilje i denne sag, som er alvorlig, det ved alle, jeg tror ikke mindst Laue Traberg Smidt er blevet klar over, hvor alvorlig denne her sag er, det synes jeg også, man burde have haft gjort fra overborgmester Jens Kramer og fra den socialdemokratiske top, have sagt: Det her, der skal være en vilje til, at så mange som overhovedet muligt og sandsynligvis hele Borgerrepræsentationen kunne have tilsluttet sig.

Der er truffet en parlamentarisk beslutning om, at man frem til formentlig bydelsrådene vil køre videre med KUC, og det må man jo så respektere, den beslutning er blevet truffet. Det har været imod min stemme, men den beslutning er blevet truffet, så det bøjer vi os selvfølgelig for, når det er en parlamentarisk beslutning.

Men man har ikke villet det, som Inger Marie Bruun-Vierø meget rigtigt har sagt det. Så derfor gør jeg også det, som Det Radikale Venstre har udtrykt det, som Venstres Gruppe har udtrykt det, som De Konservative har udtrykt det: Jeg undlader at stemme. Og der skal ikke være nogen som helst tvivl om, at jeg ønsker, at der skal komme en afstemning, ikke i protest imod Kirsten Stallknecht, det vil jeg godt have lov til at sige, så det står i referatet, ikke imod, men i protest imod at man ikke i den socialdemokratiske top havde villet egentlig, at denne handling blev udført, så der var så stor opbakning som overhovedet muligt fra Borgerrepræsentationens side, og det skal jeg beklage.

Ændringsforslaget af Ole Hentzen, C, blev forkastet med 29 stemmer mod 25.

Ændringsforslaget af Lars Engberg, A, blev godkendt med 37 stemmer mod 13; 4 undlod at stemme.

(stemmeforklaring for Søren Pind)

Ændringsforslaget af Lars Hutters, L, blev godkendt med 54 stemmer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Indstillingen fra Kultur- og Fritidsudvalget med de vedtagne ændringer blev godkendt med 54 stemmer.

4) BR 259/2000. Valg af medlemmer og formand til KUC's bestyrelse

Indstilling om henholdsvis udpegning af 7 medlemmer til KUC's bestyrelse og om valg af formand for KUC's bestyrelse.

(Kultur- og Fritidsforvaltningen)

Kommentar [05]: 00030173D
OC

Forslaget af Lars Hutters, L, om udsættelse af sagen blev forkastet med 47 stemmer mod 7.

Forslaget om valg af Kirsten Stallknecht som formand for KUC blev godkendt med 33 stemmer mod 5; 16 undlod at stemme.

Til KUC's bestyrelse blev valgt Marianne Frederik fra Ø, Else Iversen fra F, Louise Frevert, O, Allan Friis fra C, Frede Mølgaard fra A og Kirsten Stallknecht fra A.

Overborgmesteren bemyndigedes til at modtage det manglende navn fra Venstres Gruppe.

5) BR 266/2000. Forespørgsel vedrørende Københavns Ungdomscentre (KUC)

(Stillet af Peter Skaarup, Louise Frevert, Poul Nielsen, Birthe Nødgaard og Aage Pedersen, alle O, samt Lars Hutters, Sol.)

"Hvilke oplysninger kan borgmestrene give om det økonomiske morads i Københavns Ungdomscenter (KUC), og hvilke konsekvenser bliver der draget over for de ansvarlige?"

Kommentar [06]: 00028506D
OC

Kommentar [07]: 00025866D
OC

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

og

6) BR 316/2000. Medlemsforslag om KUC

(Stillet af Lars Hutters, Sol):

"Der gennemføres en undersøgelse af, hvorfor Københavns Kommunes tilsynsforpligtelser svigtede i KUC-sagen, herunder:

- hvilke forhold og kriterier, som lå til grund for Københavns Kommunes udbetaling af tilskud til KUC, specielt hvilken betydning de fremsendte kritiske revisionsprotokollater fra KUC's revisorer har påvirket beslutningen om udbetalingen af tilskud til KUC,
- hvorledes embedsmænd i forvaltningen behandlede de fremsendte kritiske revisionsprotokollater fra KUC's revisorer og hvorledes den politiske chef er blevet underrettet,
- hvorledes overborgmesteren har levet op til styrelseslovens bestemmelser i normalvedtægtens § 31, stk. 2: "Formanden har den øverste daglige ledelse af kommunens administration". Jf. Styrelsesvedtægt for Københavns Kommune § 11. Økonomiudvalget – hvor samtlige borgmestre er repræsenteret – og med de koordinerende funktioner jf. Styrelsesvedtægt for Københavns Kommune kapitel 5 gennemfører undersøgelsen.

Peter Skaarup (O): Grunden til, at Dansk Folkeparti har stillet denne forespørgsel, er nok de fleste bekendt, nemlig på grund af de meget skandaleomsuste sager, der har været omkring KUC. Aviserne har jo været fyldt med kedelige sager, ikke bare for KUC jo i virkeligheden, men også for Københavns Kommune, for Borgerrepræsentationen og ikke mindst for Københavns Kommunes borgere og skatteydere, som har lagt penge til et forbrug, der bestemt ikke har været på sin plads. Der har været talt om kasinobesøg og besøg på stripbarer osv., rejser, som ikke har været rimelige. Det er klart, det er noget, vi her i kommunen også må diskutere, om den måde, det er foregået på, er en rimelig måde, eller der skal laves nogle ændringer.

Der er så sat nogle forskellige tiltag i gang, og vi havde også i forbindelse med det forrige møde i Borgerrepræsentationen en debat omkring de her ting. Men i forbindelse

Kommentar [J8]: 00030285D
OC

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

med den debat blev det jo fra bl.a. Kultur- og Fritidsforvaltningen nævnt, at man ville fremkomme med forskellige oplysninger, som i højere grad kunne danne baggrund for, hvilke initiativer vi fremover kan tage, men også så lidt i bakspejlet på, hvad var det egentlig der gik galt, hvordan var det, hvordan kunne det være, at man igennem et tocifret antal år kunne se igennem fingre med, at der foregik de her meget, meget kedelige ting inden for KUC, som smitter af på os alle.

Derfor forventer jeg selvfølgelig, at de 3 borgmestre ud fra det arbejde, der nu er foregået siden forrige møde i Borgerrepræsentationen, og det gælder både fritids- og kulturborgmesteren, overborgmesteren og sundheds- og omsorgsborgmesteren, fremkommer med de nye oplysninger, de måtte være kommet i besiddelse af, så vi her i Borgerrepræsentationen kan følge op på, hvordan tingene udvikler sig i forhold til KUC.

Lars Hutters (L): Offentligheden har interesseret sig kolossalt meget for denne sag, og der har været rejst krav fra stort set alle steder om, at nu må vi se at komme til bunds i den pågældende sag.

Jeg har stillet en lang række spørgsmål, og jeg ved, at svarene har været omdelt til Borgerrepræsentationen på det sidste møde. Ud fra det, hvor jeg bl.a. spørger om, hvordan det kommunale tilsyn med KUC har været udøvet, så står der, at de kritiske revisionsprotokollater, som hvis man havde fæstnet sig ved det, det er også det, man tidligere har kritiseret, berettiget efter min mening, at bestyrelsen i KUC ikke har gjort noget ved.

De har også været tilsendt Københavns Kommune, og som der står her, så har det kommunale tilsyn indtil 1. januar 1998 ligget i den daværende overborgmesterens afdeling, altså i overborgmester Jens Kramers afdeling. Konkret er revisionsprotokollaterne blevet tilsendt det daværende Arbejdssekretariat. Den ansvarlige leder her har i perioden været Anders Winge.

Så står der den meget lakoniske sætning, som jeg vil bede Borgerrepræsentationen om at forholde sig til:

»Revisionsprotokollaterne til og med 1997 har ifølge Arbejdssekretariatet ikke givet anledning til bemærkninger.«

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Alle ved, og det gjorde borgmester Thustrup Hansen også opmærksom på, at revisionsrapporten fra Ernst & Young kritiserede meget skarpt, at der ikke blev reageret på de kritiske revisionsprotokollater. For dem, som har villet arbejde med problemstillingen, har vi igennem 1990'erne kunnet gå tilbage og se i de reviderede regnskaber de omtalte forhold klart og tydeligt beskrevet. Nogle kunne måske ønske, at det var sagt endnu tydeligere, men for alle, som har et bestyrelsesansvar, og som man må formode kan læse revisionsprotokollater, har det stået klart.

Ikke mindst for embedsmænd ansat i Københavns Kommune med den opgave at føre kommunalt tilsyn, det er jo trods alt 50 mill. kr., det drejer sig om, må vi da kræve, at sådan nogle embedsmænd reagerer, om ikke andet at de underretter den politiske chef om, at der er et eller andet galt her. Men der står altså her klokkeklart:

»Revisionsprotokollaterne til og med 1997 har ifølge Arbejdssekretariatet« – jeg må forstå, at det er Anders Winge – »ikke givet anledning til bemærkninger.«

Jeg har også under forrige dagsordenspunkt gjort opmærksom på, at den politiuundersøgelse, som jeg i Økonomiudvalget hele tiden har fået at vide, jamen altså, det skal nok bringe alting frem, der kommer det nu frem, at politiet, de, der er i gang med at undersøge det, meddeler, at man faktisk ikke kan gøre noget, fordi ifølge det, og det må åbenbart være de her bemærkninger, jamen så har der været sagt god for det fra Københavns Kommunes side, det misbrug, der har foregået på repræsentationskonti med rejser og med kreditkort og jeg ved ikke hvad.

Der er altså al mulig god grund til, at denne sag bliver undersøgt til bunds, og man kan ikke skyde det ind under en politiuundersøgelse.

Jeg går ud fra fra de bemærkninger, der har været de gange, hvor vi har drøftet spørgsmålet om KUC, at man vitterlig ønsker at komme til bunds i denne sag. Jeg skal derfor opfordre til, at man fra de forskellige partier i Borgerrepræsentationen kommer frem: Ønsker man, at man skal komme til bunds i det her, eller skal man bare lade det passere?

Hvis man ønsker at komme til bunds, så har jeg altså stillet det her forslag, og jeg vil ikke have noget imod, at det på nuværende tidspunkt, hvor vi står foran sommerferien, bliver henvist til Økonomiudvalget og vi så der drøfter det videre igennem. Der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

kommer jo også, det ved jeg, en rapport fra Kultur- og Fritidsudvalget, som har drøftet det her spørgsmål, og så kan man ud fra det bygge op, hvad det er der skal undersøges. Fordi vi kan ikke være bekendt, at det her ikke bliver undersøgt til bunds. Vi kan ikke være bekendt, hvis der er behov for ansvarsplacering, at det ansvar ikke bliver placeret.

Der er en lang række spørgsmål, som trænger sig på. Jeg tror da, alle undrer sig over, hvordan kunne Lars Engberg gøre det, som han gjorde, at forlænge stillingen i 3 måneder? Var det ikke magtfordrejning? Jeg har fået svar på det, det kræver en retsforfølgelse, men vi kan da godt selv tage stilling til, om det er den måde, vi ønsker, at vores borgmester skal praktisere på.

Man kan da også godt undre sig over, at vi har en borgmester Peter Martinussen, som sidder inde med en stor viden om, at der er noget forrygende galt med Poul-Erik Ooppelstrup, men aldrig bringer det frem, hverken for overborgmester Jens Kramer, hvis jeg skal forstå det rigtigt, eller for nogen andre, før man overhovedet vælger ham sidste gang i januar 1999.

Jeg synes, vi skal til bunds i denne sag. Jeg synes, hvis der er behov for det, at der skal placeres et ansvar. Så derfor skal jeg appellere til Borgerrepræsentationen, at vi nu viser en vilje til, at der ikke skal holdes hånden over noget, og opgøret med kammerateriet her på Københavns Rådhus er i gang.

Peter Skaarup (O): Der er nogle, der måske kan undre sig over, hvorfor jeg tager ordet nu, fordi der var jo nogle borgmestre, jeg havde regnet med kom op og svarede på de spørgsmål, der er blevet stillet, hvad er der sket, siden vi sidst talte om de her ting. Men der er ikke nogen, der har meldt sig, og det er i og for sig lidt beskæmmende, synes jeg, i og med at det jo er en alvorlig sag, vi taler om. Derfor vil jeg da opfordre både kultur- og fritidsborgmesteren, sundhedsborgmesteren og overborgmesteren til at fortælle, hvad der er sket siden sidst.

Jeg skal også tilkendegive, at vi selvfølgelig i Dansk Folkeparti kan støtte det forslag, som vi også har til behandling her, fra Lars Hutters og Solidarisk Alternativ. Det er helt igennem et fornuftigt forslag, og jeg kan ikke forestille mig andet, end at Borgerrepræsentationen selvfølgelig vil vedtage et sådant forslag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Fordi det er jo helt afgørende vigtigt, også for respekten for de beslutninger, det ansvar, der ligger i Københavns Kommune i forhold til de aktiviteter, man har i gang, at man sørger for at få fulgt op på det, sådan at borgerne har sikkerhed for, at de penge, der bliver betalt ind over skattebilletten, selvfølgelig ikke bliver brugt til tant og fjas. Det er klart.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal bare sige til Peter Skaarup og til Lars Hutters, at jeg mener nøjagtig det samme, som jeg mente, da vi debatterede den sag den 25. maj i år, at det her på mange måder er en dybt ulykkelig sag, og at den sag skal undersøges til bunds.

Der er en række ting i gang. Politiet er i gang på baggrund af den anmeldelse, som Kultur- og Fritidsforvaltningen har foretaget. Der er, som alle ved, sat en undersøgelse i gang i revisionen. Der kører et arbejde i Kultur- og Fritidsforvaltningen, der kører et arbejde i Økonomiforvaltningen. Der er udarbejdet supplerende besvarelser fra Kultur- og Fritidsforvaltningen, som Lars Hutters stod med her for lidt siden, og der er tilsvarende udarbejdet supplerende besvarelser fra flere andre forvaltninger, herunder Økonomiforvaltningen og Sundheds- og Omsorgsforvaltningen.

Så alt, hvad der skal frem, er jeg tilhænger af, at det kommer frem, så vi får undersøgt den her sag til bunds. Det er sådan set en gentagelse af det synspunkt, jeg havde, da vi debatterede sagen den 25. maj.

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Først vil jeg sige til Peter Skaarup, at grunden til, at jeg ikke gik op, var, at jeg regnede med, at det ville myldre herop nu. Så det undskylder jeg. Selvfølgelig har jeg tænkt mig at aflevere det papir, jeg har siddet og arbejdet grundigt med.

Kultur- og Fritidsforvaltningen forelagde deres redegørelse om tilsynet med KUC på et møde i Kultur- og Fritidsudvalget den 8. juni. Der pusles stadig med ordlyden, klarificeringen af redegørelsen, fordi meningen er, at den skal afleveres ved ugens udgang her til Økonomiudvalget, således at Økonomiudvalget får mulighed for at drøfte redegørelsen på mødet på tirsdag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Altså det er planen, at redegørelsen, som i øjeblikket så at sige er Kultur- og Fritidsudvalgets ejendom, videregives til Økonomiudvalget, idet det, der først og fremmest er det reelle indhold i denne sag, er af økonomisk art, og derfor er det behandlingen i Økonomiudvalget, der er afgørende. Om den kommer på på tirsdag, kan jeg jo ikke sige noget om, men vi vil i hvert fald aflevere redegørelsen, således at den kan komme på.

Men jeg kan sige, at det vil fremgå af redegørelsen, at kommunens tilsynsforpligtelse ikke er generelt formuleret. Af kommunens bevillingsregler fremgår dog, at det udvalg, der udbetaler tilskuddet, skal sikre, at tilskuddet anvendes efter formålet. Dokumentation herfor kan f.eks. ske ved aflæggelse af reviderede årsregnskaber.

Kultur- og Fritidsforvaltningen har siden den 1. januar 1998, hvor KUC blev overført til den nydannede forvaltning, ført sit tilsyn ved at gennemgå KUC's budgetter og årsregnskaber og løbende perioderegnskaber. Herudover har der løbende været stillet en lang række uddybende spørgsmål om enkeltforhold.

I ét tilfælde, nemlig Liva-sagen, som jeg omtalte under den tidligere sag, fandt Kultur- og Fritidsforvaltningen, at der var så meget tvivl om KUC's dispositioner, at forvaltningen måtte tage den særlige § 8 i revisionsvedtægten i anvendelse og foretage en tilbundsående undersøgelse. Dette skete, og Revisionsdirektoratets undersøgelse blev forelagt Kultur- og Fritidsudvalget den 25. november.

I 1995 blev der indgået en driftsoverenskomst mellem KUC og Københavns Kommune ved den daværende Overborgmesterens Afdeling. Denne aftale er ikke formelt forlænget i forbindelse med kommunens strukturomlægning pr. 1. januar 1998.

Der har i løbet af 1998 og 1999 været ført drøftelser mellem Kultur- og Fritidsforvaltningen og KUC om indholdet af en ny driftsoverenskomst. Situationen omkring KUC's ledelsesforhold i forbindelse med Liva-sagen satte drøftelserne i stå i en periode. Drøftelserne blev så genoptaget ved den nye direktør, der tiltrådte den 1. februar i år. KUC og Kultur- og Fritidsforvaltningen aftalte på et møde den 18. februar, at KUC udarbejder et nyt udkast til driftskontrakt mellem KUC og Københavns Kommune inden sommeren 2000.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

KUC har den 15. maj i år fremsendt et udkast til driftskontrakt, men har endnu ikke haft mulighed for at fremlægge dette for KUC's bestyrelse, da denne ikke er fuldtallig og p.t. uden formand og næstformand.

Der foreligger således endnu ikke en driftsoverenskomst mellem Kultur- og Fritidsforvaltningen og KUC. Derfor er tilsynet sket på baggrund af de almindelige regler for tilsyn.

Jeg kunne godt nu læse op de særlige afsnit om tilsyn, økonomi og revision osv., specielt tilsynsforpligtelserne over for selvejende institutioner, som er udformet i redegørelsen, og som Kultur- og Fritidsudvalgets medlemmer kender. Men jeg synes i og for sig det måske er lidt pjattet at stå og læse det op her, når vi på tirsdag skal behandle redegørelsen omkring disse forhold i Økonomiudvalget.

Så medmindre nogle lægger meget vægt på, at jeg ikke venter med det, der står i den konkrete redegørelse, til på tirsdag, så vil jeg synes, at det rigtigste er, at vi drøfter den redegørelse, der er bestilt af Økonomiudvalget, ved den lejlighed, altså på tirsdag.

Men der er altså disse regler omkring tilsynsbestemmelser, omkring revision, disse ting, der er afgørende, er nedfældet i denne redegørelse fra forvaltningen.

Lars Hutter's (L): Jeg kan godt forstå, at borgmester Thustrup Hansen havde forventet, at det var myldret herop med interesserede borgerrepræsentanter, der ville give udtryk for, at man skulle til bunds i denne sag. Det skete ikke.

Borgmester Thustrup Hansen har nævnt den redegørelse, som er udarbejdet i Kultur- og Fritidsforvaltningen og drøftet i Kultur- og Fritidsudvalget. Det er da rigtigt, at Økonomiudvalget har besluttet den 9. maj, at inden 1 måned skulle Økonomiudvalget drøfte en sådan redegørelse, som skulle udarbejdes af Kultur- og Fritidsudvalget.

Så jeg vil da sige som borgmester Thustrup Hansen, at jeg har da også forventninger om, at formanden for Økonomiudvalget, som også er formand for Borgerrepræsentationen, overborgmester Jens Kramer, om lidt bekræfter, at denne redegørelse er sat på dagsordenen i Økonomiudvalget og bliver drøftet der. Det er jo Økonomiudvalgets sidste møde før sommerferien. Ellers går der jo adskillige uger for ikke at sige måneder,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

før vi får mulighed for at drøfte det, og jeg kan da ikke tro, at det er i overborgmesterens eller andres, SF's eller Enhedslistens interesse, at vi ikke får drøftet det her.

Må jeg hilse velkommen, at overborgmester Jens Kramer siger, at der skal til bunds i denne sag.

Som sagt undrer jeg mig altså kolossalt over, at der i det her svar, jeg har fået, er en ansvarlig leder, der i hele den periode, hvor de kritiske revisionsprotokollater bliver afleveret, ikke finder anledning til at komme med nogen som helst bemærkninger. Det finder jeg højst ejendommeligt, jeg kan simpelt hen ikke forstå det, jeg kan ikke forstå det. Det kræver virkelig nogle specielle forklaringer, som gerne må komme i Økonomiudvalget, hvorfor vi har en embedsmand, som kunne have stoppet hele KUC-skandalen og hele det misbrug, der har fundet sted, meget, meget, meget, meget tidligt, hvis den pågældende embedsmand havde levet op til det, som jeg troede var almindelig standard for embedsmænd i Københavns Kommune. Han kunne have drøftet de her ting med sin politiske chef, overborgmesteren.

Men jeg er meget glad for, at overborgmesteren har erklæret, at vi skal til bunds i denne sag. Overborgmesteren og jeg er enige, og jeg går ud fra, at store dele af Borgerrepræsentationen er enig heri, så jeg går ud fra, at overborgmesteren støtter, at mit forslag kommer frem til realitetsbehandling i Økonomiudvalget, at vi ikke skal opleve forskellige former for benspænd, som kan give mistanke om, at det reelle, at man skal til bunds i denne sag, måske ikke er så reelt igen. Det vil jeg i hvert fald meget gerne være befriet for i aften ved, at man viser den tillid til, at det kommer frem i Økonomiudvalget.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg kan bekræfte over for Lars Hutters, at det også ligger Enhedslisten meget på sinde at få vendt hver en sten, og det ved Lars Hutters udmærket godt. Derfor vil jeg gøre det lidt mere konkret end de mere valne ytringer, Lars Hutters havde heroppe fra talerstolen, så jeg skal dermed foreslå Lars Hutters' forslag henvist til Økonomiudvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja tak, det lyder næsten som en direkte udvalgshenvisning, men det er der sådan set ingen grund til at operere med, da der ikke er flere, der har bedt om ordet, og dermed er forhandlingerne afsluttet, og forespørgslen er besvaret.

Jeg vil som Jens Kjær foreslå, at Lars Hutters' forslag henvises til behandling i Økonomiudvalget. (*Ophold*). Det er der ingen, der har nogen indvendinger imod, og derfor behøver vi ikke nogen afstemning.

Forespørgslen besvaredes af overborgmester Jens Kramer Mikkelsen og borgmester H. Thustrup Hansen.

7) BR 271/2000. Nyt medborgerhus på Islands Brygge

Indstilling om, at der gives en anlægsbevilling på 20 mill. kr. til Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling Kultur og Fritid konto 0.35.3 til etablering af et nyt medborgerhus på Islands Brygge, samt at beløbet delvis finansieres via merprovenuet ved aktiesalg, og at kassemæssig dækning anvises på kassen konto 8.05.5.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Kommentar [tj9]: 00029050D
OC

Indstillingen blev godkendt.

8) BR 270/2000. Brandforsikring

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen ikke giver Kultur- og Fritidsudvalget forhåndstilsagn om, at Udvalget kan overføre 2,1 mill. kr. ekstra i forhold til regnskabsresultatet 1999 på grund af merudgifter i forbindelse med den interne brandforsikring, at der ikke gives forhåndstilsagn om en tillægsbevilling til Kultur- og Fritidsudvalgets budget 2000 på grund af merudgifter i forbindelse med den interne brandforsikring, samt at der ikke træffes en principbeslutning om at indarbejde merudgiften i 2001 i Kultur- og Fritidsudvalgets budget 2001 som en teknisk rammekorrektion.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. juni 2000**

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

9) BR 291/2000. Bydelshusleje

*Indstilling om, at Borgerrepræsentationen giver Kultur- og Fritidsudvalget forhåndstil-
sagn om, at Udvalget kan overføre 5,1 mill. kr. ekstra i forhold til regnskabsresultatet
1999 til dækning af mindreindtægter fra husleje fra forsøgsbydelene, at der gives en til-
lægsbevilling på 5,3 mill. kr. til Kultur- og Fritidsudvalgets budget 2000, konto 6.50.1
(Ejendomsdrift, Ejendomme) til dækning af mindreindtægter fra forsøgsbydelene med
kassemæssig dækning på Økonomiudvalgets konto 6.51.3 (Pulje – uforudsete udgifter),
samt at der træffes principbeslutning om at indarbejde mindreindtægten på 5,4 mill. kr.
i Kultur- og Fritidsudvalgets budget 2001 som en teknisk rammekorrektion.*

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt med 47 stemmer mod 5.

10) BR 265/2000. Beretning for Københavns Kulturfond 1999

Indstilling om godkendelse af beretningen for Københavns Kulturfond 1999.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Beretningen godkendtes.

11) BR 294/2000. Specialfritidshjemmet på Strandparkskolen

*Indstilling om, at der gives en kapitalbevilling på i alt 8.750.000 kr. til ombygning og
udvidelse af det eksisterende specialfritidshjem med 22 pladser til i alt 40 pladser på
Strandparkskolen, at der anvises kassemæssig dækning for de 5,25 mill. kr. til udbyg-*

Kommentar [H10]: 00029150
DOC

Kommentar [H11]: 00028428
DOC

Kommentar [H12]: 00029164
DOC

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

ningen af specialfritidshjemmet på Strandparksskolen i år 2000 på konto 5.15.3 Fritidshjem, samt at udgifterne i år 2001 til udbygningen af fritidshjemmet på 3,5 mill. kr. forudsættes afholdt inden for Uddannelses- og Ungdomsudvalgets budget 2001.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

12) BR 278/2000. Rødkilde Skole

Indstilling om, at den udarbejdede helhedsplan for udbygning af Rødkilde Skole fra 2 til 4 spor inkl. samtænkt udbygning af Fritidshjemmet "Rødkilden" tages til efterretning, at der under forudsætning af en godkendelse af helhedsplanen gives en kapitalbevilling på i alt 5.000.000 kr. til nødvendig projektering i år 2000, at der gives en kapitalbevilling på i alt 365.000 kr. til midlertidig kapacitetsafhjælpning på skolen, samt at der med henblik på sikring af pladsgarantien til skolen gives en kapitalbevilling på i alt 948.000 kr. til midlertidig udvidelse af Fritidshjemmet "Rødkilden" med i alt 30 pladser.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Borgmester Per Bregengaard: Selve sagen om udbygningen af Rødkilde Skole er en udmærket sag. Det er Enhedslistens og SF's opfattelse, at det planlagte byggeri kan tilpasses, således at »Rødkilden« kan fungere som fritidshjem i den integrerede løsning. Det var vores protokolbemærkninger i de 2 udvalg, den har været igennem, og vi har samme protokolbemærkning til Borgerrepræsentationens protokol.

Bente Frost (V): Jamen det bliver da sikkert også en flot løsning. Nu har vi bare arbejdet på det i 3-4 år, tror jeg det er, frem og tilbage er sagen gået mellem de protesterende forældre og udvalget og forvaltningen og hvem der nu ellers har været inde og tegne streger på papiret. Til sidst var det Socialdemokraterne, der tegnede på papiret. Det kostede kommunen 23 mill. kr. i ekstraomkostninger i projektet. Det må jeg sige er ret flot klaret.

Kommentar [lj13]: 00029088
DOC

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Men alligevel synes jeg, det er lige før det er for meget, og de 23 mill. kr. kunne sikkert have gjort glæde andre steder, måske til vedligeholdelse af nogle vinduer på en eller anden skole, som kunne trænge til det, som vi ellers hører borgmesteren snakke så meget om.

Jeg ser da frem til, at man også meget hurtigt kan få styr på hele fritidshjemssituationen på skolen, samtidig med at man kommer i gang med byggeriet. Men jeg synes faktisk, at det også må være et memento til forvaltningen om, at man måske også i fremtiden skulle kigge lidt mere på det samarbejde, man har med de byggekomiteer, der bliver nedsat på de forskellige skoler. Vi hører jo i udvalget fra forældrene ikke bare på Rødkilde, men også på andre skoler, en del kritik af disse byggeprojekters samarbejde med forvaltningen, og det kunne jo så være, at de 23 mill. kr., der nu er mindre til andre projekter, kunne gøre, at forvaltningen fik tid til at snakke lidt mere med byggekomiteerne på de resterende skoler.

Louise Frevert (O): Ja, det kan jo altså nogle gange være lidt irriterende, at man kommer efter en taler, der har sagt næsten alt det, man selv skulle sige.

Vi har jo i Dansk Folkeparti lavet en protokolbemærkning, som vi også gerne vil videreføre her, fordi vi mener ikke, at det har været særlig fikst, jo måske set med socialdemokratiske øjne har det været en skøn måde at gøre tingene på. Men at gå rundt og ligefrem lege arkitekt ude på skolerne og skulle skabe præcedens for, at man derved skal bruge yderligere 23 mill. kr. af budgettet, synes jeg faktisk er ret uacceptabelt.

De 23 mill. kr., som det nu kommer til at koste, er penge, som vi udmærket godt ved skal tages af den samlede ramme, og det mener vi i Dansk Folkeparti er totalt uacceptabelt, idet de 23 mill. kr. jo bliver taget fra et sted, hvor de kunne være blevet brugt meget bedre.

Så vi vil gerne opretholde vores protokolbemærkning, men vi ved jo godt, vi bliver stemt ned. Men hvis det ikke kan være anderledes, så må vi sige, at det er den bedste løsning trods alt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Mona Heiberg (A): Jeg vil gerne høre de 2 medlemmer, de tidligere talere heroppe, hvor man ikke kunne bruge 23 mill. kr. i denne kommune. Sådan er det jo altid.

Vi er utroligt glade for, at de er blevet brugt på Rødkilde Skole, det må vi sige, den bliver fin og flot. Der er ikke ét menneske, der er utilfreds med denne løsning, forældre, børn, lærere, jo, et par politikere er utilfredse med løsningen. Men sådan er det nu engang. Vi glæder os til, det her kommer i gang, og vi glæder os også over den store tilfredshed.

Det er et dyrt projekt, indrømmet, men det bliver det jo nogle gange. Og vinduer, ja, det kunne laves, der er masser af vedligeholdelse, der mangler på vores skoler. Nu starter vi her og laver et godt projekt, og det er vi meget tilfredse med i Den Socialdemokratiske Gruppe.

Charlotte Wieth-Klitgaard (F): Jamen SF vil da meget gerne give Mona Heiberg, Socialdemokratiet, ret i, at 23 mill. kr. er nogle, vi kunne bruge mange steder. Så håber vi bare, I vil huske det, når I kommer videre næste gang i budgetforhandlingerne.

Fordi jeg kan da godt blive lidt bekymret for netop, hvor de skal tages fra. Ikke at jeg ikke synes, denne løsning er god, jeg synes, den er rigtig god, men netop i stedet for, at vi nu skal ind og finde dem et andet sted, og det skal vi jo, burde det være sådan, at vi tænkte os om meget næste gang. Og at Socialdemokratiet især måske bestræbte sig på ikke at have sådan en siksakkurs i forhold til hele etableringen af SFO'er, som de har haft, sådan at institutioner og skoler for fremtiden vidste, hvad de havde at regne med, og det måske ikke kun var de steder, hvor forældrebestyrelserne var meget stærke og havde kræfterne til at stå imod, det kunne blive tålelige løsninger.

Så jeg håber da, at vi ser konsekvensen af, at Socialdemokratiet selv indrømmer, at 23 mill. kr. kan bruges mange steder.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi går til anden runde.

Borgmester **Per Bregengaard**: Jeg skal ikke kunne sige, om det er socialdemokrater, der har siddet og tegnet på den der arkitekttegning, som er blevet til, for jeg interes-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

serer mig ikke så meget for mine embedsfolks politiske overbevisning. Men jeg vil gerne herfra dementere, at det er den skitse, som nogle socialdemokrater i udvalget tegnede, som man har realiseret. De ligner ikke ret meget de tegninger, der er realiseret.

Men det, der er blevet lavet, er en god løsning, og udgangspunktet var, at fritidshjemmene fik nogle dårlige forhold, og det var den politiske vurdering, i hvert fald fra et flertals side i udvalget, at det ikke var tilfredsstillende forhold, fritiden fik i skolerne. Det er der kommet en god løsning ud af, og det synes jeg ikke, der er grund til at begræde, tværtimod.

Bente Frost (V): Jamen det er da meget betryggende, at Mona Heiberg synes, at det er en god løsning for mennesker. Men vi er altså 2 politikere, der nu her lige inden for de sidste 5 minutter har syntes, at løsningen ikke er helt så smart, og politikere er vel også mennesker, som har lov til at have en mening og kunne lægge den frem her i salen.

Jeg har svært ved at forstå, hvorfor »Rødkilde« skal forgyldes i forhold til andre steder, hvor vi hele tiden må sidde og strække pengene for, at der skal blive penge nok. Jeg har ikke været ude og studere partibogen hos skolebestyrelsernes medlemmer eller skoleinspektør eller nogen andre, men jeg synes nok, det er lidt underligt, at lige præcis den skoles forslag skal endevendes.

Fordi selv om borgmester Per Bregengaard siger, at tegningen, der nu ligger i det forslag, vi vedtager i dag, ikke har nogen lighed med den tegning, som blev udført af det socialdemokratiske medlem i udvalget, så må man sige, at den tegning havde dog konsekvenser, fordi forslaget blev lavet om, men det kostede 23 mill. kr.

Louise Frevert (O): Det er nemlig rigtigt. De 23 mill. kr. kan vi jo ikke komme uden om, men det er da positivt, at Mona Heiberg giver os ret.

Jeg vil bare sige, at det er jo en rigtig god holdning at have, hvis der er ressourcer nok, men det ved vi jo, at der ikke er. Man skulle faktisk tro, at valgkampen allerede var gået i gang, det er den selvfølgelig også for nogles vedkommende. Men det er da helt sandsynligt, at det her har jo været mere at takkes forældrene, end det egentlig er at køre decideret politik.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Vi har set gang på gang i det her U- og U-udvalg, at Socialdemokratiet har trukket sig og slået sig i tøjet, fordi de simpelt hen har været hylende angst for, hvad der ville ske også med deres stemmer. Det er et typisk tiltag.

Det sidste her vil sige, at det er anden gang inden for 4 måneder, Socialdemokratiet kommer til at koste budgettet penge. I sidste omgang var det 7½ mill. kr., fordi de ikke rigtig har kunnet finde ud af, om de vil have morgenåbning eller ej.

Jeg synes simpelt hen ikke, det er acceptabelt. Det kan godt være, at børnefamilierne synes, det er o.k., men det kan måske gøres på en lidt mere fiks måde og en lidt mere fleksibel måde.

Mona Heiberg (A): Skal vi ikke, punkt 1, være enige om, at vi forholder os til det dagsordenspunkt, der er på? Er det ikke lidt billigt, en lille smule billigt? Nu snakker vi pludselig morgenåbning og alle andre skoler, der kommer til at lide for det her. Prøv nu sammen med os at glæde jer over, at det her projekt er lykkedes, og at børnene, brugerne, får nogle dejlige rammer at være i. Skal vi ikke bare sige, at det er o.k., og så er vi færdige med »Rødkilde«, og så går vi videre i forhold til skolerne, og så gør vi sammen noget i forhold til de næste millioner, der skal findes.

Indstillingen blev godkendt.

13) BR 295/2000. Dansk som andetsprog for voksne udlændinge m.fl.

Indstilling om, at redegørelsen om undervisningsbehovet i 2000 samt udfasningen fra 2001 og frem tages til efterretning, at der – under forudsætning af vedtagelse af regeringens lovforslag om ændret tilskud - med virkning fra 1. juli 2000 indføres en ændret budgetmodel og som en konsekvens heraf, at Uddannelses- og Ungdomsudvalget i 2000 tildeles en tillægsbevilling på ÷ 5,7 mill. kr.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Borgmester Per Bregengaard: Udvalget er, i hvert fald indtil nu, men det var vi jo også i den sidste sag, enig om indstillingerne. Vi gør dog opmærksom på, at der sker en lovmæssig ændring, som kan få budgetmæssige konsekvenser, og derfor tager vi forbehold over for at vende tilbage til sagen.

Den her handler altså om en budgetmodel og skal ikke forveksles med spørgsmålet, om der er tilstrækkelige midler til området eller ej, fordi det er der sådan set ikke, idet niveauet, og det vil sige holdkvotienter, ligger under det niveau, der er på området i resten af landet. Det vil sige, at holdkvotienterne bl.a. ligger over, hvad der er normalt, og der er heller ikke de samme midler til udvikling inden for området.

Men det er jo en diskussion, som kommer op igen i forbindelse med budgettet for 2001.

Bente Frost (V): Venstre er enig i den fremlagte model. Hvorfor vi tager ordet, er jo fordi for en gangs skyld har jeg ordet før Louise Frevert.

Forleden, på mødet i torsdags, havde Louise Frevert ordet først, hvor hun fik anklaget teksten »Dansk som andetsprog«. Det vil jeg da godt støtte og sige: Kunne vi dog ikke blive fri for den sprogbrug? Jeg ved godt, at man i Folketinget har vedtaget nogle love eller noget andet, hvor man kalder det »Dansk som andetsprog«, men kunne man dog ikke vedtage her i Borgerrepræsentationen, at her bruger vi ikke det?

Jeg tror på, at det har stor betydning for mange mennesker, og jeg kan kun sige, at det irriterer mig selv grænseløst, hver eneste gang jeg ser dansk blive nævnt som andetsprog. For mig er dansk førstesprog, for dansk er det første, og hvad de så lærer bagefter, og hvilke de forudsætninger de har, inden de lærer dansk, er mig ligegyldigt. Jeg vil bare gerne være fri for sprogbrugen »Dansk som andetsprog«.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Det er Per Bregengaard i anden runde.

Borgmester Per Bregengaard: Det er jo en hidsig historie, som vi fortsætter i udvalget. Men jeg vil gøre Bente Frost opmærksom på, at her drejer det sig altså om voksne mennesker, som har et andet modersmål end dansk.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Så vil jeg gentage, hvad jeg plejer at sige i udvalget, at når Bente Frost falder over de her ting, så skyldes det, at hun ikke kan læse dansk, for der står altså ikke »Dansk som andenrangssprog«, og det er det, hun associerer det med. Det her er et spørgsmål om, hvilket sprog man har lært først. Når voksne mennesker har brug for danskundervisning, er det jo nok fordi de har et modersmål, som de har lært før det danske sprog og i mange tilfælde også andre sprog.

Louise Frevert (O): Tak for redegørelsen, Per Bregengaard. Den redegørelse kom jeg selv med til sidste borgerrepræsentationsmøde, og jeg synes ikke, at man behøver at belære os mere med det, vi er godt klar over det. Men derfor er det ikke ensbetydende med, at man ikke kan have en mening om det.

Jeg skal gøre opmærksom på, at Dansk Folkeparti overhovedet ikke på noget som helst tidspunkt, heller ikke i Folketinget, har stemt for, at det skulle hedde »Dansk som andetsprog«.

Man må så nok på et senere tidspunkt sætte et eller andet forslag om, at der skal stemmes om, om man stadig væk skal kalde det, eftersom det godt kan være frit i kommunerne, om man vil kalde det for andetsprog eller ej.

Det, jeg vil sige om det her, er, at jeg har bedt om, at der kommer en opfølgning, et notat i 3. kvartal om, hvordan udviklingen går på det her område. Jeg vil nok sige, at det er en bedre løsningsmodel inden for dette område, end der tidligere har været.

Jeg tror også, at med de dårlige prognoser, som jeg virkelig mener, der hidtil er kommet fra U- og U-forvaltningen, kan vi måske have fået stoppet det, fordi de har lovet i U- og U-forvaltningen, at prognoserne vil holde trit med det virkelige liv, fordi det mener jeg virkelig ikke, de har gjort i de senere par år. Det har jeg også fået en indrømmelse fra forvaltningen af, at de ikke har.

Så vi ser meget frem til at få det notat i det 3. kvartal, sådan så vi kan se, at prognoserne vil følge trit med den udvikling, og at budgettet vil komme til at holde.

Wallait Khan (V): Her drejer det sig om danskundervisning for indvandrere. Og når der står her »Dansk som andetsprog«, helt ærligt, det irriterer mig også, det er pro-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

vokerende. Man kan sige, hvad man vil, og de kloge mennesker, som sidder og formulerer disse sætninger, har gode hensigter. Men jeg synes, det er forkert, fordi også for os indvandrere, som bor i Danmark, er dansk første- og hovedsprog, og det skal ikke kaldes »Dansk som andetsprog«. Jeg synes bare, det skal være »Danskundervisning for indvandrere«.

A. Benhaddou (D): Man kan synes, hvad man synes, men der er altså også noget, der hedder »nydanskere«, som egentlig også lyder helt underligt for en.

Jeg synes, det er underligt, at de står her, nogle medlemmer af Uddannelses- og Ungdomsudvalget, og diskuterer en betegnelse. Det har de haft rigelig tid til i deres udvalg. Så står de her foran os og taler om det. Jeg synes, de skulle have fundet en god løsning, inden det blev fremlagt for os, for den samlede Borgerrepræsentation, og så ville vi med glæde, men jeg synes lige, man skal finde den rette betegnelse, og det kan vi ikke bare finde i løbet af nul komma fem. Men værsgo, kom med det, så kan vi få det ændret.

Jens Johansen (F): Det er interessant at høre borgerrepræsentant Wallait Khan, nu repræsenterende Venstre, give udtryk for et så markant politisk skifte, som der her er tale om.

For det, jeg hører Wallait Khan sige, og det må han bagefter bekræfte, er, at der nu ikke længere er noget, der hedder modersmål, altså at forskellige etniske grupper med en indvandrerbaggrund ikke har et andet modersmål end dansk, vi har alle sammen her i landet altså dansk som modersmål. Det er i realiteten, hvad Wallait Khan siger.

Fordi »Dansk som andetsprog« er simpelt hen det, at dansk er det andet sprog efter modersmålet, men nu siger Wallait Khan altså, at der er noget, der ikke hedder modersmålet. Det vil sige, der er heller ikke noget, der skal hedde modersmålsundervisning. Er det Venstres politik, Wallait Khan?

Bente Frost (V): Det er til hr. Benhaddou, som siger, at det kunne vi have diskuteret i udvalget. Jeg tror faktisk ikke, vi har et udvalgs møde, undtagen det bliver diskute-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

ret. Så det hjælper jo ikke så forfærdelig meget, fordi der er altså et flertal, der har nogle romantiske ideer om, hvad man skal sige om indvandrere, hvad man må sige om indvandrere, og det mener jeg er til stor skade for indvandrerne selv.

Mona Heiberg (A): For det første synes jeg ikke, det berører så meget vedkommende dagsordenspunkt, men når alle andre indvandrere og godtfolk blander sig i det her, så vil jeg også gøre det som god indvandrer.

Jeg vil sige til fru Bente Frost, at dansk som andetsprog er jo sådan set blevet et begreb. Det huer ikke Bente Frost, at det er blevet det, og det er altså en sag, som fru Bente Frost vil slås for. Men jeg har aldrig nogen sinde hørt et alternativ, jeg har aldrig hørt et alternativt forslag til »Dansk som andetsprog«.

Og så vil jeg sige, at jeg i det daglige begår mig i en gruppe danskere, som ikke taler dansk, men som godt nok er danske borgere og født i Danmark, men har et andet modersmål, nemlig tegnsproget, og de har gudhjælpemig dansk som andetsprog. For de kan ikke høre, de er enten hørehæmmede, eller også er de stokhamrende døve, og de taler altså tegnsprog, og det er deres modersmål.

Så vi får nogle problemer også i forhold til at betegne det her. Jeg vil gerne høre, hvis der kunne findes et alternativ, kan vi så ikke behandle det i udvalget og så sige: Denne indstilling er god nok, den vedtager vi med det, der ligger af indhold til denne sag?

(Kort bemærkning).

A. Benhaddou (D): Altså jeg kan godt have fuld sympati for fru Bente Frosts holdninger osv. og vi kan også måske være med til at ændre denne betegnelse, det er slet ikke det. Jeg kan bare ikke se ud fra det her referat fra jeres udvalgsmøde, at der er nogen medlemmer i Uddannelses- og Ungdomsudvalget, der har fremlagt et forslag, der ændrer på den her betegnelse. Så synes jeg, det er mærkeligt at komme op her på talerstolen. Nu må vi have forelagt hele indstillingen og sige, at man gerne havde set, at den her betegnelse blev ændret med »Dansk som andetsprog«.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Det er jo sådan som man lægger trykket i det. Det har jo noget med, om noget er noget andet, det har jo ikke noget med, at det er andenrangssprog. Det behøver det ikke engang at være. Jeg kan sagtens tale bedre dansk, men så har jeg et modersmål osv., osv. Det er en forkert betegnelse, men man kan diskutere det frem og tilbage. Men jeg synes bare, det er mærkeligt, at man ikke diskuterede det i udvalget.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi går over til tredje runde.

Wallait Khan (V): Jeg har altid sagt det, som jeg har sagt i dag. Jeg har altid sagt, at dansk er hovedsproget for os, som bor i Danmark, og det skal altid være det første sprog.

Under diskussionen her, under forhandlinger her før om modersmålsundervisning, har jeg også sagt det, og i udvalget har jeg også sagt det samme. Jeg har sagt, at der er folk, som sidder i administrationen, som kan bekræfte det, jeg har sagt, at jeg får kvalme, når jeg hører, at indvandrebørn først skal lære modersmål, og de skal tænke først på modersmålet, de skal tænke på deres overbevisning, og de skal have det på deres modersmål, og så skal de sige noget på dansk.

Jeg har sagt, at jeg får kvalme, når jeg hører det her, fordi indvandrebørn skal altid tænke på dansk, når de skal tale dansk, og det skal være førstesprog for dem. Men samtidig skal det bevares, fordi det er deres modersmål.

Men her i dag er det ikke om min holdning til det her, eller hvad jeg siger om det her, fordi i dag er der nogle, der er sure, fordi nu siger jeg som Venstremand samme ting, som jeg har sagt som SF'er. Hvis vi går ned og finder referaterne af de forhandlinger, som vi har haft her, så har jeg også sagt de ting, som jeg har sagt i dag.

Ole Hentzen (C): Nu tillader en ikke-indvandrer sig at blande sig i debatten, og det er måske for at få den stoppet.

Må jeg gøre opmærksom på, at det er regeringen, der har vedtaget noget, der hedder »Forslag til lov om tilskud til undervisning i dansk som andetsprog«. Det er en lov, der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

er vedtaget, der hedder det. Og så synes jeg, at hvis man ønsker at debattere Folketingets gøren og laden, så find dog et andet sted og med en mindre dagsorden.

Lubna Elahi (A): Det var ikke meningen, at jeg skulle komme herop på talerstolen omkring denne sag, men jeg kan ikke lade være, fordi jeg synes, at det her afspejler, at der er politikere, som er optaget af andre ting. Det her er manglende respekt for vores integrationslov, en lov, som det har taget mange år for politikerne at vedtage. Nu har vi egentlig den pågældende lov, og så er vi simpelt hen nødt til at operere med de begreber.

Når man er børn af indvandrere, så længe man taler et andet sprog derhjemme, så er dansk ikke andet end andetsprog, det kan ikke hedde noget andet. Jeg kan ikke forstå, det kan genere, hvad skal man sige, almindelige danskere, som har rødder mange hundrede år tilbage i det her land. Fordi det her tilbud skal jo ikke bruges til gavn for dem. Der synes jeg, at man må tage udgangspunkt i brugerne. Det er til gavn for brugerne, og der er det rigtige begreb »Dansk som andetsprog«. Det kan ikke hedde noget andet.

Jens Johansen (F): Venstre ved du, hvor du har, men altså ikke Venstres repræsentant Wallait Khan. Fordi det er faktisk lodret forkert, når Wallait Khan siger, at det, han nu siger, har han altid sagt.

Jeg kan huske, at Wallait Khan som SF'er har været med til at iværksætte aktioner for at få stoppet forslag om at afskaffe modersmålsundervisningen, protester mod de drøftelser, som f.eks. har været rejst af socialdemokrater i Folketinget. Wallait Khan har altså markant skiftet politik.

Jeg synes også, at Wallait Khans bagland blandt indvandrerne skal vide det her, som Wallait Khan nu siger. Han siger, at dansk er hovedsproget. Det er korrekt, dansk er førstesprog. Det er Wallait Khan jo en levende bekræftelse af, at dansk altså ikke er blandt indvandrergrupper. Dansk er Wallait Khans eget andetsprog, det er det andet sprog, Wallait Khan har lært, og derfor taler han dansk som andetsprog. Når man skal lære at tale dansk som andetsprog, ja, så skal man undervises i det som det andet sprog. Anderledes er det jo ikke, det er jo virkeligheden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

»V« står for Venstre, men det står også for Virkeligheden, men her vender Venstre ryggen til virkeligheden, må jeg nok sige.

Problemet for Wallait Khan synes jeg består i, at han heroppe står og siger, at han får kvalme over, at indvandrerbørn skal lære deres modersmål. Wallait Khan har tidligere i det samme indlæg sagt, at for indvandrere er dansk førstesproget. Jeg vil gerne spørge, om konsekvensen af det synspunkt så er, for det må det være, at i indvandrerhjem skal man altså lære dansk, man må ikke tale det modersmål, som man nu har med sig, eller som man har lært af de forældre, som man har som indvandrede.

Hvordan vil Venstre håndhæve et sådant krav om, at dansk skal være førstesprog i indvandrerhjem, som Wallait Khan nu her rejser, Wallait Khan, som får kvalme over, at indvandrerbørn skal lære deres modersmål? Vorherre bevares, siger jeg – det begynder også med »V«.

(Kort bemærkning)

Wallait Khan (V): Det glæder mig faktisk, at Jens Johansen indrømmer, at jeg har kæmpet for, at indvandrerbørn skal have mulighed for at lære modersmålsundervisning.

Og jeg står her og siger igen, som jeg har sagt sidste gang, at det skal bevares. Men jeg var modstander af, at man står her frem og siger, at det første sprog for indvandrerbørn skal være modersmålsundervisning. Første sprog overhovedet for indvandrerbørn skal være danskundervisning. Men samtidig skal de have mulighed for at lære ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Undskyld, Wallait Khan, men det, der er på dagsordenen i dag, er dansk som andetsprog for voksne udlændinge.

Wallait Khan (V): Det skulle du have sagt til din partifælle, fordi han snakkede mere om det.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Ja, ja, ja, ja, det beklager jeg, og jeg var for sent på den, men vi holder os til dagsordenspunktet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Louise Frevert (O): Det kan godt være, at hr. Ole Hentzen har gjort et ihærdigt forsøg på at stoppe debatten, og den stopper også ganske af sig selv lige her om lidt.

Det er helt rigtigt, at loven hedder sådan, men en kommunalbestyrelse kan bestemme, om man skal kalde det det, som loven hedder, eller om man bare skal kalde det »dansk«. Du kan kalde det »hat« eller, ja, you name it.

Men man kan vedtage, og jeg har spurgt sagkundskaben, i kommunalbestyrelsen og i udvalget, at man vil kalde det kun dansk, og det er det, vi har prøvet på i udvalget. Så vi har begge 2 ret et eller andet sted, men det vil hr. Ole Hentzen jo nok aldrig nogen sinde medgive mig. Men i princippet er det fuldstændig korrekt, at vi kan nøjes med at kalde det dansk, vi behøver ikke at kalde det »Dansk som andetsprog«.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så har Jens Johansen bedt om en kort bemærkning, men kun hvis den korte bemærkning holder sig til dagsordenspunktet.

(Kort bemærkning).

Jens Johansen (F): Jeg vil gerne tage formandens reprimande til efterretning og holde mig til undervisning i dansk som andetsprog for voksne indvandrere.

Så vil jeg sige, at det, som Wallait Khan i virkeligheden siger, er, at den virkelighed, at her kommer voksne, som har et andet modersmål end dansk, det burde ikke være sådan, de burde forinden, de indrejste hertil, have lært dansk, fordi det skulle være førstesprog. (*Tilråb*).

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg vil godt bede om ro.

(Kort bemærkning).

A. Benhaddou (D): Nu vil jeg svinge debatten lidt, fordi helt ærligt, det var ærgerligt, at fru Bente Frost kom op og startede denne debat, fordi når det kommer til stykket, så går det her ud på, at der er nogle mennesker, der skal lære dansk bedre. Vi giver dem nogle bedre redskaber, nogle bedre muligheder, og det er det, det handler om, og det er det allervigtigste.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Vi har sat ind omkring sprogstimulering på mange områder osv., osv., det er ved at lykkes, vi er på den rette vej. Hvorfor står vi og diskuterer lige pludselig? Ordkløveri, rent ud sagt.

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Kære Louise Frevert fra Dansk Folkeparti. Jeg er overhovedet ikke i tvivl om, at Dansk Folkeparti kan finde ud af at regulere og presse og dirigere og gøre, hvad de vil. Jeg vil aldrig nogen sinde udtale mig om, hvilke begrænsninger der måtte være for Dansk Folkeparti på det punkt.

Hvad jeg udtalte mig om, er, at jeg tror ikke, at Dansk Folkeparti har lov til at ændre, hvad en lov hedder i det danske Folketing. Det kræver, at der skulle blive et flertal for Dansk Folkeparti, og det bliver der aldrig nogen sinde.

(Kort bemærkning).

Wallait Khan (V): Jeg vil bare sige, at selv om det er en lov, så har man alligevel lov til at sige sin mening. Vi har bare markeret vores holdning, og det er, at det skal være danskundervisning for voksne indvandrere og ikke som sådan, fordi det er bare en provokation, ikke andet.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Og Louise Frevert har ordet – kun hvis det forholder sig til dagsordenen.

Louise Frevert (O): Det var en ikke særlig saglig udtalelse, der kom fra De Konservatives side. For jeg vil nok sige, at man for at kunne give igen på det her også selv behøver at være saglig, og jeg mener ikke, at Ole Hentzen er særligt saglig på dette område. Vi har nemlig søgt sagkundskaben om hjælp, og det synes jeg også, at Ole Hentzen skal gøre, før han begynder at udtale sig om noget, han faktisk ikke har forstand på.

Indstillingen blev godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

14) BR 277/2000. AVU (almen voksenuddannelse) og enkeltfags-hf

Indstilling om, at deltagerbetalingen fastsættes til 300 kr. pr. fag på AVU, 400 kr. pr. fag på enkeltfags-hf og 450 kr. pr. fag for selvstuderende på både AVU og enkeltfags-hf, at deltagerbetalingen for edb-fag på AVU fastsættes til 300 kr. pr. halvår, samt at Uddannelses- og Ungdomsudvalgets ramme for 2000 reduceres med den opnåede merindtægt.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Borgmester **Per Bregengaard**: Denne sag handler om deltagerbetaling for uddannelse af den halvdel af befolkningen, som ikke er oppe på det niveau, som normalt bliver givet til unge mennesker i dag, eller i hvert fald flertallet af dem. Det drejer sig om undervisning for 8.-9. klasse og hf-niveau.

Fra Enhedslistens side mener vi, at man ikke kan være bekendt at kræve deltagerbetaling for det her. Vi har en samfundsmæssig interesse i, at folk har et ordentligt uddannelsesniveau i samfundet. Det er de mindst privilegerede grupper, man fratager retten til gratis uddannelse. Det er jo ikke universitetsuddannelser osv., vi lægger deltagerbetaling på.

Det ene aspekt er det asociale i forslaget. Det andet aspekt er, at det er unødigt bureaukratisk og dermed også omkostningstungt at administrere, fordi man kan opkræve deltagerbetaling på de her fag, og når folk så har taget f.eks. en fuld hf-eksamen, så kan de få deltagerbetalingen tilbage.

Ja, og man behøver sådan set heller ikke at tage en fuld hf-eksamen for at få deltagerbetalingen tilbage. Hvis man f.eks. skal ind på et pædagogseminarium, så kan man klare sig med nogle få hf-fag, og hvis man skal ind på et pædagogseminarium, så kan man få lov til at få deltagerbetalingen tilbage, hvis det er det adgangsgivende.

Det her er fuldstændig pløk. Det er en mulighed, som man har fået af Folketinget, og hvor man bliver reduceret i bloktilskud, men jeg synes ikke, Københavns Kommune skal spille med på den.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Charlotte Wieth-Klitgaard (F): Det her må være et skoleeksempel på, hvordan nogle partier siger ét og mener noget andet, på, at intentioner og den udførte politik hos visse partier ikke harmonerer særlig godt.

Det er et ofte citeret og nævnt centralt uddannelsespolitisk synspunkt, at alle i arbejdsstyrken skal have ret til og mulighed for at videreuddanne sig, og så får vi det her forslag, hvor det skal koste noget. Tilmed ser man en særregel for edb-fagene på almen voksenuddannelse, samtidig med at der lægges op til at bruge 350 mill. kr. på en IT-satsning. Det er jo spøjst, at man med den ene hånd giver nogle penge til IT-satsningen, som man så prøver at kradsse ind fra nogle, som måske har endnu mere brug for at videreuddanne sig.

I øvrigt kan enhver, der har læst denne indstilling, jo også med et halvt øje se, at det er ufatteligt bureaukratisk. Forskellige takster og tilbagebetaling ved en fuld hf, tilbagebetaling ved en sammensætning, der kan give adgang til visse videregående uddannelser. Så forekommer det mig også ulogisk, at de, der er selvstuderende, skal betale mest pr. fag.

Altså i det hele taget synes jeg, det er noget sjusk, og det hænger ikke sammen. Altermest hænger det altså ikke sammen, at man skal betale for retten til at videreuddanne sig.

Det er heller ikke til at spå om de økonomiske konsekvenser for kommunen ved hjælp af denne indstilling. Vi ved ikke endnu, hvor meget der vil blive beskåret i vores bloktilskud.

I øvrigt er det ikke sikkert, at det, fordi vi vælger at tage penge for det, bedst kan betale sig. Det kunne jo være, at der, hvis vi fik holdstørrelser, vi fik holdene fyldt bedre op, hvis vi valgte at lave det gratis, så var bedre økonomi i det for de enkelte på holdet.

Som det også ses, så stemmer vi imod denne her indstilling.

Ole Hentzen (C): Ved borgmesterens forelæggelse af sagen nævnte borgmesteren ikke noget om det, kan man sige, lille forbehold, der er i slutningen af indstillingen fra forvaltningen, nemlig om konsekvenserne, hvis nu de øvrige samarbejdspartnere, vi har på området, det er jo amtet, og det er Frederiksberg Kommune, hvilken stilling de har

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

taget til det. Men jeg har tilladt mig at spørge forvaltningen, og det har borgmesteren så åbenbart glemt.

Københavns Amt har taget stilling til det, og Københavns Amt har vedtaget de regler, der her er lavet indstilling om, så hvis man vedtager det her i aften, så er der altså intet skisma mellem Københavns Amt og Københavns Kommune. Og Frederiksberg Kommune vil jo så efter al sandsynlighed følge efter, og så har man status quo, at der er ens regler i det store optageområde. Det tror jeg alle er glade for.

Indstillingen blev godkendt med 35 stemmer mod 13; 1 undlod at stemme.

15) BR 304/2000. Tilpasning af plejeboligkapaciteten

*Indstilling om 10 års-planen på ældreområdet (Tilpasning af plejeboligkapaciteten).
(Sundheds- og Omsorgsudvalget)*

Kommentar [U14]: 00029820
DOC

Borgmester **Peter Martinussen**: I denne sag skal Borgerrepræsentationen træffe en svær beslutning. At lukke plejehjem er en utrolig svær opgave for alle, og det er vel nok en af de mest upopulære og ubehagelige beslutninger, som vi er nødt til at træffe. Det skyldes, at det er en beslutning, som berører mange mennesker, og som betyder store ændringer i mange menneskers hverdag.

Her tænker jeg først og fremmest på de beboere, som bliver berørt af lukningerne, beboere, som naturligt ser plejehjemmene som deres eget hjem, og som er dybt ulykkelige over at se deres hjem lukket. Men også for de pårørende til beboerne og for personalet er plejehjemslukninger ubehagelige og frustrerende.

Derfor er mange naturligt nok også kraftigt imod, at vi lukker plejeboliger. Det har vi kunnet mærke, også her i de sidste måneder, hvor sagen om dette emne har verseret igen. Der har været en meget følelsesbetonet debat i medierne, og vi har fået mange henvendelser fra folk, der på den ene eller anden måde er berørt af lukningerne.

Deres frustration og modstand mod beslutningen er forståelig nok. Så kunne man spørge: Hvorfor så lukke plejehjem, når det nu er så svært og så mange borgere er imod

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

det? Ja, det skyldes jo det faktum, at antallet af ældre i København falder med 24 pct. i løbet af de næste 10 år, og at vi er nødt til at tilpasse antallet af plejeboliger efter dette, også med de overordnede prioriteringer, denne forsamling har givet, og med den demografiske udfordring, der i øvrigt er i udviklingen i befolkningssammensætningen i København.

Faldet i ældretallet var da så også baggrunden for det budgetforlig, der blev indgået i 1999 for år 2000, hvor det blev besluttet, at antallet af plejeboliger skal reduceres med 370 boliger i 2001, 250 i 2002 og 230 i 2003, som et led i det, der er kaldt 10-års-planen på ældreområdet, en stor og svær opgave.

Samtidig giver faldet i ældretallet godt nok en mulighed for at modernisere nogle af vores plejeboliger og dermed forbedre standarden i nogle af de mindst tidssvarende af disse.

Som ansvarlige politikere er vi nødt til at se på helheden og lytte til borgerne, og de har mange forskellige ønsker til alderdommen. Det er nemlig en fordom at tro, at alle ældre er ens, og at det eneste, de ønsker sig, er at komme på plejehjem. De ældre er forskellige og ønsker forskellige tilbud. Jeg tror, at fremtidens ældre vil stille nye, andre og måske flere krav til vores tilbud, og også derfor vil det være forkert i den situation, vi er i, at satse ensidigt på at fastholde et bestemt tilbud. Det ville jo så være på bekostning af en lang række andre tiltag.

Så hvis ikke vi lukker plejehjemspladser, hvor svært og ubehageligt det end er i denne situation, ja så svarer det naturligt nok til en opprioritering af antallet af plejeboliger pr. ældre, og plejeboligdækningen er faktisk et af de områder, hvor vi i København ligger et pænt stykke over resten af landet, samtidig med at vi har en af de korteste ventetider. Det ville altså også være et fravalg af en række andre tilbud til ældre, som jeg tror, de ældre vil efterspørge.

Hvordan vil reduktionerne så påvirke de ældre, som fremover ønsker at komme på plejehjem? Ja, som udgangspunkt vil der fortsat være lige mange boliger pr. ældre. Derimod vil ældreboligerne blive af en langt bedre standard, og jeg forventer også, at der vil blive langt flere differentierede tilbud, som de ældre kan vælge imellem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Vi kan altså faktisk fortsat have det høje niveau i antallet af plejeboliger, som vi har i dag. Men samtidig kan vi udvikle vores ældrepolitik generelt i Københavns Kommune, og det handler denne sag også om. Vi har uden sammenligning det største og mest varierede tilbud til ældre borgere her i landet. Hjemmeplejen er under stadig udbygning. Der ligger fortsat mange udfordringer på det område.

Jeg siger ikke, at kommunens ældrepolitik er fuldkommen eller ikke kan blive bedre. Det kan den, det er vi i gang med, også ved at tænke over de ældres ønsker, det, der også indgår i udviklingen af 10-års-planen på ældreområdet. Det, vi har valgt at kalde for ønsketænkning – ikke i den forstand, at det er noget, der aldrig bliver virkelighed, men det med at tænke i de ønsker, ældre har – betyder, at vi skal ud og have en drøftelse med alle de mange interessenter på ældreområdet. Det handler om at få lavet en vision for, hvordan fremtidens ældrepolitik skal se ud i København.

Men det, der står lige for, er det svære, det mere konkrete: De partier, der står bag budgetforliget for år 2000, har drøftet indstillingen og på den baggrund fremsat forslag, der i korthed går ud på, at der nu skal lukkes 251 plejeboliger i starten af 2001 ... Med formandens tilladelse vil jeg fortsætte her i første runde; så trækker vi vel tidsforbruget senere.

Når vi melder ud på den måde, så skyldes det, at det her har været en meget svær opgave med mange hensyn, der skulle tages. Det er godt, at der kommer en afklaring på den umiddelbare situation, men vi lægger også op til at kunne realisere de økonomiske forudsætninger, der ligger i planlægningen.

Til gengæld beklager jeg oprigtigt, at vi med dette forslag ikke helt lever op til den samlede plan på området. Personligt havde jeg gerne set, at beslutningen havde omfattet den mere langsigtede 3-årige løsning, så vi i højere grad kunne have meldt ud til alle institutioner, hvad deres skæbne var. Det har vist sig at være umuligt nu. Vi har nået det muliges kunst i denne sag, vi kunne ikke nå længere i denne omgang. Det betyder så til gengæld, at plejeboligreduktionerne skal tages op til drøftelse igen efter sommerferien, hvor jeg håber, vi kan nå frem til en mere langsigtet løsning.

Tilbage til og kort omtale af de konkrete reduktioner i første kvartal 2001.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

I overensstemmelse med den oprindelige indstilling er plejehjemmene Borgervænget, Lillehjemmet og de 34 separate pladser på Røde Kors Hjemmet valgt ud til lukning i første omgang sammen med Plejecentret Granbo, der er et af plejecentrene i Bystævneparken.

Når Borgervænget er valgt, skyldes det, og jeg vil gerne understrege for Borgervænget som for de andre plejehjem, at der er ingen kritik af omsorgen og plejen på plejehjemmene. Hvis det gjaldt det, så var der heldigvis ikke grund til at lukke nogen som helst. Men plejeboligerne på Borgervænget hører til i den ringeste kategori med fælles bad og toiletrum på gangene. Borgervænget er fundet uegnet til ombygning til moderne plejeboliger. En ombygning ville føre til et meget højt bruttoetageareal pr. boligenhed og dermed en for høj husleje for beboerne.

Lillehjemmet, der er fra 1958, er valgt på grund af de meget små bad- og toiletfaciliteter på kun 2 m², som gør, at de ikke kan anvendes, hvis beboerne har behov for personalehjælp. Og hjemmet er af en størrelse, der ikke gør en ombygning anbefalelsesværdig, fordi anlægs- og driftsøkonomien vil blive uhensigtsmæssig.

Røde Kors Hjemmet berøres kun delvis. Hjemmet omfatter 109 boliger, hvoraf de 34 boliger, der foreslås lukket, er beliggende i en selvstændig bygning. Denne bygning indeholder flere etager, der anvendes til andet end plejeboliger, og skønnes ikke ombygningseget.

Så indgår derudover, at Plejecentret Granbo nedlukkes. Jeg kan godt forstå, hvis man på Granbo tænker: Hvorfor nu lige os, for der er ikke tale om den samme kvalitet som de plejehjem, jeg nævnte lige før, altså stadig væk ingen kritik af omsorgen eller plejen, men af de fysiske rammer. Granbo indgår i reduktionerne i 1. kvartal 2001 på baggrund af Borgerrepræsentationens vedtagelse for nylig, hvoraf det fremgår, at der i de kommende år skal frigøres midler ved frasalg af plejecentre i Bystævneparken. Frasalgsmuligheden indgår også som et af de kriterier, som Sundheds- og Omsorgsudvalget har behandlet som grundlag for tilpasningsforslaget på området.

Det er som sagt ikke nogen nem beslutning, der skal træffes her i aften. Til gengæld skal der ikke være nogen tvivl om, at alt arbejde vil blive sat ind på, at de konkrete plejehjemslukninger kommer til at foregå så smertefrit som muligt for de beboere, pårø-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

rende og medarbejdere, der bliver berørt af sagen ... (*Afbrydelser*). Ikke nogen nem opgave. Vi ved, at det at flytte beboerne i grupper og sammen med noget af det kendte personale bevirker, at det trods alt bliver en mindre smertefuld proces.

Og så skal jeg henvise til, at sagen som sagt ud over de konkrete plejehjemslukninger også indeholder et, synes jeg, meget værdifuldt grundlag for en god dialog om ældrepolitikken de kommende år i København.

Martin Geertsen (V): Det er jo rigtigt, som sundhedsborgmester Peter Martinussen siger, at der er ingen tvivl om, at det er rigtigt, når han siger, at det er en sag, som har været omgærdet af meget diskussion. Den har påkaldt sig pressens opmærksomhed, den har påkaldt sig et varieret udbud af politikeres opmærksomhed, men ikke mindst har den selvfølgelig påkaldt sig de ældres opmærksomhed her i kommunen og ikke mindst plejepersonalets.

Vi har selvfølgelig naturligt alle parter i denne sag stillet os selv spørgsmålet: Svarer antallet af pladser nu til, hvad vi alle sammen har gået rundt og sagt om demografien? Holder demografien? Passer nu de tal, som kommer fra Sundhedsforvaltningen, at ældreantallet falder så meget, som det gør?

Når man har haft som forudsætning, at ja, der bliver et færre antal ældre, så har diskussionen så gået på: Jamen hvilke plejehjem er det så, vi skal kaste ned i bowlen, hvilke plejehjem er det, vi skal diskutere i relation til fuldstændig nedlukning, men også i relation til spørgsmålet om ombygning?

Jeg vil godt sige, at i Venstre er vi overordentlig tilfreds med, at forligspartierne nu er blevet enige om at skære beslutningen over i flere dele, at vi nu starter med og nu kun træffer endelig og konkret beslutning om de 251 pladser, der ligger i denne aftale, som nu er indgået mellem budgetforligspartierne. Det er vi tilfredse med. Det skal nemlig ikke være nogen hemmelighed i forlængelse af det – det antydede borgmesteren jo også afslutningsvis – at der mellem forligspartierne har været uenighed om flere ting.

Et af de store spørgsmål, et af dem, som har krævet meget diskussion, og som fortsat vil kræve meget diskussion, er: Hvad er kvalitet? Hvad er kvalitet i forhold til om-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

sorg? Men også: Hvad er »interiørmæssig kvalitet«? Hvad vil det sige, at et plejehjem har en god kvalitet?

Vi har på nogle af de plejehjem, som lå i den oprindelige indstilling om de 850 pladser, faktisk i Venstre haft den opfattelse, at man har skåret fra den forkerte side. Vi mener faktisk, at man har haft plejehjem på dagsordenen, hvor man kan sige, at de faktisk ligger så tæt på de krav, som vi selv har opstillet i plejeboligplanen, at vi slet ikke mente og slet ikke mener, at de overhovedet bør optræde i en plan, som drejer sig om nedlukning 100 pct.

Her tænker jeg selvfølgelig bl.a. på det sagnomspundne og meget diskuterede Dronning Ingrid's Hjem, hvor jeg mener, vi er så tæt på, hvad man kan kalde opfyldelsen af kravene i plejeboligplanen, at det vil være tåbeligt at kaste sig over et plejehjem af den kvalitet. Og så er vi i virkeligheden ovre i den mere principielle diskussion om kravet om 2-rums-boliger, kravet om bad og toilet.

Jeg vil godt sige, at vi i Venstre har stemt for plejeboligplanen, derom skal ingen tvivl herske, og vi står selvfølgelig også ved det. Men ikke desto mindre er vores bekymring stigende i forhold til, om vi gør boligmassen for ensartet. Jeg er enig i, at man skal have en så høj kvalitet som overhovedet muligt, men der skal også være plads til forskelligheder, og vores bekymring går på, om man gør boligmassen for homogen, for steril. Vi mener faktisk, at det er en kvalitet i sig selv, at forskelligheden er så vidtrækkende og så omfangsrig som overhovedet muligt.

Hvis man går mere konkret ned og diskuterer, jamen så er der jo forskel på de ældre, som vi tilbyder ældreboliger i vores kommune. Spørgsmålet er i den sammenhæng, jamen skal en dement, som der er mange af, som fylder meget på vores plejehjem, have det samme tilbud som en ikke-dement? Er der behov for, at man tilbyder en dement en 2-rums-bolig med eget bad og eget toilet og i øvrigt fine vilkår? Det vil vi fortsat godt forbeholde os ret til at sætte spørgsmålstejn ved.

Spørgsmålet er jo også, som det er blevet rejst fra flere sider, om der overhovedet er tale om god økonomi i at lave disse mange ombygninger. Spørgsmålet er, om det er god økonomi for kommunen på kort og på lang sigt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Det er en af bevæggrundene til, at Venstre gerne vil fortsætte diskussionen om ombygninger i forbindelse med dette forlig, og også en af bevæggrundene til, at vi synes, det har været vigtigt at skære diskussionen og skære beslutningen over i flere dele, således at vi kun træffer beslutning om de 251 pladser i dag ... Min taletid, med formandens tilladelse?

Det er heller ingen hemmelighed, at en meget væsentlig forudsætning for disse mange lukninger, uanset om man taler 250 pladser, eller man taler 850 pladser, var og er, at hjemmehjælpen fungerer. Man kan og skal opfatte hjemmeplejen og plejehjemssektoren som sådan som indbyrdes meget afhængige. Der er vi faktisk kommet i tvivl. Vi hører for mange historier, hvor man kan sætte spørgsmålstegn ved, om hjemmehjælpen nu fungerer. Vi er kommet i tvivl om, hvorvidt der er saglighed i forhold til det meget væsentlige aspekt af hjemmehjælpspolitikken, nemlig visitationspolitikken, om den er stringent, og om den er ensartet nok, om man som ældre, uanset hvilken bydel man bor i i Københavns Kommune, kan sige, jamen det er det, som Københavns Kommune tilbyder de ældre for så vidt angår hjemmehjælp.

Det er væsentligt at se det faktum og den forvirring, som vi opfatter, der er på hjemmehjælpsområdet, i forhold til den diskussion, vi nu har om plejehjemmene.

Det er også det, der afslutningsvis får mig til at stille et spørgsmål til sundhedsborgmester Peter Martinussen, som jeg jo kunne høre var ked af, at han ikke kunne få alle sine 850 pladser i aften, det kan han så ikke. Men det, som jeg er interesseret i at vide lidt om, er, om ikke også borgmesteren er optaget af den indbyrdes afhængighed, der er mellem hjemmehjælpen og disse mange lukninger, om det ikke er et faktum, at man nærmest kan tale om, at der er en ånd i forliget, en forudsætning for de mange nedlukninger, som går på, at så skal hjemmehjælpen også fungere. Vi kan ikke have ældre til at befinde sig i eget hjem, hvis vi ikke har en fastkurspolitik på dette område, hvis vi ikke er helt sikre på, at kommunen visitationsmæssigt, men også rent fagligt tilbyder en hjemmehjælp, som er tiptop.

Så jeg vil godt høre borgmesterens vurdering af, om man kan sige, at der er en tilstrækkelig indbyrdes afhængighed, som vi mener er væsentlig, mellem plejehjemslukningerne og så politikken på hjemmeplejeområdet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Bente Møller (Ø): Da mine børn var små, var der en fjernsynsserie, de holdt meget af. Den handlede om en pige, der hed Lotte, som havde sådan en knap i navlen, hun kunne trykke på, og så blev hun usynlig. Siden det, der fra forvaltningens side blev kaldt ønsketænkning, blev fremlagt, har jeg tænkt på, om Peter Martinussen har en sådan knap, så han er i stand til at gøre sig usynlig, hver gang der er nogen, der gerne vil tale med ham. For når jeg har været rundt på plejehjemmene og tale med beboerne, tale med personalet, tale med de pårørende, så har Peter Martinussen aldrig været der, heller ikke når han var inviteret.

Det har Martin Geertsen fra Venstre heller ikke. Da der var møde ude på Borger-vængets Plejehjem, var der et medlem fra Venstre til stede, som sagde: Jeg har kun været medlem af Venstre i 3 måneder, og jeg ved slet ikke, hvorfor vi går ind for, at der skal lukkes plejehjem.

På det møde var der faktisk ikke en eneste af de tilstedeværende politikere, der ville tage ansvaret for plejehjemslukningerne, heller ikke Grete Henius fra Det Konservative Folkeparti. Hun lagde meget vægt på at forklare, at hun gang på gang havde stillet spørgsmål til forvaltningen, hvilket også er rigtigt, om det i virkeligheden ikke var dyre-re, hvis folk var tungt plejkrævende, at have dem hjemme.

Resultatet var jo en frustreret forsamling, der var vrede, gerne ville have svar på spørgsmål, og ikke en eneste politiker, der ville tage ansvaret for den plan, de så i dag lægger frem, en plan, hvis endelige punktum blev sat mellem kl. 14 og 15 i går, en plan, hvor det i hvert fald for 53 beboere på Granbos Plejehjem og 72 beboere i Granbos beskyttede boliger må have været et chok, der er større, end hvis Danmark skulle vinde europamesterskabet i fodbold. De fik nemlig i går aftes at vide, at nu er de sådan set sat på gaden fra 1. januar.

Gang på gang skal vi høre sundhedsborgmesteren fra denne talerstol tale om de ansvarlige partier. Hvis ansvarlighed er at skide på, hvordan Københavns ældre har det ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Bente Møller, vi skal have et ordentligt sprog her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Bente Møller (Ø): Undskyld. Forligspartierne besluttede jo allerede sidste år ved budgetforliget, at der skulle lukkes et antal plejehjemspladser. Forvaltningen gjorde deres arbejde og kom med et udspil i god tid. Forligspartierne har nu haft ca. 3 måneder til at nå frem til et resultat. Det har de så også nået for de 251 pladser.

Men hvad skal beboerne på Store Tuborghjemmet, på de beskyttede boliger på Fælledgården, på Huset William, på Margrethehjemmet, på Hoffmanns Minde, på Bispebjergehjemmet, nu tænke over? Nu kan de have ondt i maven hele sommeren, også fordi reddet kan de ikke være sikre på, at de er. De ved ikke, hvornår kniven svinges.

Samtlige andre plejehjem må efter Granbosagen kunne forvente, at det er sådan noget, man får at vide i sidste sekund. Så faktisk er det, vi har opnået, at alle Københavns ældre nu ikke ved, om de er købt eller solgt ... (*Uro på tilhørerpladserne*) ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg må henstille til tilskuerne, at man ikke kommer med ytringer, hverken af den ene eller den anden slags.

Bente Møller (Ø): Enhedslisten vil ikke benægte, at det ser ud til, at antallet af ældre i København falder. Vi ved jo, hvem der er født, og derfor også, hvem der har en chance for at blive ældre.

Vi vil derimod benægte, at der er en overkapacitet. Endnu har jeg ikke set en eneste ledig plejehjemsplads eller en eneste ledig beskyttet bolig. Det, jeg derimod har hørt, er, at antallet af nødkald, altså borgere, der er i eget hjem, og som jævnligt har brug for akut hjælp, er steget med 150 pct. siden 1998, og at antallet af faste natbesøg er steget med 250 pct. siden 1998.

For Enhedslisten tyder det på, at der faktisk er rigtig mange ældre københavnere, der har brug for en plejehjemsplads, som allerede i dag med den forrygende gode dækning, borgmesteren påstår, vi har, ikke kan få en.

Derfor kan vi ikke acceptere, at der lukkes plejehjemspladser. Det kan vi først i det øjeblik der er et reelt overskud af pladser. Og når vi når dertil, så vil vi gerne være med til at kigge på, hvordan man lukker det, hvordan man kan gøre det bedst af hensyn til

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

borgerne, og hvordan vi sikrer den bedst mulige fysiske standard og dermed også det bedste arbejdsmiljø for personalet. Men det er bare ikke det, der er dagsordenen i dag.

Enhedslisten kræver navneopråb ved afstemningen om denne sag. Det er jo en sag, der har trukket mange tilhørere, og de skal have en chance for at se, hvilke politikere det er, der sætter gamle mennesker på gaden.

Marlene Krogh (F): Jeg har skrevet her på min seddel, at det er en sorgens dag. Jeg vil da også gerne indrømme, at jeg følelsesmæssigt er berørt af denne situation, ikke mindst på grund af de 251 pladser, der nu lukkes, men også af en anden årsag, bl.a. det, at man i det politiske udvalg ikke har været interesseret i at diskutere denne sag. Vi har gang på gang rejst nogle spørgsmål, og sagen er desværre blevet tilbagevist med, at der foregår nogle forhandlinger.

Det er først nu, jeg hører konkret, hvad det er for nogle drøftelser, man har haft i forligspartierne. Jeg har ikke anet, hvor Socialdemokratiet, hvor Venstre, hvor De Radikale, hvor De Konservative har været henne i denne debat, og på den måde har man sat det kommunale selvstyre ud af funktion.

Hele denne procedure med, at man vedtager at sende en sag teknisk videre, er SF stærkt imod, at man ikke tør, ikke engang her, tage de politiske diskussioner. Vi mener faktisk, at det er imod styrelsesloven. Derfor vil SF også klage til indenrigsministeren over den procedure, der er foregået i forbindelse med denne sag. Vi mener, det er direkte uanstændigt og groft, uanset om man er med i noget eller ej, at man ikke tør tage diskussionen.

Den anden del af det, som også plager os, er jo så, at vi heller ikke har haft indflydelse på, hvordan og hvorledes denne her plan nu skulle blive, det har man ikke ønsket, vi er ikke blevet indkaldt til nogen drøftelser, på trods af at det har stået på i meget lang tid. Det var allerede i marts måned, vi startede med at diskutere de her ting og man åbenbart ikke syntes, det var nødvendigt at høre vores holdning.

Vi har flere spørgsmål i denne sag, som vi ikke har fået besvaret, og som jeg så er nødt til at rejse nu, fordi det er det eneste sted, vi har haft debatten.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Et af de spørgsmål går på, hvordan og hvorledes, og Martin Geertsen har selv været inde på det, man vil sikre, at hjemmeplejen overhovedet er gearet til den situation. Som medlem af Klagerådet kan jeg jo se flere steder, bl.a. i Brønshøj-Husum, at man har store problemer med at overholde tider og skaffe vikarer og afløsere og give de borgere den service, som de nu engang skal have. Hvordan har man tænkt sig det?

Vi ved også, at der har været store problemer i forhold til visitationen, vi ved, at den er forskellig, vi ved, at den er afhængig af de mennesker, som sidder og visiterer, på den måde, at man er nødt til ligesom at skulle overbevise andre om, at det er nødvendigt, at man kommer på plejehjem. Den usikkerhed, som er, uanset hvor man bor henne i byen, bør i hvert fald i første omgang ryddes af vejen, inden man beslutter at lave sådan en plan om nedlæggelse af pladser.

Ligeledes ved vi også, at hjemmehjælpen er forskellig, det ved vi også fra Klagerådet. Nogle steder i byen bevilger man efter timer, der får man 1 eller 1½ time, andre steder får folk måske maks. 35 minutter, fordi det var det, den hjemmehjælper kunne nå den dag. Der er heller ingen fælles retningslinjer for det. Det er også noget, udvalget skal skære igennem og gennemføre senere.

Jeg synes, det er katastrofalt, at man uden at have nogen former for garanti, hverken i forhold til hjemmehjælpen, hjemmeplejen eller visitationen, overhovedet tør at gå i gang med denne plan.

De nyeste tal, som jeg har fået oplyst, er, at i 1999 døde 150 ældre, som var godkendt til plejehjem, ældre som ønskede at komme på plejehjem, men som ikke nåede det, de døde simpelt hen. Og nu vil man indskærpe det endnu mere. Hvor mange skal vi have liggende? Hvor mange skal dø hjemme, før vi kan få en ordentlig ældrepolitik? Det vil jeg gerne spørge om.

Jeg vil især spørge Venstre, Venstre med deres menneskesyn om, at man har ret til at vælge, ret til at vælge her i livet, hvordan man vil leve sit liv. Det gør de på alle mulige andre områder. På skoleområdet får folk lov til at vælge friskoler, efterskoler, kostskoler. Men når det handler om de ældre, så skal de ikke have noget valg. Hvad er det for et menneskesyn? spørger jeg bare.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Jeg synes også set i det lys og i den debat, vi har haft i forhold til hele landet og de plejehjem, vi har haft, at så bør København i hvert fald, når de nu har muligheden, gå forrest og sige, jamen vi har en kapacitet, og her bør vi kunne tage hånd om de ældre.

Der er mange flere ting, som jeg kunne tænke mig at komme ind på. Bl.a. er der også de fysiske rammer, som har været en del af diskussionen, arbejdsmiljøet, nogle af de kriterier, som er blevet sat op, for, at vi overhovedet kunne få lavet det her udkast til en plan. Jeg har været lidt naiv, jeg har troet, at når man så fik sat de her kriterier op, jamen så lavede man en helhedsvurdering af, hvordan og hvorledes og hvad for nogle plejehjem der så skulle lukkes. Men nej, det har man heller ikke. Man har taget de enkelte punkter og piller dem ud, sådan at de kunne passe ind i et puslespil. Der ligger ingen helhedsvurdering i, om det er et godt plejehjem, eller om det er et plejehjem, der ikke tager miljømæssige hensyn, eller om der er behov for, at rammerne skal udvides. Der ligger heller ikke nogen konkrete opgaver i forhold til, at man skulle se på, om de ældre nu var tilfredse med at bo der.

Det er hårdt og kynisk det her, og det er på den baggrund, et flertal herinde vælger at få plejeboligplanen vedtaget.

Til sidst vil jeg sige, at der er femtinhundrede nogle og tredive, som sidste år fik afslag på en plejehjemsplads. Det synes vi også, at man bør tage hensyn til.

Samtidig har vi et andet problem. Det er, at vi har gennemsnitlig 60 plejehjemsgodkendte liggende på sygehusene. Hvor skal de være? Skal HS betale den store regning for det, eller hvordan har man tænkt, at de her ting skal hænge sammen?

Derfor kan SF overhovedet ikke stemme for det forslag, som ligger her.

Peter Skaarup (O): Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at Dansk Folkeparti selvfølgelig ikke kan støtte den her plan, men så sandelig heller ikke indholdet, hvor man vil lukke de her 4-5 plejehjem, som det nu er besluttet. Vi ønsker ikke at tage et medansvar for, at det er de ældre, der skal betale f.eks. det underskud, der har været i Sundheds- og Omsorgsforvaltningen, som der jo reelt er tale om.

Det kan ikke være rigtigt, at det er de ældre, der skal holde for i en tid, hvor København har mange penge, hvor det går godt for København, hvor der er fremgang, hvor

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

virksomhederne strømmer til. Ja, alle brochurerne praler jo af, hvor godt det går i København, og så lukker man plejehjem. Det er dog helt, helt ufatteligt, det er helt uforståeligt.

Så hørte jeg sundhedsborgmesteren, Peter Martinussen, sige, jamen det vil nok ikke være så smertefuldt alligevel at flytte de ældre mennesker fra de her plejehjem, fordi det kan sådan ske i grupper. Det er dog en utrolig manglende indføling hos den ansvarlige borgmester på dette område over for de ældre mennesker, for hvem det selvfølgelig er en utrolig grim og alvorlig situation, at man skal flytte plejehjem, ja, nogle overlever det måske slet ikke.

Flere af de pårørende på de plejehjem, som vi har været ude og besøge, har jo sagt, at det overlever min mor ikke, at flytte plejehjem. Så er det dog en utrolig arrogance, vores sundhedsborgmester udviser, ja endda kommende fra Socialdemokratiet, som skulle tage hånd om de svage og de dårligt stillede i samfundet. Det er helt ufatteligt, jeg forstår det ikke.

Ja, det blev også sagt af sundhedsborgmesteren, at det her skulle så være indledningen til en god dialog. Er det indledningen til en god dialog at lukke plejehjem med et pennestrøg, uden det har været behandlet i udvalget, uden at man har taget modet til sig og taget ud og besøgt nogle af de her plejehjem?

Nu var jeg f.eks. ude på Borgervænget på Østerbro. Der havde man bedt om, at der kom nogle politikere ud, der fortalte, hvorfor man ville lukke Borgervænget. Der kom ikke nogen politikere ud, der ville fortælle, hvorfor man ville lukke. Jo, der kom nogle ud fra nogle af de partier, der i dag vil stemme for at lukke plejehjem, der ikke mente, det skulle lukkes. Men der var ikke nogen, der kunne forklare, hvorfor det skulle lukkes. Jeg regner så med, at nogle af de politikere, der var ude på det plejehjem, kommer herop på talerstolen i dag og fortæller, hvorfor de nu stemmer for at lukke Borgervænget.

Det gælder jo Socialdemokratiet, der stemmer for at lukke Borgervænget og de andre plejehjem. Det gælder De Konservative, det gælder Venstre, det gælder Det Radikale Venstre, og det gælder CD. De politikere må komme herop på talerstolen og fortælle, hvorfor det nu pludselig er nødvendigt at lukke Borgervænget med de konsekvenser, det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

får, og de andre plejehjem, Røde Kors Hjemmet, Granbo osv. Det må være rimeligt, at man kommer op og fortæller, hvorfor man vil lukke sådanne velfungerende plejehjem.

Så sagde Martin Geertsen fra Venstre, som var lidt kritisk over for nogle af tingene her, jamen man havde valgt at tage denne første del af beslutningen om lukningen af de her 4-5 plejehjem nu, og så måtte man senere se, hvad der skulle ske. Det er jo heller ikke en måde at gøre det på, fordi det betyder, at alle de plejehjem, der er lagt op til skal lukkes i år 2002 og år 2003, ja måske i slutningen af år 2001, stadig væk står som sorteper, stadig væk står som nogle, der kan blive lukket. Store Tuborghjemmet, Dronning Ingrid's Hjem, Huset William, kan stadig væk blive lukket, det vil stadig væk være sådan, at de kan forvente en skærekniv ned igennem de plejehjem.

Det er ikke en rimelig måde at gøre det på. Hvis man ville vælge at skære af pølsen, så måtte man skære én gang, og det kunne være i dag, og så må man sige til resten, at nu bliver der ikke flere plejehjemslukninger. Men den måde har man ikke valgt. Man vælger altså at sætte en række plejehjem på venteliste til at blive nedlagt senere. Det kan ikke være rimeligt, at man gør det fra en ordentlig kommunal forvaltnings side.

Vi mener, det er en helt ufattelig arrogance. Vi synes, der skulle være en ordentlig visitering, og hvis den visitering var i orden, og der ikke blev afvist 1.500, der gerne ville på plejehjem i 1999, ja, så var der ikke behov for at nedlægge nogen plejehjem.

Hvis man spørger Ældre Sagen, som ved noget om det her, så siger de: Visiteringen er enormt stram. Vi kan ikke få vores ældre, der gerne vil på plejehjem, på plejehjem. Hvis man spørger ældrerådene, som også har med det her at gøre, der kommer i foretræde i Økonomiudvalget, Sundheds- og Omsorgsudvalget og sådan noget, så siger de nøjagtig det samme: Visiteringen er så stram, at vi ikke kan få vores ældre på plejehjem.

Jamen hvorfor er der så en bunke politikere herinde, der finder på at nedlægge så mange plejehjem, som der er tale om her? Det er fuldstændig uforståeligt, og man mangler altså at lytte til de brugere og de pårørende, de beboere, de medarbejdere ude på plejehjemmene, som har med det her at gøre. De organisationer, der kender til det, lytter man overhovedet ikke til.

Ja, så havde vi jo i Økonomiudvalget, og det var dér, den sidste del af miseren blev begået, i går en debat om de her ting, der skulle træffes nogle beslutninger. Vi havde in-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

viteret en præst, Gitte Ravn, som kom og fortalte, hvorfor Borgervænget, ja også de andre plejehjem, men specielt Borgervænget, ikke skulle lukke.

Efterfølgende fandt vi så ud af, da beslutningerne skulle træffes, at man allerede blandt forligspartierne havde truffet beslutning om at lukke Borgervænget. Det er jo at holde folkestyret fuldstændig for nar, at en person, nogle mennesker, der regner med, at her har vi en præst, der repræsenterer et plejehjem og nogle beboere, at der hører man overhovedet ikke på, hvad der bliver sagt, man har allerede truffet beslutningen, bedrøvelig som man er.

Det er en fuldstændig urimelig måde at gøre det på, og jeg håber, at de partier, der finder på sådan noget, vil finde ud af, at det skulle de ikke have gjort, om ikke andet den dag der skal sættes nogle krydser på en valgdag.

Det, der også er miseren i det her, hvis vi ser bort fra, at det selvfølgelig er fuldstændig uacceptabelt at lukke plejehjem, så er den anden del af det selve den demokratiske beslutningsproces, og den er sat ud af kraft her, fordi man i Borgerrepræsentationen har et udvalgsstyre, hvor det er meningen, at man skal træffe de beslutninger, der skal være, og derefter skal de forelægges Borgerrepræsentationen og eventuelt Økonomiudvalget, hvis der er noget økonomi involveret.

I den her sag havde det respektive fagudvalg, nemlig Sundheds- og Omsorgsudvalget, overhovedet ikke diskuteret denne sag og var ikke nået frem til en afgørelse. Det vil sige, at Økonomiudvalget traf beslutning i en ikke-færdigbehandlet sag, fordi det skulle jappes igennem i løbet af få timer, ja, inden for et døgn.

Det betyder altså, og der er jeg fuldstændig enig med SF, at det her er en sag, Indenrigsministeriet må kigge på, for det er ikke rimeligt, at Økonomiudvalget skal træffe beslutning i sager, der ikke er færdigbehandlet.

Derfor er det min opfattelse, og derfor vil jeg også på vegne af Dansk Folkeparti fremsætte forslag om, at dette bliver henvist direkte til udvalg, så det udvalg, der er Sundheds- og Omsorgsudvalg, som selvfølgelig har navnet for at behandle en sag som den her, får lejlighed til at behandle denne sag igen, så vi bagefter kan se på, hvad det er det udvalg finder ud af. Betyder det så, at beslutningen må vente til efter sommerferien, at den endelige afgørelse må udskydes, jamen så må det være prisen, fordi det kan ikke

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

være rigtigt, at man sætter folkestyret ud af kraft og demokratiet ud af kraft ved, at udvalgene ikke behandler de sager, vi har her i Borgerrepræsentationen. Det er derfor, man har udvalgene.

Så jeg skal altså stille forslag om, at den her sag bliver henvist direkte til udvalget.

1. næstformand (Hellen Hedemann): Det er jo en sag, vi skal stemme om. Jeg vil lige sige, inden jeg trykker på knappen og vi går til afstemning, at hvis Peter Skaarups forslag falder, så genoptager vi jo selvfølgelig debatten, og så skal jeg bede folk indtegne sig én gang til. Vi er stadig væk i første runde, så man behøver ikke at være bange for, at man mister sin placering, fordi man stadig væk er indprioriteret. Så jeg skal bare bede om, at man, hvis sagen ikke sendes tilbage i udvalg, så lige tegner sig ind én gang til.

Jeg ved ikke, om jeg skal læse op, hvem der er på listen? Det er Grete Henius, Inger Marie Bruun-Vierø, Lars Hutters, Jette Bergenholz Bautrup og Winnie Berndtson.

Forslaget af Peter Skaarup, O, om direkte henvisning af sagen til Sundheds- og Omsorgsudvalget blev forkastet med 30 stemmer mod 21.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Forslaget er altså forkastet. Det vil sige, at vi fortsætter debatten her. Jeg sagde før, at de, der allerede har indtegnet sig, skal indtegne sig igen, og det er jo også rigtigt. De, der så efterfølgende beder om ordet, kommer selvfølgelig også på, ligesom det her er, kan man sige, første runde. Men de, der har talt én gang, sorterer vi altså selv til anden runde ... (*Afbrydelse*). Jamen Grete Henius er den første taler ... (*Grete Henius*: Nej, der står Jette Bergenholz Bautrup). Ja, men det skal Grete Henius ikke tage sig af, fordi jeg har sagt, at Grete Henius var den første på talerlisten.

Grete Henius (C): I de 22½ år, jeg har været borgerrepræsentant, er der 3 sager, der særlig har bekymret mig og faktisk også har gjort mig meget ked af det.

Den ene var, da vi, kort efter at jeg kom ind i Borgerrepræsentationen, skulle lukke Sankt Joseph Hospital. Jeg har selv gjort brug af Sankt Joseph Hospital og født 2 børn derude, så jeg havde personligt mange varme følelser tilovers for Sankt Joseph Hospital, og jeg var selv en af dem, der sagde: Jamen det går aldrig godt at lukke det hospital, hvad skal man gøre ved alle de fødende? ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Grete Henius, jeg bliver nødt til at bede om, at vi holder os til plejeboligerne og ikke Sankt Josefs.

Grete Henius (C): Det næste triste, der kom til at ske, var lukningen af Kommunehospitalet. Og nu kommer så den tredje voldsomme sag, lukningen af nogle plejehjemspladser.

Vi Konservative har hele tiden været stærkt i tvivl om, hvorvidt det ville være forsvareligt at lukke så mange pladser så hurtigt. Forvaltningen har lovet os, at det problem ikke ville komme til at opstå, at ældre, som havde behov for at komme på plejehjem, ikke kunne komme på plejehjem. Det har man højt og helligt lovet os, for jeg har gang på gang dels i udvalg, dels ved andre lejligheder, givet udtryk for, at jeg havde svært ved at forestille mig, hvordan man pludselig skulle kunne tage sig af så mange mennesker på én gang, som nu måske ikke kom på plejehjem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Vi har fået at vide, og der er nærmest blevet sværget på den sag, at dels ville det være muligt fortsat at komme på plejehjem, når man skulle på plejehjem, dels ville der være en sådan oprustning i det, man kalder primærsektoren, altså hjemmeplejen, sygeplejersker og hjemmehjælpere.

Så kan man selvfølgelig vælge at sige: De er fulde af løgn, det tror vi ikke på. Man kan også vælge at sige: Jamen når de kommer og viser os nogle papirer sort på hvidt, sådan vil det komme til at fungere, så må man jo af og til have tillid til, at de ting vil holde.

Jeg har ikke bare været ude i Borgervænget, jeg har faktisk indfundet mig på adskillige af byens plejehjem. Jeg har oven i købet været med til at indvie Borgervænget, for så længe har jeg været borgerrepræsentant. Jeg har hele tiden følt – jeg har også besøgt folk, der har boet der – at Borgervænget var et af de plejehjem, hvor ånden var særdeles god. Men efterhånden som jeg er kommet ud på byens plejehjem, har jeg sagt til mig selv: Jamen hvad søren, her er ånden jo også god. Jeg vil også sige, hvis ånden ikke var god på plejehjemmene, så skulle man se at få dem lukket, for vi må have en ordentlig ånd dér hvor vores gamle medborgere skal passes og plejes. Så heldigvis er der en så god ånd, føler jeg, eller synes jeg, jeg har oplevet på byens plejehjem, at man ikke kan skille et ud fra andre hvad angår ånd og pleje.

Det, man så har måttet gøre, hvis man altså skal tro på, at det er rigtigt, at ældrebefolkningen falder, det kan naturligvis kun være en trossag, præcis som det må være en trossag, når man skal diskutere, hvor mange børn der bliver født om 10 måneder. Det kan kun være en trossag. Men det er ikke nogen trossag, hvor mange børn der bliver født om 4-5 måneder, hvis man ellers gennemfører svangerskabet. Og det er måske heller ikke nogen trossag, hvor mange gamle mennesker der vil være om 1, 2 eller 3 år. Men naturligvis er det en trossag, hvor mange der vil være om 10 år.

Men nu er det jo ikke første gang, man i Københavns Kommune har prøvet at beregne og lave prognoser og se på det, der med et fint ord hedder demografien. Hvis man skal have tillid til, at det nogenlunde kommer til at passe, ja, så er der for mange plejehjemspladser.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Når man så har skullet se på, hvad det var for plejehjem, der skulle lukkes, så er man ikke gået ud og sagt: Det er alle dem, hvor der er en dårlig ånd. Det er alle dem, hvor man sulter beboerne. Det er alle dem, hvor man slår dem og lader dem sidde i dagevis uden mad og pleje.

Man har prøvet at se på, hvilken del af byen der var størst kapacitet i, så man fik en spredning og sørgede for, at der hele tiden var plejehjem i de forskellige bydele. Man har forsøgt at se på, hvilke plejehjem der havde de mindste værelser, de dårligste eller mindste badeværelser, det er nok mest af hensyn til personalet, som skal bade de gamle mennesker, som jo desværre ikke selv kan klare den slags ting.

Det er altså ud fra den betragtning, vi har fået nogle opgørelser over, hvad det er, man vil slippe bedst fra eller man vil komme bedst ud af problemet på.

De Konservative har selv været med til at vedtage plejeboligplanen, og jeg vil gerne have lov til at gentage: Vi har gang på gang givet udtryk for, at vi er bekymrede for den hast, hvormed plejehjemmene lukkes og nedlukkes og indskrænkes i pladsmængde, og vi har hver gang fået at vide, at der var ingen grund til bekymring, man ville kunne opfylde de behov, som skal opfyldes efter vores mening.

Inger Marie Bruun-Vierø (B): Prognoseerne siger, at antallet af ældre falder med 24 pct. inden for de næste 10 år. Vi kan diskutere, om det lige præcis er den procent, men der er ikke tvivl om, at ældreandelen falder.

Derfor er det nødvendigt at tage konsekvensen af det, at lave en omstilling, at føre ressourcer fra ældreområdet over til børn og unge-området og til sundhedsområdet. Fordi det handler jo om hele tiden at tilpasse kommunen til den udvikling, der er inden for kommunen. Det er det ansvar, vi er nødt til selv at tage på os, hvor vanskeligt det end er, for det er det. Det er meget svært, når man kommer til det konkrete. Det er nemmere at tale om mere teoretisk, at det er det, vi skal som politikere.

Oven i, at der sker de ændringer med hensyn til antallet af ældre, så sker der også det i København for øjeblikket, at vi får nogle bedre boliger, og det vil betyde, at færre ældre i fremtiden vil vælge ældreboliger. Grunden til, at man har så mange ældreboliger og ældreplejeboliger i København, er, at vi har haft en meget dårlig boligstruktur,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

der har gjort, at ældre har sværere ved at bo i eget hjem, end man har haft det i andre dele af landet. Men det er heldigvis en ting, der ændrer sig i de her år både gennem nybygning af boliger og gennem byfornyelsen.

Det, der i hvert fald er en kendsgerning, er, at ældre alt andet lige foretrækker at blive i eget hjem, hvis det overhovedet er muligt, og selvfølgelig under forudsætning af, at den nødvendige og tilstrækkelige hjemmehjælp og hjemmepleje fungerer. Det er et politisk ønske, at både hjemmehjælp og hjemmepleje fungerer. Her i Borgerrepræsentationen er vi også parate til at afsætte de nødvendige ressourcer, der gør, at man kan få den del til at fungere inden for ældreomsorgen. Vi er parate til, at der er de nødvendige penge til det.

I praksis har det vist sig, at det er svært at få lavet den omstilling, sådan at hjemmehjælp og hjemmepleje fungerer. Det handler om visitationen, selvfølgelig også om at få lavet de rigtige team og få det organiseret rent ledelsesmæssigt og få personalet uddannet.

Men det er simpelt hen nogle af de planer, der ligger, og som man prøver at få realiseret, og hvor der som sagt også er sat ressourcer af.

Det vil så sige, at i takt med at vi får bedre boliger, at vi får hjemmehjælp og hjemmepleje til at fungere, så får vi også lavet en struktur, som de ældre foretrækker. Det sammenholdt med, at vi får færre ældre, betyder, at vi er nødt til at forholde os til den nye situation. Der må jeg så sige, at det er nødvendigt, selv om det ikke er rart. Vi ved, at de i boliger, der lukkes, bor der mennesker, som er glade for deres bolig, og vi ved, at der er personale, der gør et utrolig godt og engageret arbejde.

Jeg er heller ikke af den opfattelse, at fordi ting ikke er fuldstændig supermoderne, så betyder det, at det er et ringe plejehjem, tværtimod. Jeg har advokeret for, at man skal passe på med ikke at gøre det hele op i mursten. Jeg har al mulig beundring for det, der foregår, så det har slet ikke noget med det at gøre. Der er ikke noget, der skal peges fingre ad på nogen som helst punkter, det vil jeg meget understrege til de mennesker, der sidder i dag og arbejder på de her områder.

Der er ingen beboere, der bliver sat på gaden, og der vil fortsat være brug for alt det gode personale, der er i dag på plejehjemsinstitutionerne. Der er simpelt hen brug for

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

godt personale. Det skal også siges, fordi jeg synes, vi må ikke gøre tingene endnu værre, end de er.

Der vil blive lavet en plan, hvor beboerne i videst muligt omfang bliver flyttet samlet, og det vil blive undersøgt, om der er mulighed for, at personalet kan flyttes samlet.

Jeg synes, at Enhedslisten, SF og Dansk Folkeparti, der skælder ud i aften, og det kan jeg da godt forstå, fordi vi har alle sammen behov for at få følelserne ud, fordi det er virkelig ikke nogen rar aften for nogen af os. Men jeg synes alligevel, man skal prøve også at neddæmpe tonen, fordi det er uansvarligt over for de mennesker, der er involveret i denne proces, for den behøver ikke at blive, som den bliver beskrevet fra de partier, der ikke er med i det her forlig.

Det Radikale Venstre har besluttet sig for at tage et ansvar for den udvikling, der er indiskutabel, også selv om vi ved, vi ikke får andet end ubehageligheder for det, fordi der er ikke noget alternativ.

Det er derfor jeg appellerer så kraftigt til de partier, der ikke er med, for de ved jo også godt, at vi får færre ældre og at der sker de ting, jeg har beskrevet, at man så ikke maler fanden på væggen, fordi det synes jeg så alligevel er uanstændigt, fordi der er beboere i klemme, der er pårørende i klemme, der er personalegrupper i klemme.

Selvfølgelig vil der blive gjort de største anstrengelser for, at de mennesker, jeg lige har nævnt, kommer igennem denne periode, som på alle måder er vanskelig. Men man vil fra forvaltningens side bestræbe sig på, at det alligevel kommer til at foregå på en måde, som er mest mulig lempelig.

Der er peget på 5 velfungerende plejehjemsinstitutioner, og desværre er problemet jo ikke klaret hermed, fordi oven i det er der et stort underskud i Sundheds- og Omsorgsforvaltningen. Det betyder, at der nu også henstår nogle beslutninger, der handler om at lave fortsættelsen, så den også økonomisk er mest hensigtsmæssig. Det betyder, at de diskussioner, der har været om ombygning i de næste 2-3 år, er man nok nødt til at revurdere.

F.eks. er Det Radikale Venstre skeptisk over for, om vi skal ombygge Ålholm-hjemmet. Det er et hjem, hvor der i dag overhovedet ikke bor et menneske, der har ikke boet mennesker i 2 år. Hvis vi ombygger det, betyder det, at vi skal hen og lukke et an-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

det plejehjem, hvor der i dag bor mennesker. Når vi ser, hvor vanskeligt det er, så mener jeg, det er et af de steder, hvor vi oven i det med den økonomiske situation bør spise brød til.

Det er en knasterne. Jeg trækker den bare frem for at vise, at det ikke er nemt at lægge ryg til denne beslutning, og der kommer beslutninger i den kommende tid, som bestemt er mindst lige så ubehagelige.

Men vi er fra Det Radikale Venstres side parate til også at påtage os ansvaret for de beslutninger, der ligger foran. Det, der som sagt er mit håb, er, at der ikke kommer en alt for skinger tone fra dem, der ikke er med i det her, fordi også der ved man jo, at det her ikke er noget, der går over. Det er noget, vi er nødt til at se i øjnene.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi har jo lidt problemer med teknikken, fordi vi havde en ekstra afstemning. Så jeg vil sige, at nu er det så Lars Hutters. Så skal jeg bede Marlene Krogh og Bente Møller om at trykke sig ind igen, så de kommer til at figurere i anden runde. Jeg vil sige til Jette Bergenholz Bautrup, at efter Benhaddou så er det Jette Bergenholz Bautrup. Du røg simpelt hen ud på et tidspunkt, og det er jo ikke meningen. Nu er det Lars Hutter.

Lars Hutters (L): Onsdag den 14. juni år 2000 bliver en skammens dag for Borgerrepræsentationen, hvor man åbenbart vil tromle igennem ødelæggelse af de ældres livskvalitet, ødelæggelse af muligheden for samvær på en lang række plejehjem. Det bliver også en skammens dag for folkestyret, hvor man på en usaglig måde, på en uærlig måde, uden ordentligt at have behandlet det i det sagudvalg, som hedder Sundheds- og Omsorgsudvalget, som egentlig burde have drøftet denne sag igennem. Det bliver en skammens dag for Socialdemokratiet, for Venstre, for De Konservative, for Det Radikale Venstre og ikke mindst for CD.

Jeg håber, at de, der er til stede her i aften af tilhørere, af offentligheden, hæfter sig ved og fæstner sig ved, hvad det er for nogle partier, som på en fuldstændig usaglig måde vil have lukket en lang række plejehjem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Fordi hvordan er situationen? Den er, at man slet ikke har afklaret en lang række af de spørgsmål, som man påstår, at man har fået belyst til bunds. Det er jo ikke rigtigt, at behovet for plejehjem falder ved næste årsskifte, sådan som man lægger op til. I dag er det jo fantastisk svært at komme på plejehjem. Beklageligvis har jeg i mit professionelle hverv daglig at tage stilling til og se de tragedier, som mange ældre er udsat for, fordi de ikke får lov til at komme på plejehjem.

Sandheden er jo, at antallet af de meget ældre, 89-årige og derover, stiger. Det er overhovedet ikke reelt belyst i den indstilling, der kommer. Sandheden er jo, at der er en lang række yngre mennesker, som har brug for at komme på plejehjem, fysisk handicappede eller psykisk handicappede. Det er overhovedet ikke belyst i den indstilling, der kommer. Hvad er det for en saglighed?

Der er flere, der har stillet spørgsmål, Venstre har stillet spørgsmål. Jamen men så tag dog konsekvensen af de spørgsmål, der bliver stillet, og undersøg sagerne til bunds, inden man kommer til så drastisk en beslutning som at lukke plejehjem hen over hovedet på de ældre.

Hvad koster det egentlig at ødelægge en ældres livskvalitet? Jeg vil egentlig godt spørge Det Radikale Venstre: Hvad koster det? Eller borgmester Peter Martinussen eller Venstres Martin Geertsen: Hvad koster det? Hvad er det, man stiller det op imod?

Sandheden er jo, at den eneste årsag til, at man vil lukke det her, overhovedet ikke har noget med noget saglighed at gøre. Det skyldes en eller anden forestilling om økonomi. Så lad os prøve en gang at stille de ældres livskvalitet over for den ansvarlighed i økonomien, som vi taler om. Sandheden er jo, at København er på vej ind i en af de rigeste perioder i byens eksistens. Skulle der så ikke være råd til, at de ældre fik en god og dejlig pleje og samvær på plejehjemmene?

Borgmester Peter Martinussen sagde også: Ja, der er mange spørgsmål; man kan sælge. Man kan også stille spørgsmålet: Hvordan vil fremtidens ældrepolitik se ud? Jamen borgmester Peter Martinussen, burde man så ikke vente med så drastisk en beslutning, indtil man har fundet ud af, hvordan fremtidens ældrepolitik ser ud?

Hold dog op med al jeres lyriske betragtninger, det er ualmindelig kynisk, det, I gør. I skulle prøve en gang at være stillet over for at opleve, hvordan de ældre har det,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

når der bliver givet afslag på at komme på plejehjem, for det er jo det, der bliver resultatet. Der er mangel på plejehjem, der er ikke for mange plejehjem. Der er mangel på plejehjem, og man siger bare nej, og så tilpasser man det på den måde til de ældre, der skal komme på plejehjem.

Man har også talt om, at man vil i dialog, og at man vil lytte til befolkningen. Min opfattelse er, at man har overhovedet ikke noget folkeligt politisk mandat til den kyniske politik, til den skammens politik, man vil føre ud i livet her i aften i Borgerrepræsentationen.

Man taler om, at der har været afholdt ældrehøringer, folkehøringer. Jamen har man overhovedet lyttet til det? Jeg har oplevet her, hvor vi fik forhandlingsresultatet om kommunernes økonomi, som netop er blevet afleveret af overborgmesteren, at man praler af, at man tilslutter sig bl.a. folkehøringerne omkring ældre. Jamen hvad betyder det, borgmester Peter Martinussen, som kommer fra det samme parti, at man har holdt de folkehøringer? Har man overhovedet lyttet til dem? Hvordan har man overhovedet lyttet til dem, der har forstand på de ældre? Har man lyttet til ældrerådene, som siger nej til plejehjemslukninger? Har man lyttet til Ældre Sagen, som siger nej til plejehjemslukninger? Har man lyttet til den særlige ekspertise blandt personalet, som siger nej til plejehjemslukninger. Har man lyttet til de ældre selv eller de pårørende, som også siger nej? ... Ja, man kan sagtens stå der og more sig, borgmester Peter Martinussen, det kan man sagtens gøre, men det er en ulykke, det er en tragedie for de mennesker, der ikke får en livskvalitet, fordi I gør det her i aften.

Jeg kan ikke acceptere, at det her usaglige, uærlige forløb, så jeg skal bebude, at jeg ved forhandlingernes afslutning, alle får mulighed for at drøfte det her, sagligt undersøger den her sag, som man kommer frem til. Jeg går ud fra, at Martin Geertsen fra Venstre vil støtte det. Han har stillet mange spørgsmål i aften om det her. Så synes jeg, man skal støtte, at det kommer i Sundheds- og Omsorgsudvalget, så man også bliver fri for, at man skal til Indenrigsministeriet.

Jeg vil sige, at SOL vil under ingen omstændigheder være med til at lukke plejehjem, under ingen omstændigheder. SOL vil under ingen omstændigheder være med til at drøfte, hvordan og hvorledes man bedst kan få lukket plejehjem, under ingen om-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

stændigheder. SOL vil slås til sidste blodsdråbe, det her betyder virkelig meget for os. SOL vil slås til sidste blodsdråbe og gøre alt muligt for at forhindre, at de her plejehjemslukninger går igennem.

Så jeg har et ændringsforslag. Idet jeg absolut ikke mener, at hverken Socialdemokratiet, Venstre, Konservative, Det Radikale Venstre eller CD har noget som helst politisk, folkeligt mandat til at lukke plejehjem, skal jeg stille følgende ændringsforslag:

»Plejehjemslukningerne sendes til vejledende folkeafstemning.«

A. Benhaddou (D): Jeg skal ikke på vegne af CD komme herop på talerstolen og holde en lang prædiken, en undskyldende prædiken om, at jeg er så ked af, at jeg kom ind i den her aftale. Hvis man skal være helt ærlig, så har man vidst, hvad man gik ind til, da man indgik budgetforliget.

Det kan godt være, det kom bag på os, at vi lige pludselig står over for at skulle tage den endelige beslutning om at lukke de her 251 pladser. Men jeg står ved det, og jeg gør det, fordi jeg tør tage et medansvar, om det er surt eller sødt.

Man kan sige, at hvis man skal se på besparelserne på ældreområdet, så må man se på Københavns Kommunes samlede økonomi. Jeg er også godt klar over, jeg har også sagt heroppefra, at vi må ikke hele tiden bygge vores økonomiske beslutninger på statistikker. Det gør jeg heller ikke, men jeg er fuldt ud overbevist om, og det tror jeg er en kendsgerning, hvad enten man er modstander eller tilhænger af denne beslutning, at antallet af ældre falder. Det kan vi ikke komme uden om, det er simpelt hen en kendsgerning nu.

Det er heller ikke et spørgsmål om, at de ældre bliver dårligt behandlet på plejehjemmene, som det blev nævnt heroppefra, overhovedet ikke. Det er simpelt hen livets cirkel, der drejer rundt, som det blev nævnt her. Vi får flere børn til verden i København, samtidig med at der bliver færre ældre, det er jo heldigt. Det er jo sådan, at faktisk oplever man ikke i et samfund, at begge ting stiger på én gang, det gør de normalt ikke, og lige for øjeblikket oplever vi, at der bliver flere børn, og derfor har vi lagt op i det her budget for, at der sker en udvidelse af daginstitutionspladser samt fritids- og skole-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

pladser for elever og børn her i Københavns Kommune. Så er det meget naturligt, at man så går ind og sparer på ældreområdet.

Man kan så også sige, at vores såkaldte upopulære forslag bygger også på, det har vi også haft en aftale om, en forbedring af hjemmeplejen. Der er afsat omkring 30 mill. kr. i de sidste 2 år. Det har vi diskuteret blandt budgetforligspartierne, at det syntes vi var mærkeligt. Vi har ikke fået nøje informationer om, hvordan de blev brugt, og om der virkelig er sket forbedringer omkring hjemmeplejen. Det vil vi selvfølgelig kigge endnu mere på i den kommende tid sammen med de borgerlige forligspartier i det her forlig og undersøge, om man virkelig har fået noget af det, man fik lovning på på hjemmeplejeområdet, for 30 mill. kr. er ikke så lidt endda på det område.

Men alt i alt kan jeg kun sige samlet, at allerede fra år 1999 til år 2000, og vi taler om her og nu, sker der en reduktion på omkring 1.000 ældre på 67 år og opefter. Det er simpelt hen en kendsgerning. Man kan ikke tale om statistik; man taler om noget, der bliver virkeligt. Når man har en forretning, og der er efterspørgsel efter gulerødder, så køber man ikke bananer. Sådan er det også i dagens politik.

Så synes jeg, det er så dejlig populært, at Enhedslisten og SF kommer herop og begynder at rakke vores forslag ned. Jamen altså, hvor mange penge har man selv afsat til ældreområdet? Det vil vi gerne høre heroppefra. Hvad vil man selv gøre for ældre i København?

Det er jo så let at komme bagefter og hakke på os omkring de dårlige ting i budgettet. Det er jo slet ikke populært, det har jeg slet ikke sagt, men det er så dejlig nemt at komme bagefter og hakke på os. Men så kom dog frem med, hvad man selv ville have gjort inden for ældreområdet. Hvad gik man ind til i forbindelse med budgetforhandlingerne? Hvad gik man ind til på ældreområdet? Det vil jeg meget gerne høre tal på heroppefra.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er det Preben Møller Hansen ... (*Afbrydelse*).

Preben Møller Hansen (P): Er lortet klar? ...

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Preben Møller Hansen, det sprog bruger vi ikke her.

Preben Møller Hansen (P): Det vil jeg skide på ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Preben Møller Hansen, så fratager jeg dig ordet.

Preben Møller Hansen (P): Det må du gerne gøre, jeg taler dansk, for hvis man ikke må tale dansk i denne her forsamling, så er det fordi de 4 partier, der står bag det her modbydelige forlig, alle sammen er tilhængere af EU, og de vil gerne have fjernet det danske sprog. Men jeg taler nu altså dansk, og det har jeg gjort hele mit liv, og det er der aldrig nogen, der kan tage fra mig. Det kunne de heller ikke i Folketinget.

Men nu vil jeg gerne høre: Er ordet taget fra mig, eller er det bare noget pjat, du sidder og siger? ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Det er ikke noget pjat, men jeg vil bede dig om ikke at bruge bandeudtryk herinde.

Preben Møller Hansen (P): Kan du så ikke gå ud, så du ikke hører på det? ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Nej.

Preben Møller Hansen (P): Nu har jeg hørt på de partiers repræsentanter, som mener, det er en god idé at lukke de pågældende plejehjem. Men jeg lagde mærke til, at hver eneste af dem havde dårlig samvittighed. De bortforklarede og bortforklarede, men gjorde alligevel opmærksom på, at det var nødvendigt af hensyn til mængden af ældre, der ville falde med 24 pct. i løbet af 10 år.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Hvem i helvede kan sige, om folk lever så længe, eller om de dør så hurtigt? Det er der ikke nogen, der kan. Og så lang tid der er en eneste ældre i dette land, der har behov for en plejehjemsplads, så skal plejehjemmene være til stede.

Jeg erindrer, da jeg kom ind i den her sal, og den første tale, jeg holdt, der gjorde man klar til at lukke Store Tuborg Plejehjemmet. Der gjorde jeg klart opmærksom på, at man ville aldrig nogen sinde, uanset hvilke argumenter man bragte i anvendelse, få en Preben Møller Hansen til at stemme for et eneste plejehjem, der skulle lukkes. Så enkelt skal det siges. Så ved man, hvor man har det.

Jeg ved jo, at der i denne forsamling findes folk, der er modstandere af, at man lukker plejehjemmene, men de stemmer alligevel for forslaget, for det er den politiske sammensætnings vilkår, at er man medlem af et parti, der har indgået et forlig, så tvinges man til at stemme for noget, man oprindeligt er imod. Det er uhyggeligt, at det fungerer sådan, men sådan er realiteterne, om man kan lide det eller ej.

Så er der de, der er modstandere af, at man lukker dem. De kommer alligevel med tvivl om de ting, som de har fået at vide af de pågældende, der går ind for det, at i henhold til den prognose og i henhold til ditten og i henhold til datten, så er det økonomisk ansvarligt at lukke, og de er i tvivl, om det nu er rigtigt.

Jeg har altid sagt, så lang tid jeg har deltaget i den slags liv som det her, at det med prognoser og det med statistikker er nøjagtig det samme som at se en smuk ung pige i bikini: Man kan se en helvedes masse, men man kan ikke se det hele. Sådan er det også med prognoser og statistikker, de kommer med en masse forklaringer, og de bliver udelukkende produceret for at sikre dem, der går ind for noget, at de også har argumenterne.

Hvem er det, der har skabt disse plejehjem, vi har her i landet? Hvem har skabt vores hospitaler? Det har netop de mennesker, som man nu vil straffe ved at fratage dem retten til at blive i deres hjem.

Jeg husker tydeligt, da man kom med den første idé, jeg tror, det var Poul Schlüter, der sagde, at det er bedst for de ældre at blive i deres eget hjem. Kors i nakken! Plejehjemmene er altså også de ældres hjem. Hvorfor kan de så ikke få lov til at blive dér, hvor de er, og lad os sikre, at de har et velleverd i deres sidste leveår?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Så kommer man med økonomien. Vi har netop i dag diskuteret vilkårene i KUC, hvor man har ædt og drukket de penge op, som borgerne har indbetalt i skatter. Man har rejst rundt i verden på kredittkort, og så har man gået på horekasser og hvad ved jeg. Det har man råd til. Men man har ikke råd til at give de ældre mennesker, som hele deres liv har arbejdet for det samfund, hele deres liv har betalt skatter, et otium, som de fortjener.

Derfor skal man aldrig nogen sinde tvivle, som man kan få mulighed for, hvis man læser Ekstra Bladet i dag. Ifølge Ekstra Bladet går de og de i Økonomiudvalget nu ind for, at man lukker plejehjemmene, og de og de går ikke ind for det. Men man skriver ikke noget om Preben Møller Hansen og Fælles Kurs. Næh, så kan folk få den opfattelse, at Fælles Kurs også går ind for at lukke de nævnte plejehjem. Men det vil aldrig nogen sinde komme til at forekomme overhovedet. Det kan man godt bide spids på. Så ved jeg ikke, om jeg har generet denne ... hvad fanden, er det nu dig, Bente, der er formand? Det må du sgu undskyldte. Der kan man se, de skifter heste i vadestedet, men sådan går det her i livet.

Men vi skal stemme nej, venner, også selv om man er bundet af et partis beslutninger om, at man skal lukke. Man skal have så meget mod, så meget mandskraft og kvindkraft eller hvad fanden det hedder, det skal man have, og så skal man stemme ud fra sin egen overbevisning og sige: Vi lukker ikke et eneste plejehjem her i København, tværtimod, vi skal sikre, at de bliver bedre og bedre. Og så skal vi lade være med at bruge de ... nå, der var jeg sgu lige ved at sige noget forkert, ja, det var fordi du sad der, Bente, det kan jeg godt fortælle dig. Der var jeg lige ved at sige et grimt ord, men det er jo ikke grimt, det er jo bare dansk. Sådan taler vi jo alle sammen, når det kommer til stykket. Jeg har set en pæn dame, som var komtesse, slå sig over fingrene med en hammer, og hun kom også med sådan nogle udtryk, som jeg kom med, og det var altså sådan en dame, der skulle være et eller andet her i systemet. Men det er hun ikke, for hun har aldrig betalt skat, hun har kun raget til sig.

Men det, der står tilbage ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Hold dig til dagsordenen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Preben Møller Hansen (P): Nå ja, det er sgu da rigtigt, det er det, vi diskuterer. Jamen det er sgu noget bondet noget alt sammen.

Men bortset fra alt så skal man ikke lefle for de ældres stemmer, det skal man ikke gøre, hverken ved at komme med bortforklaringer eller andet. De ældre skal selv vurdere, hvem der taler deres sag, og hvem der gør noget.

Jeg kan jo se SF og Enhedslisten. De stemte jo for pinsepakken, ikke sandt? Det var godt nok i Folketinget, men den rammer bredt over hele landet. Derfor skal man ikke altid sige, ja nu det her der var han sgu skidegod, men man skal sige: Hvad har de gjort på lang sigt i den periode, de har haft muligheden for at gøre noget skidt eller dårligt? Tak for ordet?... *(Afbrydelse)*.

2. næstformand (Bente Frost): Ingen mishags- eller bifaldsytringer fra tilhørerpladserne; ellers må vi desværre bede folk om at forlade tilhørerpladserne. Men jeg vil lige sige til Preben Møller Hansen, at taletiden både i 1. og 2. runde er brugt op. Så er det Winnie Berndtson, der har ordet ... nej undskyld, det er Jette. Det er fordi der er lidt rod i tavlerne heroppe.

Jette Bergenholz Baurup (A): Det er jo en svær dag i dag, det er svært for alle at skulle lukke plejehjem. Det er svært, når man har tænkt sig, at man får en plejehjemsplads, som man skal bo i resten af sin tid, at man så pludselig skal flytte til en anden bolig, fordi der nu er nogle politikere og nogle forligspartier, hvor mit eget parti, og det tager vi gerne på os, også er med til, at på grund af demografien skal der lukkes pladser.

Det er en kendsgerning, at der er færre ældre i København i fremtiden, og derfor går vi også ind og ser på, hvordan og hvorledes det skal se ud med plejehjemspladser. Vi går også ind og ser på, at der som sagt er forskellige ønsker hos de ældre. Nogle ønsker seniorbofællesskaber, andre ønsker kollektivboliger, og nogle ønsker decideret plejehjem, alt efter hvor meget behov man har for pleje.

Når Peter Skaarup efterlyser, hvorfor politikere fra forligspartierne – det var et forlig, der blev vedtaget i 1999 – ikke var til stede ved bl.a. en høring i Borgervænget, så vil jeg sige, at lige så vel som Peter Skaarup kan være forhindret i at være i Borgerre-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

præsentationen eller til andre møder, så tror jeg også, man må have undskyldt, at der er altså politikere fra andre partier, som også er kaldt ud til møder, hvis man får en indkaldelse med meget, meget kort varsel.

Jeg har gjort det, at jeg har så meget respekt for de ældre, så jeg har taget rundt på mange plejehjem for at tale med de ældre, for at se plejehjemmene. Derfor er det også vemodigt i dag, og jeg tror ikke, at jeg falder nogen i ryggen og heller ikke min gruppe, når jeg siger, at jeg har det meget dårligt, når Borgervænget er et af dem, der skal lukkes.

Jeg har det meget dårligt ved, at jeg bl.a. har talt med en ældre, der 3 gange har været flyttet. Og så er det, man siger: Jamen men hvad er det for nogle forhold, vi er med til at byde de ældre? Det er noget, vi alle skal tage ansvar for i Sundheds- og Omsorgsudvalget. Det er ikke noget, der skal komme bag på nogen som helst i dag, for så burde man tage ud og tale med den ældre dame, som har været flyttet 3 gange.

Derfor har jeg stillet en masse forslag til forvaltningen. Et af dem lyder på, at når det nu er en kendsgerning, at 251 plejehjemspladser skal lukkes, så skal vi sikre os, at ældre ikke igen bliver flyttet over på et plejehjem, som så måske i år 2002 skal lukkes, for at de så for måske, nogle for 4. gang, andre for 2. eller 3. gang, skal flyttes. Det er uværdigt, vi kan ikke være det bekendt. Det er klart, det er noget, vi selvfølgelig må tage fat på. Det er noget af det, jeg synes, vi skal tage fat på.

Så bliver der fra tilhørerpladserne, kan jeg godt høre, buhet noget, når der bliver talt om, at ældre skal flyttes samlet. Det er rigtigt, at hver ældre selvfølgelig skal høres, og de, der altid har boet på Østerbro, ønsker sikkert også, fordi man har venner i nærmiljøet, fordi man godt kan lide at bo på Østerbro, jamen så er det det, forvaltningen er inden om.

Men man havde tænkt sig fra et flertal i Sundheds- og Omsorgsudvalget, at når det nu er en kendsgerning, at det kun kan blive denne løsning, jeg siger ikke, at det er en ideel løsning, hvis man tager personale, hvis man tager beboere og flytter til et af de renoverede plejehjem, så det bliver omgivelser, som er forskellige fra det, man har i dag, så er man kommet lidt længere, end man flytter, som vi har læst om andre plejehjem,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

hvor man flytter ældre rundt, hvor det er helt nye personer, de ligesom skal forholde sig til. Det må ikke være sjovt i den alder.

Men som sagt vil jeg sige, at noget af det, jeg har mødt ude på de plejehjem, jeg vil ikke kun tale Borgervænget, men det var noget af det, der gik dybt ind i mig, noget af det, jeg har oplevet på de plejehjem, jeg var ude hos, er et personale, der har vist en ligeværdighed over for beboerne, der har vist en varme.

Derfor må jeg sige, at for mig er det ikke, om det er et nyt, flot og luksusplejehjem, vi taler om. For mig er den vigtigste dimension nok den sociale, det at man føler en trykthed, det at ældre kan lide at bo på det plejehjem.

Som sagt er sagen ikke slut i Sundheds- og Omsorgsudvalget. Vi følger meget nøje de her 251 pladser.

Winnie Berndtson (A): Der er jo sagt mange ting, og jeg skal også prøve at knytte nogle kommentarer og komme med mine egne betragtninger.

Men helt indledningsvis vil jeg sige til Preben Møller Hansen, at jeg er fuldstændig enig i den betragtning, at det hjælper ikke noget, at man beklager, at man ved, det gør ondt, at man synes, det er svært og det er alt muligt andet, hvis man ikke drager konsekvens af det. Det kan ikke nytte noget, at man står heroppe og siger til de ældre, at vi synes, det er synd, men vi gør det alligevel. Så må man sige, hvorfor man gør det.

Med det vil jeg så også sige, at jeg er med til at lukke plejehjem i dag, fordi jeg synes, det er rigtigt. Ud fra en helhedsbetragtning synes jeg, det er rigtigt at gøre, og ikke fordi jeg er tvunget til det og vi har gruppedisciplin og alt muligt andet. Jeg gør det, fordi jeg synes, det er rigtigt.

Til Martin Geertsens kan jeg ikke lade være med at knytte den kommentar, fordi vi nu igen er i gang med de demente, som er et område, som jeg har sat mig virkelig for at undersøge, fordi jeg synes, det er et svært område, fordi vi snakker om de demente som én gruppe, hvilket de ikke er.

På ingen af de plejehjem, jeg har været ude og besøge – selv om jeg har haft orlov, har jeg jo haft adgang til også at følge debatten og også haft adgang til at besøge de plejehjem, som har været i spil og også nogle flere endda – heller ikke i alle de rapporter,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

jeg har læst, eller alle de læger, jeg har snakket med, har man kunnet bekræfte, at det er godt for demente at være på færre kvadratmeter. Det er der ingen steder, man har kunnet.

Der er nogle, der siger, at plejen vægter mere end det fysiske, når man er dement, og det tror jeg er rigtigt. Det, at der er personlig kontakt til nogle, man kender, tror jeg måske er vigtigere for demente end for andre ældre, ikke sagt det er uvæsentligt. Men der er ingen, der har kunnet bekræfte det, der bliver sagt igen og igen fra denne talerstol, at hvis man er dement, så har man det bedre på færre kvadratmeter. Sådan er det ikke.

Når Martin Geertsen spørger, hvordan sammenhængen mellem hjemmehjælp og plejeboliger er, så vil jeg sige, at det, vi gør nu, jo er, at vi reducerer i takt med faldet i ældrebefolkningen. Det vil sige, at der ikke bliver en lavere dækningsgrad, og hjemmehjælpen skal fungere, uanset om vi gør det her eller ej. Fordi hvis det overhovedet skal være et valg at være hjemme og ikke en tvang i ensomhed og isolation i en utryk tilværelse, så skal vores hjemmehjælp fungere uanset det her. Så det er der sådan set ikke nogen forskel på.

Til dem, der har snakket om usikkerheden og utrygheden for dem, der ikke er behandlet i denne aftale, vil jeg sige, at det ikke har været et socialdemokratisk ønske, at en 10-års-plan skulle blive til en 3-kvartals-plan, hvad den efterhånden er blevet reduceret til. Vi synes også, det havde været mere rimeligt, hvis man i dag havde kunnet tage hele dynen og mindst de 3 år, som der var lagt op til i budgetaftalen, og planlagt for dem, fordi det giver en meget bedre mulighed for os for at planlægge, og det giver en afklaring for de ældre og det personale, der er på plejehjemmene. Så det har ikke været et ønske fra vores side, at vi har reduceret i den planlægningshorisont.

Til Marlene Krogh vil jeg sige, at jeg kender ikke udvalgsbehandlingen, for jeg har været på orlov, men det er ikke ubekendt, at der er indgået et budgetforlig, hvor det her skulle udmøntes. Så derfor kan det vel heller ikke have været helt ubekendt, at denne diskussion kom. Så uanset hvad har der, siden vi vedtog budgettet, været rig lejlighed til at diskutere det her, og der har også på det tidspunkt været sat navne på.

Jeg har været ude en del steder, og jeg har faktisk også været et sted, man som personale, som beboer og som pårørende glæder sig til at skulle ombygges, vel vidende, at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

en ombygning betyder, at alle flytter ud i en periode, og kun halvdelen flytter tilbage, for det er det, der bliver plads til, når man har lavet 2-rums-værelser. Men på det plejehjem glæder de sig, til det bliver deres tur til at blive ombygget, fordi de glæder sig til at få nogle faciliteter, der er bedre, og jeg skulle hilse og sige, at det er ikke et af dem, der har de ringeste faciliteter i dag.

Men selv om jeg har oplevet et plejehjem, hvor de siger sådan, så kunne jeg ikke drømme om at tage dem til indtægt for, at alle andre har det ligesådan, og ligesådan synes jeg heller ikke, at man skal konkludere, fordi der er nogle, der har skrevet indsigelser, at så er alle imod det her. Sådan hænger det jo ikke sammen. Der findes i hvert fald ét plejehjem i denne by, som er glade for, at de er med i en ombygningsplan.

Til Peter Skaarup vil jeg sige, at sådan synes jeg ikke, vi behøver at diskutere. Du skal ikke beskyldte mig for ... undskyld, jeg må ikke sige »du«. Peter Skaarup skal ikke beskyldte mig for at slå ældre ihjel, og det er det, Peter Skaarup gør, og det vil jeg ikke stå model til. Man dør ikke, fordi man bliver flyttet ... (*Uro på tilhørerpladserne*) ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Undskyld, Winnie Berndtson. Jeg vil bede om, at man forholder sig i ro på tilhørerpladserne; ellers bliver vi desværre nødt til at få dem ryddet.

Winnie Berndtson (A): Det kan godt være, at vi er uenige om, hvad der skal ske, og det kan også godt være, at vi er uenige om, i hvilken takt det skal ske, men jeg har ikke lyst til at stå model til at blive beskyldt af en af mine politiske samarbejdspartnere for, at jeg slår de ældre ihjel. Det vil jeg bare sige.

Vi lukker plejehjem, fordi ældretallet falder, og det er jeg enig i, at vi skal gøre. Vi lukker plejehjem, som de ældre er glade for at bo på, for vi har ikke kunnet finde et eneste sted på vores københavnske plejehjem, hvor de gamle ikke er glade for at bo, og heldigvis for det. Vi har kun plejehjem i denne kommune, som de gamle er glade for at bo på.

Hvis vi havde et pengetræ, så ville jeg godt plukke penge ned til bedre ældreservice, men jeg ville ikke vælge at bruge de penge på at bevare vores nuværende pleje-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

hjem. Hvis vi havde et pengetræ, ville vi så synes, at 10 m² med et toilet, der er for lille til at blive brugt, er det tilbud, som vi vil give vores ældre? Det synes jeg ikke, og det tror jeg heller ikke, denne her forsamling synes.

Til Lars Hutters vil jeg bare sige, at hvis Lars Hutters vil gøre alt i denne her verden for at bevare de her plejehjem, så kan jeg ikke forstå, at Lars Hutters ikke har stillet det her forslag om bevarelse i det udvalg, som han sidder i, nemlig Økonomiudvalget, hvor han har haft mulighed for både at diskutere den overordnede politik og finde den økonomiske dækning. Der ligger ikke noget forslag på mit bord, hvor man har finansieret en bevarelse af alle de københavnske plejehjem ... *(Tilråb fra salen)*.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så vil jeg sige til Lars Hutters, at han får ordet i anden runde.

Marlene Krogh (F): Jamen jeg kan starte med at sige, at det er glædeligt, at Winnie Berndtson er kommet tilbage. Det er glædeligt, at vi har en socialdemokrat, der viser det mod at gå op og sige, hvad hun egentlig reelt mener. Det er hun så også den eneste, der måske har gjort. Det kan vi så takke hende for. Men det er måske også kendetegnende, at forligspartierne, Venstre, borgmesteren, ikke har været oppe i anden runde og givet til kende, hvad de mener. Det er måske sådan det foregår i udvalget.

Inger Marie Bruun-Vierø anklager os andre for at være grove i denne sag og tage en speciel tone. Ja, det gør vi. Jeg vil lige så sige, at jeg synes også, at hvis du sådan skulle sætte det i sammenhæng med, hvad vi andre måske kunne føle i denne sag, at da vi havde en anden sag på dagsordenen, KUC-sagen, så kendte du ikke navnet på en bestemt person, og derfor kunne du ikke stemme for. Jamen altså vi kender ikke forligsteksten, før vi kommer her. Det er lige så grotesk og lige så meget mangel på respekt for os andre, når vi sidder og skal behandle sådan en alvorlig sag, og det er måske derfor vi er nødt til at skærpe tonen.

Vi har fortsat ikke fået nogen svar fra Venstre på, hvad deres menneskesyn er, hvor de er henne i denne sag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Benhaddou spørger: Jamen hvad har I egentlig talt gjort? På forrige BR-møde stillede SF og Enhedslisten forslag om, at de 67 mill. kr., som var i underskud på det her år 2000-budget, skulle finansieres ved, at vi åbnede kassen, som trods alt har 1½ mia. kr. Det var da et sted at finansiere. Men det er muligvis ikke godt nok for Benhaddou. Han vil have, at vi skal ud og hugge armene af folk. Andre ting, som vi har foreslået i SF, var, at man inddrog folkesundhedsplanen i den her diskussion. Men det har man heller ikke ønsket at diskutere.

Det er sådan meget konkret, hvad SF har gjort i de her sammenhænge.

Det er også nyt for mig, at Inger Marie Bruun-Vierø nu rejser diskussionen om Ålholmhjemmets ombygning. Så vidt jeg ved, har den været på dagsordenen; den er godt nok taget af igen.

Så må jeg også spørge, der står ikke noget i den her aftale om, at der er nogle, der har fået en garanti for, at de kan flytte samlet. Men det kan jeg forstå på Inger Marie Bruun-Vierø, at hun næsten har hørt. Jeg har hørt det modsatte i dag på plejehjemmet Lillehjemmet ude i Brønshøj. Det var i hvert fald ikke den melding, de har fået. Så det vil jeg da gerne have bekræftet heroppefra. Hvis det er noget, der står i forligsteksten, så burde det nok være skrevet ind. Eller i hvert fald vil jeg da gerne vide, om der ligger en garanti for det. Det synes jeg er væsentligt, når vi også sidder og skal tage sådan en beslutning som denne her.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (O): Jeg synes lige, jeg blev nødt til at bede om en kort bemærkning til Winnie Berndtson, som sagde, at jeg skulle have sagt, at Winnie Berndtson mente, at man slog ældre mennesker ihjel.

Det har jeg ikke sagt, men jeg har refereret fra en samtale, jeg havde med en pårørende ude på et plejehjem for nylig her i København, som står over for lukning, som sagde til mig: Min mor har været flyttet flere gange. Jeg tror ikke, hun overlever at blive flyttet én gang til. Og jeg har ikke nogen grund til at tro, at det ikke er rigtigt, desværre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Derfor er det, jeg appellerer til de borgerrepræsentationsmedlemmer, der har den holdning, at det her er en forkert beslutning, at de stemmer derefter, at de stemmer imod at lukke de 5 plejehjem.

Bente Møller (Ø): Jeg vil også kort rose Benhaddou og Winnie Berndtson for ærligt at sige, at de faktisk mener det, de stemmer i aften. Det er der ikke så mange andre, der har turdet sige.

Grete Henius fortalte om de 3 vanskeligste sager, hun havde oplevet i sin tid i Borgerrepræsentationen. Nu var jeg ikke medlem, da man behandlede sagen om Sankt Joseph Hospital, men jeg kan da i hvert fald se, at hun selv var med til at svinge bøddelens sværd, når det drejer sig om Kommunehospitalet, og også bliver det, når det drejer sig om plejehjem.

Inger Marie Bruun-Vierø talte om, at hjemmeplejen skal vi nok sørge for at sætte penge af til, den skal fungere. Nu ved jeg ikke, om Inger Marie Bruun-Vierø har været åndeligt fraværende på dele af de udvalgmøder, hun har været til stede på, men vi har i hvert fald fået meldinger fra forvaltningen om, at allerede nu er lokalkontorenes budgetter på hjemmeplejen overskredet i stort set hele København. Det vil sige, at der ikke er penge til resten af året at opretholde den standard, man har haft i hjemmeplejen indtil nu. Hvordan skulle der så være penge til at give en ordentlig hjemmepleje?

Jeg vil også sige til Benhaddou, at det lyder jo godt med 30 mill. kr., men jeg håber, Benhaddou forstår, at de 30 mill. kr. rakte som en skrædder i helvede, fordi de har ikke kunnet give til noget som helst ekstra.

Venstre er jo et parti, der taler meget om borgernes valgmuligheder, det frie valg. I sidste samling fik Enhedslisten vedtaget en hensigtserklæring i den her forsamling om, at målsætningen for visitationen til plejehjem skulle være, at det var den ældre, der visiterede sig selv. Det må jo være helt i tråd med Venstres ideologiske korstog om det frie valg. Det frie valg har man jo kun, hvis man har noget at vælge imellem.

Derfor er det underligt, at Venstre nu kan gå ind for så mange plejehjemslukninger, for det betyder jo, at de ældre københavnere ikke får frit valg, i hvert fald ikke i min le-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

vetid, på noget tidspunkt, ikke nødvendigvis frit valg mellem, hvilket plejehjem de vil bo på. De får slet ikke lov til at vælge, om de vil på plejehjem, eller de ikke vil.

Da vi i sin tid fremsatte den hensigtserklæring og var enormt glade for, at den blev vedtaget, havde vi sådan indtryk af, at flertallet herinde var enig med os i, at de ældre, vi har nu og i mange år fremover, ikke er ældre, der står og kræver på ethvert gadehjørne. Så vi forventede ikke, at folk ville stå i kø ved plejehjemmene som andre slumstormere for at sikre sig en plads.

Men det her med visitationskriterier er jo noget underligt noget. Vi synes, at hvis en ældre har lyst til at forlade den bolig, man måske har mange minder i, har tilknytning til, for at komme på en plejehjemsplads, så er der garanteret en rigtig god grund. Så er det for os ligegyldigt, om grunden er fysisk eller psykisk eller ensomhed eller hvad pokker det er. Lad dog folk bestemme selv, det er jo det bedste, man kan gøre.

Jeg vil sige til Winnie Berndtson, at det er jo rigtigt, at ingen har finansieret bevarelsen af de her pladser. Det er jo heller ikke aktuelt endnu, for selv om lukningen var en del af budgetforliget sidste år, så vedrører økonomien jo budgetforliget for år 2001, hvis der bliver indgået sådan et, for det er de penge, det er kronerne for 2001, det handler om.

Jeg kan garantere, at hvis Enhedslisten skulle komme med i et budgetforlig, så skulle vi også nok skaffe pengene til at bevare de her plejehjemspladser. Om ikke andet så må vi sætte skatten op. Altså sådan er det bare. Hvis man vil have respekt for medmennesker, hvis man synes, at ældre skal have det ordentligt, så må man også nogle gange betale, og jeg har råd til at betale mere i skat, og det er der mange andre, der har. Det er der også mange, der ikke har, men vi er mange, der har.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så er det Lars Hutters, der har 4 minutter tilbage.

Lars Hutters (L): Jeg vil gerne bede Socialdemokratiet, jeg vil gerne bede Venstre, jeg vil gerne bede De Konservative, Det Radikale Venstre og CD om at komme herop og ærligt fortælle, hvorfor der skal lukkes plejehjem. Sandheden er jo, at der ikke er for

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

mange plejehjem, der er mangel på plejehjem. Det ville de pågældende partier vide, hvis de havde viljen til at sætte sig ind i sagen.

Jeg er måske nok i kraft af mit professionelle hverv den, der ved bedst omkring de her ting, og jeg kan fortælle jer, at der er mangel på plejehjem. Hvis man har interessen og viljen til at sætte sig ind i det, så skal jeg hermed aflevere en invitation til samtlige medlemmer af de pågældende partier – det gælder i øvrigt også borgmester Peter Marti-nussen – til at komme ud og se, hvordan det forholder sig i virkeligheden: Der er man-gel på plejehjem, der er mangel på hjemmehjælp.

Jeg synes ikke, I kan være bekendt, at I vil føre den her beslutning igennem på så usagligt et grundlag, som I i øjeblikket er i gang med. Det kan da godt være, som det bliver sagt, at hvis det udvikler sig, vil det blive anderledes. Men det er det ikke i øje-blikket, og det er det ikke i 2001, og det er det ikke i 2002, sådan som livet er for de æl-dre.

Jeg kan ikke helt forstå den her såkaldte 10-års-plan, som heldigvis ikke er til drøf-telse i øjeblikket, men sådan som jeg hørte det fra nogle af Socialdemokraterne, så var det som en planøkonomi, hvor man planlagde 10 års utryghed for de ældre og dårlig livskvalitet for de ældre.

Winnie Berndtson siger, at hun ikke vil beskyldes for at have slået de ældre ihjel ved plejehjemslukninger. Men ved Winnie Berndtson overhovedet, hvad der sker, når man lukker plejehjem og man flytter de ældre? Har Winnie Berndtson haft mulighed for at sætte sig ind i det? Jeg kan fortælle Winnie Berndtson ud fra min professionelle viden og erfaring, at det er helt givet, at livskvaliteten falder. Det er også helt givet, at falden-de livskvalitet kan blive skæbnesvanger og fatal for det enkelte ældre menneske. Sådan er situationen.

Og hvis man var interesseret i at sætte sig ind i det, så ville man følge sit forslag om at få det her tilbagevist til Sundheds- og Omsorgsudvalget og så få stillet de konkrete, korrekte spørgsmål og få det belyst. Det der makværk, der er kommet fra forvaltningen, synes jeg ikke, man kan være bekendt overhovedet at lade gå igennem.

Der bliver også talt om demente, jeg tror for øvrigt, det var Winnie Berndtson, der talte om de demente. Jamen det er da i hvert fald helt klart, at de demente, der har brug

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

for at være på plejehjem, er lykkelige for at være på et plejehjem, bare der er noget personale, som kan hjælpe dem. Og så ser de ikke så meget på, hvordan de fysiske forhold er. Sådan er situationen.

Jeg vil endnu en gang opfordre til, at man kommer frem og fortæller sandheden, og så vil jeg bede om, at alle de, der overhovedet er i tvivl i de pågældende partier, lader tvivlen komme frem og så om ikke andet i hvert tilfælde forhindrer, at det går igennem i aften, men virkelig grundigt og sagligt får det her belyst.

Går det sådan, som det tegner sig i øjeblikket, så er det helt klart, så er der en kampsituation for en del af os, det her kommer ikke til at gå upåtalet hen. Der er lidt over et år til næste valg til Borgerrepræsentationen, og det her skal blive en sag, som ikke bliver glemt i befolkningen. For en så usaglig måde at gøre sådan en skade over for en lang række mennesker, som har behov for, og som Preben Møller Hansen så rigtigt har sagt det, har betalt skat hele deres liv igennem, og så ikke engang det, man har lovet dem, at når de havde brug for det i livets sidste ende at få den tryghed og den livskvalitet at få lov at være på et plejehjem, at man kan være det bekendt over for de svageste i samfundet. Jeg vil indrømme, jeg forstår jer ikke. Endnu en gang: Kom op og fortæl ærligt, hvorfor I vil have lukket de plejehjem.

Og så vil jeg godt bede om, når det kommer til afstemning, hvis ikke det bliver henvist til udvalget, at man så tager en afstemning plejehjem for plejehjem, så vi kan se, hvor meget det er værd hos alle dem, som har ytret bekymring ved at lukke det plejehjem og det plejehjem.

Erik Vinding (A): Jeg vil starte med Lars Hutters, for når man sådan set har den viden, som Lars Hutters siger, han har, så må han jo også vide, at det, han står og siger her, ikke holder.

Alt, hvad der er lagt frem her fra embedsværket, har jo været nogle statistikker, nogle undersøgelser, og jeg synes, de har været grundige. Jeg har ikke nogen mulighed for at stille tvivl til dem, og det vil jeg heller ikke. Men jeg vil nok sige, at Lars Hutters på det grundlag, han kommer herop, skulle man nærmest tro, han havde siddet i ud-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

valgsmødet og ment, at det var forkert, det, der var blevet sagt. Det har vi i hvert fald ingen forudsætninger for overhovedet at tro.

Så jeg må nok sige, at Lars Hutters' bemærkninger er nok lidt, hvad skal man sige, han har lov til at have en politisk mening om, at han synes, det er forkert, men det skal ikke gå ud fra, at det er dårlige undersøgelser og det er dårlig politisk behandling, der har været, for det har da været grundigt.

Så vil jeg også sige til Marlene Krogh, at jeg er forundret over, at Marlene Krogh har siddet på udvalgs møderne og i og for sig har været med og har set den ene og den anden undersøgelse om det. Men lige pludselig er der ingen, der har vidst noget. Jeg kan forstå på de indlæg, der har været, eller en del af dem, at når der er tilskuere og lyttere på, så er det ligesom om at så har man måske helt glemt, at man sidder i et udvalg og har været med til i hvert fald at høre det. Det kan godt være, vi er uenige, men behandlingen har været der.

Når man tager dækningsgraden, så er det jo efter dækningsgraden i København. Den er jo ikke ringe, det ved de partier, jeg omtalte her, også, og med de lukninger, vi har, sætter vi jo ikke dækningsgraden ned. Det vil sige, at vi holder det stadig væk.

Winnie Berndtson var oppe også og sige om hjemmeplejen. Den er jo ikke ringe, den skal fungere, og det har vi alle sammen sagt. Det er ligesom om man sætter det i et lidt odiøst lys.

Så siger I alle sammen, Lars Hutter og Peter Skaarup: Jamen vi skal ikke have den usikkerhed, vi må træffe en beslutning. Samtidig vil I have udsat sagen. Det er da en lidt svær sag at tage stilling til. Jeg synes, I sådan set spiller lidt gæk med tingene.

Demografien har jo holdt. Man har stillet tvivl om den, man har undersøgt den, og den har holdt, så der er ikke noget at komme efter på det. Det er rigtigt, at man i fremtiden må sige: Holdt den så, som det var forudsætningen? Det er noget andet, men i de forudsætninger, vi har dags dato, og det, vi har undersøgt, og de tvivlsspørgsmål, der har været, har demografien holdt. Det vil sige, at vi har gjort et godt stykke arbejde.

Angående 2-rums-boliger, altså kvaliteten i ombygningen og kvaliteten i plejehjemmene, er det da klart, at Socialdemokratiet står for, at det er ordentlig kvalitet, og det går jeg da også ud fra, at de andre partier gerne vil have.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Jeg er forundret over, at man kan diskutere, at 1-rums-boliger er gode for ældre, eller bare indicere det, for det er da klart, at kvalitet nu og i fremtiden må da være 2-rums-boliger med ordentlige forhold, både på bad og køkken. Når man så snakker om bad, så taler man jo også om arbejdsmiljø. Man taler om arbejdsmiljø for de ansatte, og den skal jo være i top. Det har i og for sig hele tiden været med i de forhandlinger, der har været.

Jeg vil godt sige, at der er selvfølgelig altid en usikkerhed, når man skal spå om fremtiden, men det bedste bud dags dato, jeg kan komme på, er i hvert fald, at det politiske ansvar, vi tager for at lukke ældreboliger, er korrekt, og det er da i hvert fald velbegrunderet for alle parter. Og så kan man godt lave nogle politiske drillerier, men jeg synes også, de skulle være lidt sanddruelige, og det kniber det i hvert fald en hel del med.

(Kort bemærkning).

Marlene Krogh (F): Det er kort. Jeg forstår overhovedet ikke, at Erik Vinding kan bringe det her på banen på den her måde. Det er jo sådan, at man teknisk set har sendt den videre til Økonomiudvalget, og derfor har der ikke været nogen sagsbehandling af det her punkt. Man har ene og alene vedtaget at sende den videre, og man har ene og alene ikke kommenteret noget som helst, når vi har haft udvalgsmøde. Det er noget værre sludder at stå og sige sådan nogle ting. I øvrigt kan vi først læse papirerne nu her, når vi så kommer til behandlingen i Borgerrepræsentationen, så det er noget sludder.

(Kort bemærkning).

Lars Hutters (L): Erik Vinding tager fuldstændig fejl. Det her er ikke politiske drillerier, det er blodig alvor, specielt over for de ældre mennesker, det går ud over.

Så siger Erik Vinding heroppe fra talerstolen, at demografien holder. Man skulle ikke tro, at Erik Vinding har læst de svar, som der er kommet på mine spørgsmål. Det viser sig jo soleklart, at ikke mindst den ældste del af befolkningen stiger. Det havde man jo ikke taget højde for, det havde man i hvert fald ikke sagt noget som helst om, da man vedtog denne her budgetplan sidste år. Det er først noget, der er kommet frem nu.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Så jeg vil gerne bede Erik Vinding om at holde op med det der usaglige og i stedet for læse, hvad det er, der bliver forelagt for Sundheds- og Omsorgsudvalget. Og så kom herop og fortæl ærligt, hvorfor man lukker plejehjem. Der er jo mangel på plejehjem, det ved jo enhver, som beskæftiger sig med det. Der er overhovedet ikke noget overskud af plejehjem, der giver noget som helst sagligt grundlag for at lukke plejehjem.

Det er sagen, og det vil Erik Vinding vide, hvis Erik Vinding tog de der skyklapper af og ærligt gik ind og så på, hvad der var bedst for de ældre i denne by.

(Kort bemærkning).

Erik Vinding (A): Jamen Erik Vinding har ikke haft skyklapper på, og så vil jeg gøre Lars Hutters opmærksom på, at der har været en demografiundersøgelse efter det, der blev besluttet sidste år, der bekræfter, at demografien holder. Det er rigtigt, at der sker en udvidelse af ældreområdet, men der sker det, at sådan set er kurven ikke blevet forøget i forhold til demografien. Så det er ikke rigtigt.

I det hele taget må jeg nok sige, nu har jeg siddet i udvalget i 9 måneder, og jeg må sige, at der har været belyst tingene. Men det er rigtigt, Lars Hutters sidder ikke i udvalget, og det er jo selvfølgelig svært at følge med.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så går vi tilbage til talerrækken.

Jette Bergenholz Baurup (A): Det, der kalder mig op nu, er Marlene Krogh, som efterlyser, om der ligger en plan for fremtidige plejehjem. Der må jeg sige, jeg har stillet nogle og tyve spørgsmål, hvor jeg har fået svar på de sidste 15 spørgsmål i går kl. 18.50. Det var lidt sent, men jeg nåede at få dem. I spørgsmål nr. 12 spørger jeg:

»Ligger er en plan parat for eventuelle fremtidige plejehjem, der påtænkes lukket?«

Og der er så et svar fra forvaltningen:

»Sundhedsforvaltningen har fremsat forslag til plejeboligtilpasninger. I dette forslag vil der indgå tilbud om samlet flytning, som åbningen af de ombyggede plejehjem Aftensol, Rundskuedagen og Solgavehjemmet giver mulighed for, sammenholdt med

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

den konkrete politiske beslutning om udmøntning af lukningerne, der blev aftalt ved budgetforliget om budget 2000.«

Så her er der i hvert fald noget konkret at holde fast på, og det må Marlene Krogh jo også medgive.

Jeg vil så sige, at jeg bryder mig ikke rigtig om, når Bente Møller går ind og tolker, hvem siger sandheden, hvem siger ikke sandheden, hvem tænker på de ældre, hvem tænker ikke på de ældre? Jeg tror nok, jeg også i udvalget ligesom har givet udtryk for og nogle gange også stået alene, når jeg har talt om livskvalitet for ældre, når jeg har talt om, hvad det betyder for ældre, når de har en hjemmehjælp, og de også kan gå sammen med hjemmehjælpen ud og handle. Når vi taler om at få længst muligt i eget hjem, så er det altså også med både den pasning, med hjemmehjælp, med hjemmepleje og hvad der ellers hører til.

Men ingen skal være i et hjem, hvor man kan sige, og det er jo præcis også det, jeg har stillet spørgsmål og også konkrete spørgsmål til forvaltningen om. Hvis det er en ældre, der er dement, hvor familien hele tiden skal være om den ældre, fordi man er bange for, at de lukker op for gassen og der sker det ene og det andet, jamen så er det ikke ældre i eget hjem længst muligt, så er det ældre på plejehjem.

Det kan ikke nytte noget, at man siger, at så kan de være 5 dage om ugen i et dag-center. Jo, det er godt nok, og det er familien sikkert lykkelig for, så kan de i hvert fald passe deres arbejde, og så kan de bo hos den ældre, fordi man skal jo nok helst ikke enten blive gasset eller brænde inde, inden man når at få et plejehjem.

Det er nogle af de ting, vi selvfølgelig skal tage fat på.

Men det, jeg siger, er, at vi har indgået et forlig. Jeg har været ude og se på nogle plejehjem, og der var nogle, jeg godt ville have undgået blev lukket i denne omgang. Det mener jeg, og det mener jeg ærligt, og jeg plejer at sige, hvad jeg mener ærligt. Jeg plejer også at kunne stemme. Når jeg har lovet eller været med til at stemme om noget i 1999, så må jeg også stå til ansvar for det. Når jeg siger til et budget, at der er noget andet, f.eks. at jeg ikke ønskede, at man skulle spare inden for daginstitutionerne, så har jeg sagt det på forhånd, og så stemmer jeg også anderledes.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Så derfor synes jeg ikke, det er fair, når man kommer fra andre partier og ligesom skal skyde forligspartierne i skoene, at nu skal I så løbe fra det forlig, som blev indgået. Det er noget helt andet, at man godt kunne have tænkt sig, at der var et flertal for nogle plejehjem, som man har et eller andet, ikke alene man føler for, men man har også set, der er nogle, der er blevet flyttet tilstrækkeligt mange gange. Det er det problem, vi taler om i dag. Vi taler ikke om at løbe fra et ansvar, vi taler ikke om noget som helst i den retning.

Så må jeg også sige, når man så siger, at i Sundhedsudvalget har man ikke talt om plejehjemslukninger, at der ikke er en, der har villet tale om, hvad det er for plejehjem der skal lukkes. Alle havde fuldstændig lukket mund på daværende tidspunkt. Så kom sagen i Økonomiudvalget, fordi der ikke var nogen, der tog tråden op, der var ikke nogen, der tog initiativ til det, der må jeg så sige: Mit eget parti inklusive. Det har gjaldt alle partier. Der var ikke en, der talte om, hvordan vi fører det her ud, hvad er det præcis for nogle plejehjem? Så bliver man nødt til, at den så går til Økonomiudvalget, og det er det, der er sket. Det må vi også være ærlige om.

(Kort bemærkning).

Martin Geertsen (V): Det, der kalder mig herop, er Jette Baurups 2 seneste indlæg. Jeg synes ikke, der er noget i vejen med at være kritisk og forholde sig sagligt osv. til det forlig, som man er en deltagende part i. Men jeg må nok sige, at i Jette Baurups 2 seneste indlæg bevæger vi os meget på grænsen i forhold til, hvad jeg som forligspartner synes er interessant at sidde og høre på.

Nu kan jeg se, at borgmester Peter Martinussen har tegnet sig ind på tavlen, og jeg vil godt bede Peter Martinussen om at klargøre helt, også for det socialdemokratiske medlem af Sundhedsudvalget Jette Baurup, hvad der er Socialdemokratiets helt officielle politik. Jeg synes, vi bevæger os meget på kanten af, hvad der er tilladeligt for et socialdemokratisk medlem i en sag, som for alle er så penibel, som den er.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Ole Hentzen (C): Det, der også har kaldt mig herop, er selvfølgelig, at jeg troede, at det var en enlig svale at høre Jette Bergenholz Bautrup i første omgang, fordi jeg tænkte, at nu rabler det igen. Vi har jo oplevet før, at det rabler med mærkelige ting inden for idrætsområdet og lignende.

Nu skulle vi så høre, at det her er den forkerte beslutning, og at hun er drøuenig deri, men selvfølgelig er hun tvunget til med armen vredet om på ryggen at stemme derfor. Det er jo faktisk, hvad hun står og prøver at bilde forsamlingen og alle tilhørerne ind: Jeg stakkel som socialdemokrat er den eneste, der har været ude på alle plejehjemmene, jeg har hørt det hele, og i hvert fald på det ene af dem har jeg mødt en gammel dame, der har ligget der 3 og 4 gange, og det er ganske forfærdeligt, og jeg vil ganske simpelt ikke noget som helst.

Kan vi ikke blive fri for det plidderpladder, fordi ellers sender vi også alle fra vores forligspartier op og sige: Vi er frygtelig kede af det her, men vi mener, det er nødvendigt, men vi har alle sammen fået vredet armen om på ryggen. Det er noget pladder.

Kan vi få borgmesteren til én gang for alle ligesom at sætte det her på plads og sige: Det her er vi gået ind i med åbne øjne efter lang tids overvejelser, efter lange overvejelser om demografien, der sagde, at det her var nødvendigt? Vi kan sagtens finde andre plejehjem, hvor det har været nødvendigt at lukke dem. Og lad os da sige det ærligt: Et af de plejehjem, som selvfølgelig lukkes her i dag, sker af økonomiske grunde, fordi vi kan få nogle penge ind. Det er jo ikke af nogen som helst andre årsager. Ellers var et andet blevet udvalgt, for det er et kapacitetsproblem, vi her snakker om, og så lad os kalde tingene ved deres rette navn.

(Kort bemærkning).

Bente Møller (Ø): Jeg kan forstå, at Jette Bergenholz Bautrup følte sig meget pikeret over, at jeg roste Benhaddou og Winnie Berndtson. Det var jo netop, fordi de sagde: Vi gør det her, fordi vi mener det.

Altså hvad skal jeg tro, hvis jeg skal høre, at der er rigtig mange, der stemmer for det her, men de mener det ikke. Skal jeg så tro på demokratiet, eller hvad skal jeg tro på? Skal de vælgere, der har stemt på f.eks. Jette Bergenholz Bautrup, tro på, at det, hun

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. juni 2000**

---

siger, hun lader sig vælge på, mener hun? Fordi hvis hun alligevel aldrig stemmer, som hun selv mener, hvad mener hun så?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (O): Det skal også være til Jette Baurup, fordi jeg synes også, det er irriterende at høre en socialdemokrat som Jette Baurup, og det kunne være andre socialdemokrater, gå ud og sige: Jamen vi går heller ikke ind for plejehjemslukninger, og nu må det også høre op. Vi går ikke ind for at lukke Kommunehospitalet, nu må det også høre op. Vi går ikke ind for at lukke Borgervænget, nu må det også høre op – i pressen. Så går der lige præcis 2 uger, og så skal der trykkes på knapperne herinde, og så smutter fingeren lige over på et nej til at bevare de her plejehjem.

Det kan ikke være rigtigt, der må vi have klare meldinger. Enten mener man, at de her plejehjem skal lukkes, som Socialdemokratiet gør, og så stemmer man ud fra det, eller også mener man, de ikke skal lukkes, som jeg ligesom forstår Jette Baurup gør, så stemmer man ud fra det, så siger man selvfølgelig nej til at lukke de plejehjem.

Det gælder i øvrigt også Ole Hentzen. Hvis man som forligsparti er så ked af det her forlig, så drop det, så bevar de gode plejehjem, bevar de 5 plejehjem.

(Kort bemærkning).

Jette Bergenholz Baurup (A): Jeg synes faktisk, at når Peter Skaarup henviser til Ekstra Bladet, så skal han læse det ordentligt.

Jeg har udtrykkeligt – og jeg har artiklen med, så Peter Skaarup kan læse den bagefter – oplyst i Ekstra Bladet, at jeg vil prøve at overbevise min egen gruppe om, at det ikke lige skal være Borgervænget. Så lad være med at komme med det andet. Jeg føler ikke, at jeg har stået heroppe på noget tidspunkt og løjet. Det gælder også, hvis jeg på forhånd har sagt, at sådan stemmer jeg. Så stemmer jeg også sådan, og det tror jeg ikke, befolkningen har været i tvivl om.

Jeg vil godt have præcis de sager, hvor jeg har sagt ét og stemt anderledes. Jeg vil godt have præcis, at I tager de sager frem her på talerstolen. Nu synes jeg, vi er gået over målet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Jeg mener også, at Ole Hentzen er trådt langt, langt forbi. Jeg synes, det er groft at stå og genere et andet partimedlem. Hvad man gør i hans eget parti, må han selv om, men jeg synes, det er umådelig groft at stå og genere med noget pladder, man hiver frem på idrætsområdet eller alt andet. Alt er relevant, hvad man tager frem her på borgernes vegne, og det skal man for pokker have lov til. Det er vel en talerstol, hvor vi politikere, der også er ude blandt befolkningen, selvfølgelig tager de sager op.

Jeg har for tydelighedens skyld sagt, at der er indgået et forlig i 1999, jeg tror de, der er tilhørere her, også har forstået det. Der har vi stemt om det, og det er det, jeg står fast på. Helt præcis sådan står jeg.

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): 2 korte replikker.

Peter Skaarup, vi har en hjælpemiddeltjeneste i Københavns Kommune, der virker en gang imellem, og et hørerør kan altså hjælpe.

Jeg vil gerne præcisere, at Den Konservative Gruppe står bag det her forlig. Vi mener, det er nødvendigt at beskære plejehjemskapaciteten. Så håber jeg, den er feset ind- undskyld udtrykket ... (*Preben Møller Hansen: Sådan må du ikke sige*). Nej, det er rigtigt, Preben Møller Hansen. Det er forbeholdt det ærede medlem Preben Møller Hansen.

Jette Bergenholz Bautrup, ifølge avisartiklerne kan man selvfølgelig have stor sympati, og man kan hælde så meget vand ud af ørerne, så man står i vand til anklerne. Det, der selvfølgelig interesserer mig mere i denne sag, er jo, at medlemmet er med i en gruppe, som har skrevet under på det her. Borgmesteren har, så vidt jeg er oplyst, ikke hørt noget som helst om – han har i hvert fald ikke ment, at det var relevant at få ind i forhandlingerne – at der er et medlem, der har prøvet at overbevise om, at Borgervænget skulle ud af den pakke, som er forhandlet.

Så når nu Peter Martinussen langt om længe efter alle disse korte bemærkninger får ordet, så mener jeg, det er nødvendigt, at borgmesteren meget klart fortæller forsamlingen, om medlemmet Jette Bergenholz Bautrup har kæmpet en heroisk kamp, ikke bare uden for Ekstra Bladets spalter, men også bag de interne linjer i udvalget, fordi så har

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

borgmesteren fejlet voldsomt ved ikke at informere de øvrige forligspartier om, at denne kamp har været forgæves.

2. næstformand (**Bente Frost**): Jamen vi skal have en kort bemærkning mere fra Peter Skaarup, inden borgmesteren får ordet.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (O): Det var lige til Jette Baurup. Jeg henviser ikke til Ekstra Bladet eller nogle aviser. Jeg henviser til alt det, som Jette Baurup stod heroppe og sagde i sit første indlæg, hvor konklusionen, hvis ikke man lige fik den med, var, som jeg hørte det, at denne sag var ikke rigtig slut endnu. Vi kæmper stadig væk for plejehjemmene. Jeg i Socialdemokratiet er garant for osv., osv. Det var det indtryk, vi alle sammen fik, det var det indtryk, vores tilhørere i dag fik, som selvfølgelig er utilfredse, mange af dem, med hensyn til lukning af de her plejehjem.

Der savner jeg så, at man melder klart ud. Der var nogle andre socialdemokrater, som åbenbart har mange ordførere i dag, der meldte klart ud og sagde, jamen de gik ind for at lukke de der plejehjem. Men hele Jette Baurups indlæg gik ud på, at det gjorde Jette Baurup ikke. Hun havde været ude og besøge mange af dem, og de plejehjem skulle man ikke lukke, det var ærgerligt, og det var negativt, og det skulle man ikke gøre.

Må jeg så ikke sige til Ole Hentzen, jamen det kan godt være, at jeg skal bruge et hørerør. Men jeg har hørt både Venstre og Konservative for lidt siden kritisere Socialdemokratiet, fordi man ikke havde styr på sine medlemmer. I det lå der jo også, at Venstre og Konservative vel også er kede af at lukke plejehjem, sådan har jeg også forstået Venstres og Konservatives indlæg. Men sagen er bare, at man ikke stemmer ud fra det. Man trykker på de forkerte knapper, man lukker de plejehjem, hvis man stemmer for den plan i dag.

Derfor lyder min opfordring stadig væk: Drop det forlig, uanset om det er indgået i år eller i 1999 eller i 1998. Det er forkert at lukke de plejehjem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

2. næstformand (**Bente Frost**): Korte bemærkninger skal være korte. Så er det borgmester Peter Martinussen. 7 minutter er der tilbage af borgmesterens taletid.

Borgmester **Peter Martinussen**: Tak for det. Det er væsentligt mere end en kort bemærkning. Jeg skal se, om jeg skal bruge alle 7 minutter ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Det er helt frit.

Borgmester **Peter Martinussen**: O.k. Jeg takker for vejledningen fra formanden.

Må jeg ikke godt sige, bare for nu ikke at blive misforstået, at jeg indledte denne sag med at redegøre for de overvejelser, dels på Den Socialdemokratiske Gruppens vegne, dels i et vist omfang på forligspartiernes vegne, det har de suppleret selv, Ole Hentzen, som har ligget bag den beslutning, vi skal træffe i aften.

Jeg sagde, og det står jeg ved, at det er en svær beslutning, det synes jeg. Det synes jeg godt, man må sige. Det fornemmede jeg også var indholdet i Martin Geertsens tale, det fornemmede jeg klart var indholdet i Grete Henius' tale, og Inger Marie Bruun-Vierø for den sags skyld sagde også, at det her er en svær beslutning. Det tror jeg i øvrigt også, at Benhaddou ligesom hovedordførerne for alle partierne gjorde ... (*Afbrydelse*). Det er der ikke noget forkert i, Lars Hutters.

Det betyder ikke, at vi ikke tør stå ved det ansvar, det er at påtage sig også at træffe den her svære beslutning. Jeg håber, det fremgik klart af mit indlæg, selv om Bente Møller øjensynligt ikke hørte det, hun havde trykket på den usynlige knap, der svækker hørelsen et kort stykke tid. Og Marlene Krogh hørte det heller ikke, men det er jo ikke det eneste, Marlene Krogh ikke har hørt i denne sag, kan jeg forstå.

Jeg sagde klart, at vi står ved det, jeg står ved det og mener, det faktisk er den rigtige ældrepolitik. Det er ikke det samme som at sige, at det er en nem beslutning. Så håber jeg, den er sat på plads.

Vi kan godt offentliggøre hinandens gruppemøder, hvad vi har drøftet hver især, Ole Hentzen, det kunne sgu, undskyld, det kunne måske være meget interessant. Men det er der sådan set ikke så meget grundlag for. Jeg tror, man i alle forligspartierne og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

mellem forligspartierne, ved vi jo, har haft en grundig debat om dette her. Den er trukket ud, det er jo også rigtigt, den er trukket meget ud endda, netop fordi det er vanskelige spørgsmål, som skal behandles ordentligt, og det er der vel ikke noget galt i.

Så skal jeg sige til Martin Geertsen i øvrigt, at jeg glæder mig til med forligspartierne, og andre partier må gerne være med, Marlene Krogh, i drøftelsen i udvalget, det ville oven i købet være dejligt, hvis man deltog aktivt i det, at drøfte hjemmeplejen og drøfte hjemmeplejen som en forudsætning for og en væsentlig brik i det puslespil, der hedder at have en ordentlig ældrepolitik i København.

Jeg tror også, jeg klart sagde i første runde, at jeg står ikke her og påstår, at ældrepolitikken er perfekt. Det ville også være farligt og dristigt at gøre det. Hjemmeplejen er blevet styrket ved de budgetforlig, der er indgået i de sidste 2 år, men der er en øvelse tilbage omkring hjemmeplejen. Den vil udvalget jo i øvrigt bruge mange kræfter på, håber jeg, tror jeg på, på vores temadag så tidligt som den 19. juni. Jeg tror ikke, vi bliver færdige den dag, men det gør heller ikke noget, og jeg er helt enig med Martin Geertsen og andre forligspartier og deres repræsentanter her om, at det er en meget vigtig forudsætning for, at det samlede ældrepolitiske billede fungerer.

Når det så er sagt, ja, så skal jeg lige rette et par misforståelser, det er jo ikke til at nå at rette dem alle sammen. Men når Peter Skaarup nu fik sagt heroppefra blandt meget andet, at denne beslutning i virkeligheden træffes på baggrund af underskuddet i Sundhedsforvaltningen, så vil jeg gerne understrege, at det har været vigtigt for alle forligspartier, tør jeg godt sige, at der ikke blev lukket en eneste plejehjemsplads ekstra som følge af det dybt beklagelige og alvorlige underskud, der har været på Sundhedsforvaltningens regnskab for 1999.

Så de plejehjemspladser, vi beslutter i aften at lukke, er ikke på grund af det, men det er som en direkte følge af det budgetforlig, der er indgået og fulgt op med den her supplerende aftale.

Så siger Marlene Krogh især, ja, jeg fik nærmest indtrykket, når vi nu skal til at diskutere hinandens taler, hvad der bliver sagt fra talerstolen her, at så siger Marlene Krogh i virkeligheden, at SF gerne ville have været med, nærmest, samtidig med at det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

vist alligevel blev sagt, at SF egentlig ikke kan lide at lukke plejehjemspladser. Det indtryk har jeg også klart fået.

Men jeg vil gerne sige til Marlene Krogh, at man kan diskutere procedurespørgsmål meget frem og tilbage – det er der nogle, der bruger utrolig lang tid på, der er nogle, for hvem det næsten er hovedbeskæftigelsen – men at påstå, at denne sag ikke er blevet behandlet i Sundheds- og Omsorgsudvalget, er dog for galt. Den er blevet behandlet, det har været velkendt fra starten af, hvad der lå selvfølgelig i forvaltningens indstilling, den har jo været velkendt for alle. Det har været velkendt, at forligspartierne havde en aftale, at den skulle følges op af en konkretisering af, hvilke plejeboliger man ville indstille til lukning.

Det har været absolut muligt for andre partier i udvalget at deltage i drøftelserne. Der har været foretræder, vi har bl.a. haft Borgervænget i foretræde, også i Sundheds- og Omsorgsudvalget. Der har været stillet spørgsmål til de foretræder, og hver eneste gang har sagen været på udvalgets dagsorden, og der har man mulighed for at stille spørgsmål til den. Det er korrekt, at jeg i overensstemmelse med sandheden hver gang har måttet sige, at der foregik politiske sonderinger, og at de ikke var færdige.

Den del af det, der f.eks. handler om Bystævneparken, har også været drøftet i udvalget, herunder drøftelserne om en samlet plan for Bystævneparkens fremtid og hvad der kunne ligge der. Det har så senere ført til en separat beslutning i Borgerrepræsentationen.

Så jeg synes, uden at jeg skal stå her og påstå, at der ikke kan være skønhedspletter i proceduren, bl.a. at det har trukket længe ud med at træffe en beslutning, det er jeg helt enig i, at man nok må sige, at det er altså, arh, det er jo egentlig hyklerisk at påstå, at sagen overhovedet ikke har været behandlet.

Jeg kunne da også høre på Marlene Kroghs øvrige bemærkninger, og det fremgik også af f.eks. Lars Hutters' bemærkninger, selv om han ikke sidder i det pågældende fagudvalg, at der rent faktisk er givet mange svar på mange spørgsmål. Der svirrer i hvert fald mange tal igennem luften. Nogle af dem kan jeg genkende, jeg kan ikke genkende alle de tal, Marlene Krogh har fået ud af de svar, hun har fået. Men at der ikke er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

stillet spørgsmål, og at der ikke er givet svar, er også en påstand helt uden hold i virkeligheden.

Nu hvor jeg er på vej til at have brugt næsten alle de 7½ minut, så skal jeg sige til afslutning i denne runde, at de partier, der ikke vil være med til det her, det er for så vidt fair nok, at de har den politiske holdning. Jeg synes bare, man skal sige, hvad det er for et alternativ, I byder de ældre i København.

Nu skal vi høre så meget om vores menneskesyn. Vi erkender, det her er en svær beslutning, vi står ved den, men hvad byder de partier, der ikke er med her, på? De byder åbenbart på en uændret ældrepolitik. Der er jo ikke penge til alt det gode, især Lars Hutters gerne vil gøre, Peter Skaarup sikkert også. Der er ingen, der har anvist finansieringen.

Det vil sige, når det ikke kan lade sig gøre, og når man i øvrigt vil gøre alt det gode på børn og unge-området, hvad de partier jo også gerne vil, uanset om de er med i budgetforliget eller ej, så kommer man til at mangle penge, og så må man sige til de ældre: Så er der noget andet, I ikke får.

Alternativet til det her, og det siger jeg ikke for at true, det siger jeg for at have den del af virkeligheden med også, er ikke en tryk og uændret situation, hvor de ældre får lov til at bo i, efter vores opfattelse, for små og for dårlige plejeboliger i mange af de her tilfælde, ikke dårlige i pleje og omsorg, men dårlige i de fysiske rammer, er, at man skal ud og skære på hjemmeplejen, eller man skal skære på normeringerne på samtlige plejehjem, eller man skal skære nogle af de andre tilbud væk, der hører med i omstillingen af ældrepolitikken. Det hverken kan eller vil jeg anbefale.

2. næstformand (**Bente Frost**): Det var fra borgmesteren 7 minutter og lidt mere.

(Kort bemærkning).

Lars Hutters (L): Så nemt skal Peter Martinussen altså ikke slippe. Alternativet til den her fuldstændig forkerte nedskæring over for ældre er jo, at alle de partier, der i aften ikke vil have lukket plejehjem, stiller sig i spidsen for at få finansieret, at de pleje-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

hjem kan leve videre. Jeg mener, det må være ganske klart i de næste måneder, at det skal vi slås for.

Men det, jeg bad om en kort bemærkning til, var, at Peter Martinussen sagde følgende: Det er rigtigt at lukke plejehjem, fordi det er en rigtig politik. Kunne vi ikke godt få uddybet, hvad det er for en rigtig politik, når der er mangel på plejehjem, at lukke plejehjem i dag, når de, der bliver indstillet til plejehjem, venter, jeg ved ikke hvor mange måneder, et halvt år nærmest, hjemme, hvis de venter hjemme, og adskillige måneder, når de er på hospitalet, inden de kan komme på plejehjem, når der er mere end tusind, der bliver afvist, når de gerne vil på plejehjem, når der er adskillige, der dør, mens de venter på at komme på plejehjem, der er mangel på plejehjem?

Hvorfor kan vi så ikke få at vide, hvorfor det er en rigtig politik så at lukke plejehjem? Det tror jeg, offentligheden gerne vil vide, Peter Martinussen. Det tror jeg, alle de, der kommer ind i aften for at høre, gerne vil vide. Hvorfor er det en rigtig politik? Jeg synes, det er en ualmindelig kynisk, asocial politik, som viser, at Socialdemokratiet har forladt den progressive politik.

(Kort bemærkning).

Bente Møller (Ø): Man skal som sagt høre meget, før ørerne falder af. At høre en sundhedsborgmester stå heroppe og prøve at give karakterer til, hvem der er aktive i drøftelserne på udvalgsrådet, og hvilke partier der så ikke er aktive.

Jeg kan så forstå, at det skulle være Enhedslisten og SF, der ikke er aktive i drøftelserne på udvalgsrådene. Så vidt jeg ved, er vi nogle af de partier, der altid melder klarhed ud, hvad vi mener om sagerne, hvorimod det altid er meget svært at finde ud af, hvad Socialdemokratiet mener om noget som helst.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så er det Peter Skaarup, og Peter Skaarup har kun 1½ minut tilbage i anden runde.

Peter Skaarup (O): Jamen det bliver åbenbart kort.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Jeg vil godt kaste noget ind i debatten, som jeg tror kommer til at blive udviklingen fremover i København, også i andre dele af landet, og det er, at vi kommer til at se stadig flere private plejehjem.

Jeg tror, der er flere og flere borgere, der har betalt skat igennem et langt liv, der i de her år vil begynde at tænke på, vil de virkelig finde sig i, når de bliver gamle, at der ikke er nogen ordentlige plejehjemsfaciliteter for dem? Vil de virkelig finde sig i at skulle flyttes 3, 4, 5 gange fra det ene plejehjem til det andet, når de bliver gamle? Det tror jeg, der er mange, der vil tænke over.

Jeg vil selv gøre det, jeg vil selv begynde at tænke over, det var nok en idé at spare lidt op til at få en ordentlig fremtid, når jeg bliver gammel og skal på plejehjem, fordi jeg tror ikke, jeg vil finde mig i at blive flyttet 3-4 gange, som det er tilfældet her.

Jeg tror, vi bliver nødt til her i Københavns Kommune at trække en streg i ørken-sandet og sige, at det her må ikke gentage sig. Hvis der er et flertal, der om lidt siger ja til at lukke de her plejehjem, så skal det være de sidste plejehjem, man overhovedet finder på at lukke i Københavns Kommune.

Til de argumenter, der har været fra Socialdemokratiet om, jamen demografien siger, statistikken siger, vil jeg så sige, at statistikken og demografien ikke siger andet end det forhold, at der i 1999 var masser af ældre, der bad om en plejehjemsplads, men ikke kunne få den, fik afslag på det. Visitationen er så stram, at ældrerådene går til Økonomiudvalget og klager deres nød. Ældre Sagen siger, at visitationen er så stram, det er så svært at få lov til at komme på venteliste til en plejehjemsplads. Så det er utrolig uhyggeligt for de politikere, der sidder herinde.

Derfor tror jeg, at vi kommer til at se en udvikling, som ingen havde forudset. Hvor Socialdemokratiet skulle være garanten for de syge og de svage og folk, der har brug for hjælp, så bliver det i stedet dem, der bliver de syges og de svages virkelige problem, nemlig et nedskæringsparti, der gør det ondt for dem, der har det svært. Det er uhyggeligt, det skal være sådan, men jeg tror, det bliver udviklingen desværre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

2. næstformand (**Bente Frost**): Der er et minut mindre i tredje runde. Så er det Inger Marie Bruun-Vierø, der har 2 minutter tilbage. Og så vil jeg godt bede om lidt mere ro i salen.

Inger Marie Bruun-Vierø (B): Det er også kun nogle spredte bemærkninger til nogle af de indlæg, der har været, først til Marlene Krogh.

Jeg forstår godt den irritation, som også Marlene Krogh giver udtryk for, over at blive konfronteret med et forlig om lukning af plejeboliger her på mødet. Forklaringen er jo tidspresset. Der var nogle forligspartier, der skulle nå til enighed, det stod i forliget, men det har ikke spillet en rolle, der var et tidspres. Men jeg tror ikke, SF ville have været med, heller ikke selv om der havde været bedre tid, skal så også siges. Men det er altid uheldigt, når sager kommer fem minutter over tolv.

Så til Lars Hutter: Det Radikale Venstre er med i forliget, fordi vi ikke ønsker at lukke øjnene for det faktum, at der kommer færre ældre.

Til Bente Møller: Vi er således med i forliget, fordi vi mener, at det er den rigtige beslutning. Jamen skal vi så ikke lade de ældre foretage selvvisitering, siger Bente Møller. Der vil jeg så minde om, at en plejehjemsplads koster 1/4 mill. kr. Man kan da ikke i fuldt alvor mene, at der skal være selvvisitering til en så kostbar offentlig ydelse, når der mangler ressourcer på mange andre områder. For få år siden ville man ikke se demografien i øjnene, og derfor står der nu ældreboliger, der ikke kan udlejes. Vi har faktisk temmelig mange tomme ældreboliger. De skal nu bygges om til ungdomsboliger.

I 1980'erne, hvor børnetallet var lavt, tilpassede man ikke skolekapaciteten. Tværtimod brugte man den overskydende kapacitet, de overskydende ressourcer til at lave bedre aftaler, f.eks. med hensyn til reduktions- og såkaldte konfrontationstimer. Men man lod skolerne forfalde i den periode. Da havde der været god mulighed for at lave en omprioritering til fordel for forbedring af skolernes fysiske miljø.

Jeg synes, vi skal sørge for, at vi ikke bringer os i sådan nogle situationer. Det er ligesom at tisse i bukserne: Det varmer på kort sigt, men det bliver koldt på lang sigt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

A. Benhaddou (D): Jeg vil give Erik Vinding ret i, at stemningen blandt borgerrepræsentationsmedlemmerne selvfølgelig er helt anderledes, når der er masser af tilskuerre på tilskuerpladserne. Så får den lige et ekstra gear. Det er jo lidt ærgerligt, fordi nogle gange hopper vi altså lidt ved siden af de reelle politiske diskussioner.

Kendsgerningen er nemlig den, at den her plejeboligplan er en plan, som har været kendt i meget, meget lang tid, og man har hele tiden vidst, at på et eller andet tidspunkt skulle der tages nogle sure politiske beslutninger.

Vi ved jo så også fra de sidste par års politiske forlig, der er indgået mellem de borgerlige partier og Socialdemokraterne, at ifølge den oprindelige plejeboligplan havde man måske allerede skullet lukke Store Tuborghjemmet og Dronning Ingrid's Hjem, men der gik de borgerlige partier ind og stoppede for den her lukning. Det taler man ikke så meget om. Det gjorde vi virkelig, men det er klart, at på et eller andet tidspunkt, sådan som demografien bliver ved med at udvikle sig, og hvor vi bliver ved med at skubbe på.

Det er jo ikke sådan, at vi bare gik ind og skrev under på det her stykke papir. Vi har spurgt os frem, vi har skrevet til forvaltningen. Vi har fået alle de oplysninger, vi har bedt om, og nu er tiden nået så langt, så vi har sagt til os selv, der er ingen vej udenom, kendsgerningen er, at der bliver færre ældre. Og set i forhold til resten af budgettet i dets helhed har vi måttet konstatere, at i år 2001, første kvartal, bliver vi nødt til at lukke de 251 pladser.

Jeg skal også lige minde om, at lige netop plejehjemsområdet, som hører under sundhedsområdet, har jo lige været ude for en kæmpe regnefejl, kaldet det regnefejl eller budgetfejl, på 150 mill. kr., hvor budgetforligspartierne satte sig sammen og sådan set fandt på en saglig løsning, der ikke betød, at man gik ind og udhulede ældreområdet yderligere.

Det er, fordi man tager et medansvar, og man regnede jo egentlig ikke med, at der kom de 150 mill. kr.s underskud, da man indgik det her budgetforlig. Det skete så uheldigvis, men så er vi ikke bare gået ind og sagt, så, nu går vi jo ind og skærer yderligere ned. Nej, vi sætter os sammen, og i løbet af et par måneder fandt vi en løsning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Derfor kan man så sige, nu er vi nået dertil, hvor vi ikke kan finde på andre løsninger ud over at tage det første sure spadestik. Det gør vi altså som politikere, og det kan vi ikke løbe fra. Det er et ansvar, som vi må påtage os nogle gange. Og når valget kommer, er det rigtig nok, som Peter Skaarup siger heroppefra, at så kan man vælge at sige farvel til os. Jamen så kan der komme nogle nye, og så begynder vi så forfra.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så går vi til tredje runde.

Marlene Krogh (F): Jeg kan kun starte med at sige, at det er fantastisk, at borgmester Peter Martinussen oplever, at der har været en ordentlig sagsbehandling i det her arbejde omkring planen. Det var jo det, Jette Bautrup var oppe og fortælle om, at det reelt ikke er sket, at det reelt ikke har været. Hun havde heller ikke på noget tidspunkt på noget møde hørt om nogen konkrete navne på plejehjem.

Jeg mener også, at man kunne, hvis man ville, have gennemført denne plan. Så kunne man have indkaldt ekstraordinært. Det var faktisk det, SF troede skulle ske sidste torsdag, hvor vi jo blev indkaldt ekstraordinært. Men nej, der skulle sagen bare sendes videre.

Det er noget værre sludder at sige, at vi ikke har haft muligheden i udvalget. Den er bare ikke blevet udnyttet, og det er det, jeg angriber jer for.

Bente Møller (Ø): Skellet i aftenens debat er jo forsøgt sat mellem de ansvarlige partier og de uansvarlige partier. De uansvarlige partier må jo bestå af uansvarlige personer, og sådan en er jeg. Jeg er uansvarlig, fordi jeg vil noget andet, bl.a. for byens ældre, end flertallet herinde vil.

Jeg har aldrig sagt, at det var gratis, Enhedslisten har aldrig sagt, det er gratis at have en god ældrepleje, nogle gode skoler, en god børneforsorg, nogle ordentlige arbejdsforhold for vores ansatte på socialcentre. Vi har aldrig påstået, at det var gratis. Men vi har heller aldrig sagt, at vi ikke gerne vil være med til at finansiere det. Tværtimod har vi sagt, at vi gerne vil hjælpe med at finde pengene.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Det her land er et af verdens rigeste. Vi hører en statsminister, der, hver eneste gang han holder åbnings- og afslutningsdebatter i Folketinget, fortæller, at det går simpelt hen ufattelig godt. Vi har en overborgmester, der, hver gang han begynder at fremlægge budgetterne i efteråret, fortæller, at det ser smadder godt ud for København, opsvinget er kommet, vores gæld falder, vi er i den rigtige gænge.

Og samtidig er det eneste, vi oplever, nedskæringer på alle de områder, der handler om det, der betyder allermost for mennesker af kød og blod, nemlig de bløde værdier, hvordan man bliver passet, når man er barn, hvilken undervisning man får, når man går i skole, eller især i øjeblikket jo, hvordan det er at blive gammel i den her by. Gammel er jo noget, vi alle sammen håber at blive, tror jeg. Vi har vel også alle sammen en forventning om, at når vi engang bliver gamle, så vil det her samfund tage vare på os. Vi vil få hjemmehjælp, hvis vi har brug for det. Vi vil få folkepension, så vi alle sammen er sikret et mindste økonomisk levestandard. Og vi vil også få en plejehjemsplads, hvis det er det, vi får brug for.

Nogle af os har måske flyvske drømme om ollekoller og andet, men vi har vel i grunden en blind tro på, at det klarer det her samfund, for sådan er det jo. Det her samfund har haft et fundament, der hedder, at her tager vi vare på hinanden, og vi tager vare på de svageste.

I Sverige kaldte de socialdemokratiske partifæller det for det svenske »folkhem«. Der er det da lykkedes at få den ideologi udbredt, så selv liberale derovre sidder og taler om omfordeling af goderne, så de svage får det bedre.

Men i Danmark skal vi ikke have noget »folkhem« eller nogen tro på velfærd, fordi det er jo sådan, det er. Det her er første bid af nogle lukninger, der i alt skal være 650 de næste 3 år. Men det stopper jo ikke med det. Hvornår skal vi nogen sinde have lige så mange plejehjemspladser, som københavnere har brug for?

Peter Skaarup (O): Vi har, som også Bente Møller sagde, fra de partiers side, som ikke vil være med til at lukke de her plejehjem, fået at vide, at vi er økonomisk uansvarlige, og at vi må anvise, hvor pengene skal komme fra osv., osv. Så derfor tænkte jeg,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

jeg lige ville prøve at gå ind og se, hvor mange penge det egentlig var, hvad det er for nogle store summer, man sparer ved at lukke de her plejehjem.

Alt i alt er det sådan lige over 50 mill. kr., vi taler om for de her 4, man godt kan kalde det 5 plejehjem, der er tale om. Altså 50 mill. kr. er det, der skal findes.

Så hvis man ser på de milliardomsætninger, der er i Københavns Kommune, hvis man ser på den kæmpeindtjening, vi har fra skatteyderne, hvor der hver dag bliver betalt tusindvis af kroner ind fra borgerne, så skulle det jo være en smal sag at finde de her ca. 50 mill. kr.

Hvis nu Københavns Kommune starter med at sige, o.k., det er vel egentlig ikke længere nødvendigt, at Københavns Kommune ejer aktier i Bellevue Strand eller Køge Bugt Strandpark eller et slot oppe i Sverige ... (*Afbrydelse*). O.k., det er altså lige blevet afhændet. Men der er masser af aktiviteter, Bella Center, lad os så nævne det for nu at komme med nogle eksempler, som også Enhedslisten er med på. Der er altså en række eksempler, hvor Københavns Kommune ejer aktier, som vi sagtens kunne afhænde. Er vi ikke enige om det? Det kunne man godt gøre, hvis man ville finde nogle penge.

Er det ikke sådan, at hvis vi f.eks. i forhold til den sag, vi tidligere diskuterede i dag, KUC, beslutter os for at lukke KUC og spare nogle af de penge, der ligger dér, så kunne man finde nogle millioner kroner? Er det ikke sådan, at hvis vi sagde til os selv: Nå, men det kan da egentlig godt koste lidt mere at gå i teatret, de, der går i teatret, kan godt betale en tier eller en tyver mere end i dag for at komme i teatret? Er det ikke sådan, at hvis man sagde: O.k., nogle af de hold, vi har under folkeoplysningen, kunne vi godt lige skære lidt ned på i antallet af timer, så kunne vi finde de penge, hvis vi ville?

Men sagen er, at der er ingen villighed fra Borgerrepræsentationens flertal til at finde de penge. Man vil lukke de plejehjem, og derfor er det dårlige undskyldninger. Det er hykleri med de argumenter, der bliver brugt heroppefra.

Min opfordring skal altså lyde endnu en gang: Lad os dog bevare de 4-5 fine plejehjem og lad os droppe planerne om at lukke yderligere 5 eller flere plejehjem efterfølgende, for de planer er jo ikke lagt i skuffen. Det er der også kommet ud af debatten i dag, desværre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Så min opfordring er altså: Stem efter jeres overbevisning i grupperne, stem imod lukningen af plejehjemmene.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Peter Martinussen**: Det er ikke for at forlænge debatten om det her ellers meget vigtige punkt meget. Men det var jo interessant nu, fordi Dansk Folkeparti faktisk for en af de første gange, i hvert fald herinde, forholdt sig lidt til de økonomiske sammenhænge.

50 mill. kr. er jo mange penge både først og sidst på måneden. Peter Skaarup havde så nogle eksempler på, hvad man kunne gøre for bare lige at finde de her 50 mill. kr. Uden at det her nu skal være en stor budgetdebat, for den har vi jo til gode, men bare for at illustrere hulheden i det, Peter Skaarup siger, så vil jeg gerne spørge: Er det virkelig Dansk Folkepartis politik, at aktiver på den måde skal bruges til at holde institutioner i drift? Hvis det virkelig er den politiske, økonomiske løsning, hvad gør man så i år 2, når man ikke har flere aktier?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (O): Peter Martinussen ved udmærket godt, at Dansk Folkeparti, hver eneste gang vi har budgetdebatter herinde, stiller en bunke ændringsforslag, der langt, langt, langt overstiger de 50 mill. kr. også på driften. Så der er masser af penge til at bevare de her plejehjem. Vi anviste masser af penge til det regnestykke, som Peter Martinussen kommer med.

Så vil jeg sige afslutningsvis, at det da er rigtigt, at man kun kan sælge aktier én gang, men Københavns Kommune har altså mange aktier, og samtidig har vi mange driftsudgifter til folkeoplysning, til kultur, til flygtninge- og indvandrerområdet, hvor vi kan finde masser af penge til at finansiere det her, hvis der er vilje. Men sagen er, at der er ikke vilje. Det er det, der er problemet.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Bente Møller (Ø): Jeg får lige at vide fra min partifælle, der sidder i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, at der er 46 mill. kr. i overskud allerede i år på aktiveringen. Så det ser ud til, at vi kunne spare på aktiveringen og finansiere plejehjemmene for det, og det er jo år for år, for det er jo en driftsbesparelse.

Lars Hutter (L): Her ved afslutningen af debatten må offentligheden og tilhørerne konstatere, at der ikke er nogen saglige grunde til, at de pågældende plejehjem skal lukkes. Oven i købet er forligspartierne lige blevet gjort opmærksom på, at hvis man vil omprioritere, så er der 46 mill. kr. til, at man bevarede plejehjemmene. Så nu synes jeg, at hykleriet må høre op.

Jeg vil bare bede offentligheden, pressen, tilhørerne om at bemærke, at det spørgsmål, som jeg har stillet adskillige gange, hvorfor der skal lukkes plejehjem, når der er mangel på plejehjem, ikke er blevet besvaret. I det spørgsmål ligger nemlig en konstatering af, at det er en fantastisk kynisk politik, som Socialdemokratiet, som Venstre, som De Konservative, Det Radikale Venstre og CD vil føre igennem i aften. De har forsøgt på alle mulige leder og kanter at begrunde, at det skulle være noget andet. Det passer ikke, det passer ikke. Der er mangel på plejehjem, og der er intet som helst sagligt grundlag for at lukke plejehjem.

Hvis man var interesseret i sagligt at få det her belyst, så ville man stoppe op nu, lige før klokken falder i slag, og så ville man være med til at henvise denne sag til en reel, saglig belysning i Sundheds- og Omsorgsudvalget, og så ville man, hvis man virkelig ville, finde ud af, at det er fuldstændig korrekt, hvad jeg har sagt, og hvad andre har sagt, at der er mangel på plejehjem, der er intet grundlag for at lukke plejehjem.

Det er også korrekt, som også andre har været inde på, at det her er fuldstændig unødigt, hvis ikke det er fordi der bagved er en meget langsigtet asocial politik, der går ud på, at de svageste i samfundet ikke skal regne med, at der er noget velfærdssamfund for dem i fremtiden.

Når jeg beder om, hvis ikke man vil trække i nødbremsen, at få sendt det her forslag til en vejledende folkeafstemning, så er det egentlig en vejledende folkeafstemning om, om velfærdssamfundet skal have lov til at bestå, om det, som vores mødre og fædre har

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

knoklet for og arbejdet og har bygget op, som de har betalt skat til i årtier, skal have lov til at bevares.

De pågældende partier, det ved alle, har overhovedet intet politisk, folkeligt mandat til at gøre det her, som de gør i aften. Det er umoralsk, og hvis de turde, hvis de turde, og hvis de var rigtige politikere, som ville tage et ansvar, så spurgte de befolkningen om det.

Det vil jeg så bede om, at man gør. Det er så stor en sag, det er de ældres fremtid, det er velfærdssamfundet, det er på tide, at man konkret, direkte spørger befolkningen: Skal der lukkes plejehjem, ja eller nej? Skal vi bevare plejehjemmene, ja eller nej? Det spørgsmål skal sendes ud til folket, hvis ikke man vil stoppe her i aften.

Preben Møller Hansen (P): Jeg må selvfølgelig først sige velkommen til Jens Kramer Mikkelsen og håbe på, at han er lidt mere fornuftig som ordstyrer frem for hende SF'eren, der påstår, at hun repræsenterer arbejderklassen, men kan altså ikke acceptere det sprog, man taler på en arbejdsplads. Men sådan er der så meget her i livet.

Men det, der sådan set fik mig til at gå herop, var Peter Skaarup, som siger mange, mange fornuftige ting. Men han siger også noget, som man ikke kan forstå. Han gav udtryk for, at det var forfærdeligt, at et kvindeligt medlem af Borgerrepræsentationen, som repræsenterer Socialdemokratiet, nemlig Jette, stod og sagde noget sådant.

Når det bekom mig mærkeligt, så er det, fordi jeg følger diskussionen i Dansk Folkeparti, hvor Pia lige er kommet hjem fra Østrig, og hvor man siger: Vi står sgu ikke model til, at der er nogen, der har en anden mening end Pia – så er det ud!

Her står der et menneske, som erkender, hvad den pågældende har gjort for at gøre det, hun har lovet folket ude på plejehjemmene. Det kan man vel ikke bebrejde den pågældende.

Men jeg gav også udtryk for i mit indlæg, at partidiktaturet er noget af det værste, der eksisterer. Jeg blev ekskluderet af Danmarks Kommunistiske Parti, fordi jeg tillod mig den frihed at have min egen mening og også fastholde den. Vi blev ekskluderet af LO – det var nu meget godt, vi sparede 500.000 kr. om året, så skide være med det – men vi blev altså smidt ud af det foretagende, fordi vi ikke ville makke ret og gøre, som

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

de besluttede. Det vil man ikke, hvis man har sine meningers mod. Så slås man for det, man mener er rigtigt. Det er det, vi gør, og derfor skal Peter i hvert fald ikke komme med den der til lille Jette – hun er i øvrigt en skidesød tøs, men det er så noget helt andet.

Så spørger man også om af hensyn til økonomien: Hvem skal finansiere det? Ja, Enhedslisten var inde på, at man kunne øge skatterne, og det er de jo helt vilde med, man skal både betale den ene og den anden form for skat, og det går jo ind i kassen. Men det er ikke dér, man skal finansiere. Næh, skal man finansiere, så er det det enorme partiforbrug af penge, der foregår. Det er ikke KUC alene. Hvis vi tager det, vi bevilger her, så er det et milliardbeløb, vi bevilger til noget, som er fuldkommen latterligt, men hvor partifolkene sidder med røven i sædet og scorer kassen, og det er fuldkommen latterligt.

Nå, nu må jeg ikke sige mere. Nå, skide være med det. Kan I have det godt, venner.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Tak for nu.

Forslaget af Lars Hutters, L, om tilbagevisning af forslaget til udvalget blev forkastet med 33 stemmer mod 20.

Forslaget af Lars Hutters, L, om folkeafstemning blev forkastet med 33 stemmer mod 20.

Forslaget om at Borgervænget foreslås nedlagt i 2001 blev efter navneopråb vedtaget med 32 mod 21; 1 undlod at stemme.

Forslaget om at Granbo Plejehjem foreslås nedlagt blev efter navneopråb vedtaget med 33 stemmer mod 21.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Indstillingen vedr. beskyttede boliger på Granbo blev efter navneopråb vedtaget med 33 stemmer mod 21.

Indstillingen vedr. Lillehjemmet blev efter navneopråb vedtaget med 33 stemmer mod 21.

Forslaget om nedlæggelse af 34 pladser på Røde Kors Hjemmet og plejeboligtilpasninger blev efter navneopråb vedtaget med 33 stemmer mod 21.

Indstillingen i sin helhed blev godkendt med 33 stemmer mod 21.

16) BR 272/2000. Anvendelse af Den Brune Kødby

*Indstilling om, at Borgerrepræsentationen godkender de af Kultur- og Fritidsudvalget truffne beslutninger om forslagene til anvendelse af områderne A, B, D og E i Den Brune Kødby, at de berørte udvalgs forvaltninger bemyndiges til i samarbejde at udarbejde konkrete forslag til udmøntning af Borgerrepræsentationens beslutninger, hvorunder det forudsættes, at efterfølgende realisering af forslagene ikke medfører merudgifter for kommunen i forhold til de økonomiske rammer, som Borgerrepræsentationen har besluttet for budget 2000 og overslagsårene, samt at eventuelle yderligere udgifter afledt af anvendelsen af Den Brune Kødby afholdes inden for de berørte udvalgs rammer for budget 2000, som Borgerrepræsentationen har vedtaget, samt inden for de budgetrammer for disse udvalg, som Borgerrepræsentationen vedtager for de efterfølgende år.
(Kultur- og Fritidsudvalget)*

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Sagen om anvendelsen af Den Brune Kødby bliver jo nu sådan en slags antiklimaks, hvor der sådan er almindelig mobilitet i forsamlingen ...

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg beder om, at man, uanset at man har et behov for at strække benene, lige påhører kulturborgmesteren i ro og for lukkede døre, i hvert fald i denne etage.

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Kultur- og Fritidsudvalgets indstilling om anvendelse af bygningerne og arealerne i Den Brune Kødby er efter min bedste overbevisning et solidt og konstruktivt arbejdsresultat, der nu må kunne tiltrædes uden de store sværds slag.

Efter megen polemik kan et kulturelt og rekreativt område således realiseres på Vesterbro. Det tror jeg, både beboerne på Vesterbro og aktørerne i Den Brune Kødby vil glæde sig over. Endelig vil aktiviteterne være til gavn for hele byen.

De mange ender, det er lykkedes at få til at mødes i denne sag, betyder, at brugernes muligheder for adgang til et moderne og tidssvarende kulturelt, kreativt og rekreativt område har fundet sin form. Et Måltidets Hus, et teater, en Sund By-butik, Billedskolen og Musikskolen, medborgeraktiviteter, café og restaurant, de aktiviteter, der sammen med Øksnehallen, en friluftspark og en aktivitetspark, vil udgøre selve nerven i et område på brugernes præmisser.

Kultur- og Fritidsudvalget besluttede den 25. maj følgende i forhold til placering af en daginstitution i Den Brune Kødby:

»Der placeres en daginstitution i bygning 80, 81 og 90 (...) Forslaget skal tages med det forbehold, at det skal afklares, om forureningen udgør en hindring for så følsom arealanvendelse som en daginstitution, og om det i så fald er teknisk og økonomisk muligt at iværksætte afværgeforanstaltninger. Behovet for udendørs arealer til daginstitution skal endvidere afklares.«

Denne beslutning blev truffet på baggrund af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets hørings svar af 17. maj til Kultur- og Fritidsudvalget, hvoraf følgende fremgår:

»Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget kan tilslutte sig, at der ved fastlæggelsen af arealanvendelsen i Den Brune Kødby reserveres plads til en daginstitution.«

Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen har så efterfølgende i dag, den 14. juni, meddelt, at der på grund af forurening ikke er mulighed for at placere en daginstitution i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

bygningerne 80, 81 og 90. Forureningen er i både bygningerne og i gårdarealet, som skulle have været anvendt til legeplads. Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningens notat er omdelt på bordene.

På den baggrund er der i løbet af denne eftermiddag og aften blevet enighed om et ændringsforslag til det af Kultur- og Fritidsudvalget indstillede Brune Kødby-dispositionsforslag. Jeg takker meget de politikere, som på trods af stor opmærksomhed om andre sager har været villige til at løbe sammen og prøve at finde en løsning i den situation, vi var kommet i, således at vi alligevel kan komme igennem her før sommerferien med Den Brune Kødby-dispositionsplan, således at der kan træffes dispositioner til at få det hele realiseret.

Det ændringsforslag, som partierne Socialdemokratiet, Venstre, SF, Enhedslisten, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Det Radikale Venstre og CD er blevet enige om, lyder sådan, idet der er blandet lidt intentioner med ind i forslaget:

»Da bygningerne 80, 81 og 90 ikke som forudsat kan anvendes til daginstitution på grund af forurening, foreslås bygning 81 fortsat anvendt af DGI Storkøbenhavn, bygning 80 foreslås anvendt af Lokalthistorisk Forening og Arkiv, mens bygning 90 foreslås fortsat anvendt af Øksnehallen til møde- og udstillingsformål.

Da alle bygninger i Brune Kødby på denne måde er disponeret, vil partierne bag dette ændringsforslag arbejde for etablering af daginstitution andetsteds på Indre Vesterbro.«

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at denne hensigtserklæring lægger disse partier, som har fundet sammen om ændringsforslaget, meget vægt på.

Som sagt er det et ændringsforslag, der er stillet af Socialdemokratiet, Venstre, SF, Enhedslisten, Dansk Folkeparti, Konservative, Radikale og CD. Derudover er der selvfølgelig en indstilling, hvor der er stort flertal for anvendelsen af de forskellige andre bygninger, men hvor Enhedslisten rundt omkring har nogle ændringsforslag. Jeg har i et papir her fået det samarbejdet med det fælles ændringsforslag, jeg har gjort rede for, så det skulle blive lidt lettere at komme igennem behandlingen her i aften.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg er enig i, at det er en rationel måde at gøre det på.

Mona Heiberg (A): Jeg har en 3 sider lang ordførertale, jeg vil undlade at holde. Er det ikke en god idé? Det vil jeg tro, forsamlingen synes. Den er meget, meget fornuftig.

Selvfølgelig tilslutter vi os det ændringsforslag, som borgmesteren fremlagde for nylig. Jeg er også bekendt med, at der ville komme nogle ændringsforslag her, og vi vil så tilkendegive, hvad vi vil gøre, i den næste runde.

Men i det store og hele synes vi, det har været en lang proces, en meget givende proces, en proces med høring, hvor der har været mange visionære forslag til Den Brune Kødby. Det, der for os måske er vigtigt i aften, er, at vi jo har nogle lokaler, som DGI-byen bruger i dag. Det var også det, borgmesteren foreslog, at det vil de blive ved med at gøre.

Parkeringsdelen er vi selvfølgelig også enige i, at der skal være en parkeringskælder på området.

Vi beklager, at forslaget om en daginstitution ikke kan gennemføres, men det kan det nu altså ikke i de bygninger.

Vi tilslutter os selvfølgelig det, som borgmester Thustrup Hansen fremlagde med den hensigtserklæring. Jeg vil dog gå en lille smule længere og sige, at vi vil nu arbejde for, at der kan laves en lokalplan i Den Brune Kødbys område. Hvis det viser sig, at det er umuligt, så er det det, men det er så vores intention her og nu, at hvis der kan ligge en nybygget institution på området, ville det være vores nummer et, og hvis ikke, ser vi selvfølgelig gerne, og vi vil også gerne være med til at kræve en institution på Indre Vesterbro netop for at kunne dække det pasningsbehov, der er i området, for at være med til at sige, at vi må have en pasningsgaranti i denne by.

Leslie Arentoft (V): Jeg vil også starte med at sige, at Venstre er godt tilfreds med den samlede løsning, der kom ud af den lange proces, som det var at planlægge et så stort område som Den Brune Kødby.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Det har været en lang proces, det er faktisk en proces, der har kørt over 2 omgange, kan man sige. Det første forslag mente vi ikke var gennemarbejdet. Det næste forslag var langt bedre gennemarbejdet.

Når det er sagt, så er det ikke alt, som Venstre går ind for i den her samlede plan for Den Brune Kødby. Specielt var vi kede af, at man lagde en daginstitution i 3 forskellige bygninger, som vi mente var uegnede. Dels var der for få kvadratmeter i forhold til det, man havde bedt om til en daginstitution, dels syntes vi, at den lå forkert, fordi de lokaliteter, som daginstitutionen skulle ind i, betød, at DGI, som vi synes skal være meget velkommen i vores by, og som vi fra Venstres side også mener bør ligge i forbindelse med den etablering, som DGI i øvrigt har lavet i forbindelse med Den Brune Kødby.

Så vil jeg sige, at vi kan selvfølgelig kun være glade for, at det nu har vist sig, at grunden er forureningsramt – ikke at vi er glade for forureningen, men det gjorde dog, at vi fandt ud af, at daginstitutionen ikke kunne ligge, hvor den var planlagt. Så vi støtter selvfølgelig det ændringsforslag, som Thustrup Hansen fremsatte.

Hvis jeg så skal sige noget ud over det, så er Venstre lidt utilfreds med område A, som det hedder. Vi synes, der er lovlig mange medborgeraktiviteter. Medborgeraktiviteter er jo et vidt begreb, forstået på den måde, at det har jo ikke rigtig noget konkret indhold, så det kan vi godt leve med ... (*Afbrydelser*). Jamen der skal ikke grines, fordi det er et vidt begreb, og jeg tror ikke engang, at de, der har stemt for medborgeraktiviteter i det pågældende område, har gjort sig helt klart, hvad det egentlig er vi taler om.

Så vi vil støtte den plan med det ændringsforslag, som Thustrup Hansen er kommet med. Så ved jeg, at der kommer ændringsforslag fra Enhedslisten, som skal stemmes ned, og jeg kan så på forhånd sige, at det vil Venstre gøre.

Martin Günter (F): I SF er vi i hvert fald glade for, at vi er kommet så langt, at der nu kan tages en samlet beslutning for de enkelte områder i Den Brune Kødby. Denne sag har faktisk gået mange år, og man skal huske, at for en del år siden blev der udlagt en række hovedområder i Den Brune Kødby, som skulle have hver deres aktivitet.

I det område, der hedder A – det er de bygninger, der ligger på højre hånd, når man går ind i Den Brune Kødby fra Halmtorvet – skulle der være medborgeraktiviteter, og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

det er også det, der nu ser ud til at kunne realiseres. Det er der et enigt udvalg, der har anbefalet.

Område B, bygningerne til venstre, der hvor bl.a. Husets Teater ligger nu, blev udlagt til kultur, og det ser også ud til nu, at det kan ende på den måde. Jeg skal om lidt komme ind på nogle ting, hvor SF stemte på én måde i Kultur- og Fritidsudvalget, men hvor vi i dag vil stemme på en anden måde.

Område C – det er området, som er DGI-byen – skulle udlægges til idræt, og det kan man jo også sige, det er blevet.

Område D – det er det store midterområde, hvor bl.a. Øksnehallen ligger – skulle være til fællesformål.

Og område E med bl.a. Tvillingehallen og området ned mod Ingerslevsgade skulle være til børnekultur.

Set i lyset af hele denne plan og udlægning af disse hovedområder havde vi store forventninger og ikke ringe spænding, da vi ventede resultatet fra det embedsmandsudvalg, som blev nedsat sidste år. Vi fik derfor noget af et chok, da embedsmændene i efteråret kom ud og foreslog, at der skulle placeres et foreningsbibliotek, et multikulturelt hus med et eller andet ubestemmeligt indhold, et idrætsmuseum og et akademi for demokrati og uddannelse.

Det var et næsten enigt Kultur- og Fritidsudvalg, som lykkeligvis satte hælene i, mens DGI, som var hovedophavsmænd til den nye plan, fik et halvt nervesammenbrud, fordi de troede, at de havde en aftale med overborgmesteren, tror jeg det var, eller var det kulturborgmesteren? – Han benægter det, men i hvert fald regnede de med, at de havde en aftale med overborgmesteren om, at sådan skulle kagen skæres. Jeg har da i de senere dage set i pressen, at man stadig væk føler fra DGI's side, at man er blevet taget ved næsen af nogle bestemte folk her i byen.

SF ønskede på det tidspunkt en offentlig høring, hvor den lokale befolkning på Vesterbro fik mulighed for at komme på banen. Nu har vi altså haft en god høring, en grundig høring, en høring, hvor der er kommet mange ideer på bordet, og hvor det altså har været muligt at tage stilling til, hvad Brune Kødbø skal rumme i fremtiden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Vores holdninger, SF's holdninger, kan jo læses i de afstemninger, der har været i Kultur- og Fritidsudvalget. Men der er altså nogle områder, hvor vi har ændret opfattelse. De falder så lykkeligvis sammen med det, der er kommet senere hen fra Kultur- og Fritidsudvalget. Vi var med i et flertal i Kultur- og Fritidsudvalget, hvor vi ville lave en daginstitution i område B. Det kan ikke lade sig gøre; derfor vil vi også i aften stemme for, at disse bygninger skal bruges til først og fremmest udstillinger og mødelokaler.

Vi tror, vi kan finde plads til daginstitutionen et andet sted på Vesterbro, som det også fremgik af borgmester Thustrup Hansens tale.

På den måde her kan DGI Storkøbenhavn så også forblive i bygning 81. Jeg vil dog sige, at jeg synes, vi skal tage op i Kultur- og Fritidsudvalget, om de vilkår, som DGI Storkøbenhavn lever på i denne bygning, faktisk er up to date. Efter de beregninger, vi har fået, så betaler de faktisk ikke det, de bør gøre, og den er også udlejet på en lidt kunstig måde. Men det kan vi jo altid tage op.

I område E er vi parate til at give Teaterbutikken bedre vilkår, bl.a. således at de også kan benytte Tvillingehallen. Det kan fremmes ved, at der bygges nyt til Billedskolen, disse 800 eller 1.000 m², hvad det nu ender med, og det vil formentlig stadig væk give mulighed for passende udenomsarealer, og som sagt give plads til Billedskolen. Jeg havde personligt gerne set, at der også var blevet plads til Musikskolen, men vi stemmer i aften for et forslag om, at Billedskolen kan komme ind dér.

Vi er imod, at der bygges parkeringskælder ud mod Ingerslevsgade. Hele ideen med at lægge DGI-byen på det sted i København, hvor den nu ligger, var faktisk, at dér var der optimale muligheder for at komme frem med offentlige transportmidler, der var nemlig masser af busser og masser af tog. Og nu kommer man så og siger, nu har man brug for en parkeringskælder. Det er totalt uforståeligt og urimeligt, og det stemmer vi imod.

Men derudover synes vi, at vi nu er kommet langt med hensyn til den fremtidige anvendelse af Den Brune Kødby, og vi er parate til at drøfte de økonomiske konsekvenser af de beslutninger, der tages i dag. Jeg ved godt, at der står, at det skal ske inden for rammerne af det, der er vedtaget, og også overslagsårene. Vi kan ikke forestille os, at det ikke får konsekvenser, og det vil vi også gerne bidrage til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

SF er med til at fremsætte nogle ændringsforslag sammen med Enhedslisten, og dem vil Enhedslistens ordfører gøre rede for.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det får han mulighed for nu. Jens Kjær.

Jens Kjær Christensen (Ø): Så må jeg skuffe forsamlingen; jeg vil prøve at snakke om de store linjer, og så efterfølgende vil Mikkel Warming gennemgå de konkrete forslag, som vi har stillet.

Det bliver ganske kort, mine damer og herrer, fordi jeg skulle prøve at finde et citat i den her tykke bog, og det er noget, Thustrup har lavet et cowboydertrick, ingen har nævnt det endnu, og tænk, der er så meget papir her, at jeg søreme skal have en halv time til at finde det. Det er selvfølgelig mit problem, heldigvis kan jeg huske det udenad cirka.

Det har været et kantet og meget buet forløb, vi har været igennem. Det er vel nok en af de grundigste høringsprocesser med mest materiale, der nogen sinde er lavet herinde fra Borgerrepræsentationen, i hvert fald jeg erindrer. Simpelt hen alt, hvad der kunne krybe og gå, der havde forslag til, hvad de enkelte bygninger i Brune Kødby skulle anvendes til, har fået lejlighed til at få deres materiale med ud i det offentlige høringsmateriale.

Et eller andet sted må man jo sige, at dette har været en succes, én ting i forhold til Brune Kødby, men også som model i forhold til, hvordan man laver planarbejde i fremtiden, også efter den 1. januar 2002.

Jeg siger ikke, at der absolut skal være så meget papir, det er ikke nødvendigt, men den åbenhed, der har været fra forsamlingens side i enighed, som jeg erindrer det, om at lade materialerne indgå i høringsmaterialet, der blev udsendt, har faktisk været rigtig befriende.

At så det, vi skulle tage udgangspunkt på baggrund af, har Martin Günter været inde på nogle ting, som er helt forsvundet ud af det, vi står og skal behandle her i dag, så derfor vil jeg ikke hæfte flere ord på hverken akademiet eller det multikulturelle hus el-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

ler foreningsmuseet. Det taler vist ligesom for sig selv og må i hvert fald lære de mennesker, som var budbringere for disse budskaber, noget om, hvordan man kører demokratiske processer, når der i øvrigt eksisterer både vågne politikere og et meget levende lokalmiljø.

Men dermed har jeg vel også allerede antydnet, at uanset at Enhedslisten under ingen omstændigheder vil være tilfreds, når afstemningerne er færdige her i aften, for det vil vi bestemt ikke, så må man jo alligevel betragte det her, der egentlig er sket, fra der kommer et forslag, til det, det ender med om ikke særlig lang tid, som i hvert fald en halv sejr. Der er vundet ting, som i udgangspunktet slet ikke eksisterede.

Medborgerhusområdet er på plads, uanset at Leslie Arentoft ikke kan forestille sig, hvad man skal bruge det til. Det er der heldigvis andre, der kan, altså uden for Venstre, så det skal nok gå.

B-området er faldet på plads i dag, og det må også være en cadeau til udvalget. Jeg tror, vi er det eneste udvalg, der under mødet her, under normale møder, kan nå at afholde egentlig næsten et udvalgsmøde og så lave helt om på den indstilling, der blev vedtaget på det sidste udvalgsmøde, i øvrigt efter at Kulturforvaltningen er kommet med et helt tredje forslag, som det var lidt svært at finde ud af, hvem der stod bag ved, altså politisk vel at mærke. Det er jo fremragende, og det var det, der lå i det ændringsforslag 1, som Thustrup Hansen tidligere var oppe og forelægge. Det er vi da også helt enige i.

Der vil jeg så sige til Thustrup Hansen – det var der, hvor jeg ikke kunne finde citatet – at det kan man jo lære noget af. Thustrup Hansen er citeret i dagens JP København for nogle ting angående bygning 81, DGI's store Københavnsbygning. Jeg vil nødigt nu med det her ændringsforslag læse op, hvad Thustrup Hansen er citeret for. Jeg vil heller ikke læse op, hvad Thustrup Hansen foreslog ved det sidste møde i Kultur- og Fritidsudvalget, hvor netop samarbejdet med DGI Storkøbenhavn om at finde et andet lokale trak Thustrup Hansen ud. Det havde forvaltningen ellers indstillet, at det selvfølgelig skulle ske i samarbejde.

Ganske vist skal man være skarp og passe på, at folk ikke tilraner sig for meget magt, men derfor kan man jo godt tænke sig lidt om og behandle dem ordentligt. Især burde man tænke på, at vi snakker om FOS-midler her. Thustrup Hansen er jo ikke no-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

gen ødsel borgmester, påstår han, når vi diskuterer KUC. Men når det pludselig kommer til et lille DGI-lokale ovre i Brune Kødby, så fosser pengene ud af kassen.

Jeg vil stille Thustrup Hansen – nej, tænk over det, undersøg det. Hvad ville det koste Københavns Kommune, hvis vi skulle ud og finde et privat lokale, hvor DGI Storkøbenhavn kunne holde til? Det er aktivitetstimer, det handler om, det er ikke en sekretær, der sidder inde på et lille, støvet kontor. Gå hjem og undersøg, hvor mange aktivitetstimer der bliver betalt for til det her DGI-lokale. Gå ud og find ud af, hvor DGI Storkøbenhavn tidligere holdt til, og hvad Københavns Kommune betalte i den anledning. Tak, ikke et ord mere om det.

Som det selvfølgelig også fremgår af vores ændringsforslag, men den er faldet på plads i B-området, endda Lokalthistorisk Forening og Arkiv er kommet ind med god plads, og det er jo helt ærligt, det er sket i aften.

Måltidets Hus ønskede vi jo ud, og det vil Mikkel Warming sige noget mere om. Vi mener, det er totalt fejlplaceret og giver ikke muligheder for en optimal anvendelse af Brune Kødby-området. Det børnekulturelle område har vi alle sammen gerne villet have skulle være et rigtigt børnekulturelt område. Det har man ødelagt bl.a. ved hjælp af Måltidets Hus. Vi kunne alle sammen godt tænke os, at alle faciliteterne var til stede, at Tvillingehallen var et åbent sted, der blev brugt af institutionerne, men også af folk udefra til konferencer osv., koncerter og hvad man kan forestille sig. Det er ikke muligt med den disponering, der faktisk foretages fra flertallets side her.

Vi har haft en diskussion i Enhedslisten, skal jeg ikke lægge skjul på, hvor vi har haft nogle divergenser, og dem skal jeg så også løsne op for, for alle sammen kender dem, at Per Bregengaard gerne ville have bygget noget mere i området nede mod Ingerslevsgade, altså både bygget en billedskole og en musikskole. Men det har flertallet i gruppen ikke vurderet var korrekt, hverken i forhold til den gældende lokalplan eller i øvrigt området som sådant, slet ikke hvis man skulle fastholde, at der skulle etableres en aktivitetspark, som vi lægger meget vægt på. Men dermed er det afklaret, hvis Per Bregengaard undervejs måske skulle trykke forkert en enkelt gang på knappen.

Det eneste, der nu står tilbage i denne på mange måder fremragende proces, er selvfølgelig nogle bygninger, som vi slet ikke har disponeret over, som nogle ville holde

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

helt udenfor. Lad mig nævne Øksnehallen, lad mig nævne »Vestauranten«. Det er dog blot til at sige, at vi har et par dispositioner foran os alligevel.

Vi ønsker ikke, som vi har sagt tidligere, at Øksnehallen skal udliciteres. Vi mener, man skal fastholde mixturen, at man kan lave kulturarrangementer, som måske heller ikke giver overskud, måske endda giver underskud, og man selvfølgelig også kan finansiere det, bl.a. ved at lave forskellige typer af kommercielle arrangementer dernede.

Vi ønsker heller ikke, at Vestauranten skal bortgives, sælges eller noget som helst andet. Det er helt i orden, at den fortsat bliver lejet ud, og der må man selvfølgelig, som de borgerlige altid er enige i, regulere lejevilkårene hen ad vejen, når man vurderer den værdi, som »Vestauranten« faktisk repræsenterer.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er også taget af Mikkel Warmings tid, kan jeg sige.

Lars Rimfalk Jensen (B): Det skal meddeles med det samme, Det Radikale Venstre er jo ikke med i Kultur- og Fritidsudvalget, og derfor meddelte vi allerede, inden høringsfasen gik i gang, at det, vi ønskede for bygningerne dernede, var, at der kom aktive huse dernede, at det var aktiviteter, der kom ind. Derfor havde vi sådan set også meddelt med det samme, at den plan, der var om at lave et museum dernede, var i hvert fald ikke vores kop te.

Jeg vil sige til Jens Kjær Christensen, at han skulle faktisk være glad for, at det også kan lykkes for kulturborgmesteren at ændre opfattelse, det synes jeg, han skulle have et positivt klap for. Jeg synes, du var lidt hård over for ham.

Omkring det her digre projekt, som det er lykkedes at frembringe i Kultur- og Fritidsudvalget, må man sige, at når man sådan prøver på at gå ned igennem, så virker det, som om man nærmest har haft en guerillakrig hus til hus derned igennem. Det er da helt usandsynligt, hvor mange forslag der har været om de forskellige huse og hvad der er kommet af ændringsforslag undervejs. Det må virkelig have været en fantastisk kamp, de har haft i det udvalg. Det er da hyggeligt, man ikke deltager i det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Omkring de ændringsforslag, der ligger fremme, skal jeg meddele, at til ændringsforslag nr. 1 er vi medforslagsstillere, så vi synes, det er en god idé, at man nu finder ud af, at man ikke skal lave en daginstitution et sted, hvor det eneste udenomsareal, man har, faktisk er en brostensbelagt gård. Det lyder også temmelig tåbeligt, at man vil tænke på at smide børn ud i den slags.

Omkring med at begynde at ændre i den her bibel fra Kulturudvalget, så vil vi sige, at det er vi ikke indstillet på, så vi kan ikke støtte de ændringsforslag, der er til de forskellige bygningsaktiviteter.

Men ændringsforslag nr. 6 med hensyn til økologi synes vi faktisk lyder tiltalende, så det vil vi godt støtte.

Det skal heller ikke være nogen hemmelighed, at vi også støtter den underjordiske parkeringsplads, så den vil vi heller ikke nægte.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg hørte det som »gorillakrig«, men det var det ikke, vel? Det var måske nok så meget processen, der blev karakteriseret.

A. Benhaddou (D): Som medlem af Kultur- og Fritidsudvalget har jeg også været involveret i denne sag og sådan set i stereo, fordi jeg også sidder i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget. Så det var en underlig sag at gå til værks, og jeg ved også, at der er en socialdemokrat, der har det samme stereoproblem, nemlig at sidde i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og Kultur- og Fritidsudvalget.

Men under alle omstændigheder er det ret positivt. Jeg synes, det er ret flot, især fra Kultur- og Fritidsudvalget, at nå frem til det her resultat, når man nu skruer tiden tilbage til starten der, hvor det hele gik i hårdknude med beboerne i området. Det hele endte jo ikke som, hvad alle beboerne på Vesterbro vil have, men under alle omstændigheder kan man sige, at den her sag viser, at vi stadig har nogle demokratiske rødder gående rundt, som fungerer, og hvor vi her i Borgerrepræsentationen og i Kultur- og Fritidsudvalget også formår at formidle den dialog mellem os og beboerne i området.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Så er der daginstitutionsområdet. Der må jeg sige, at vi ikke kan komme uden om, at det område er underrepræsenteret med hensyn til daginstitutioner og pasningsmuligheder. Vi skal finde en løsning på pasningsgarantien i området. Jeg ved i hvert fald, at familie- og arbejdsmarkedsborgmesteren også vil forsøge at arbejde for det. Jeg ser frem til, at vi alle sammen må give hinanden hånden på at finde en løsning, således at Vesterbroborgerne også kan få deres pasningsgaranti i forhold til andre bydele opfyldt.

Men de må også, efter at det her er gennemført, være med til at hjælpe os og indgå i en dialog, på samme måde som de er indgået i en dialog med os omkring Den Brune Kødby, og hjælpe os frem til at finde lige de rette bygninger til at placere en daginstitution.

Så samlet kan CD støtte det samlede ændringsforslag nr. 1, men kan ikke stemme for Enhedslistens og SF's ændringsforslag, der hedder 2, 3, 4, 5 og 6.

Mikkel Warming (Ø): 2 korte og en måske lidt længere bemærkning.

Det første: Alle snakker meget pænt om processen, og det er fuldstændig rigtigt, at når man hæver sig op og ser på, hvad var oplægget tilbage i efteråret, og hvad er det endt med, specielt efter det, ja, udvalgs møde eller -arbejde eller hvad det nu er, der er foregået herude i restaurationen i aften, så er det meget langt fra og et udtryk for en dialog.

Det er heller ikke nogen hemmelighed, at den proces har været noget knudret, og at noget må vi kunne lære af på forskellige leder og kanter, hvordan man gør det bedre, også fra starten, så dialogen starter som en ægte dialog i stedet for at starte som modreaktion mod noget, der ser ud til at skulle bankes igennem.

Den anden ting meget kort, for det er Jens Kjær ikke kommet ind på: Det er oplagt i et område, grunde som er fredet for det første, meget af det, hvor vi slår os op på at lave grønne løsninger, så også at tænke økologi ind, når man renoverer bygninger, og hvis man måtte lave nybyggeri. Det er helt oplagt, og det er også noget, som kan lade sig gøre, har vi fået at vide af Center for Aktivering og Beskæftigelse i et af de bilag, der ligger i den meget store indstilling, der er til i dag. Hvis man træffer hurtige beslutninger, kan man i hvert fald indarbejde noget af det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Den sidste og vigtigste bemærkning var, og det er det med daginstitutionerne. Jeg vil godt garantere, så meget jeg nu kan, at vi vil gå meget aktivt ind i at hjælpe til, hvor vi kan, lokalt i de forskellige udvalg, vi er i, planområdet, familie- og arbejdsmarkedsområdet osv., hjælpe med at finde mulighed for daginstitutioner på Indre Vesterbro, for vi ser det som helt centralt, at der kommer flere daginstitutioner på Indre Vesterbro.

Ændringsforslaget stillet af kulturborgmesteren på vegne af en lang række partier blev godkendt.

Ændringsforslag nr. 2 af Enhedslisten blev forkastet med 44 stemmer mod 8.

Ændringsforslag nr. 3 af Enhedslisten blev forkastet med 38 stemmer mod 15.

Ændringsforslag nr. 4 af Enhedslisten blev forkastet med 38 stemmer mod 15.

Ændringsforslag nr. 5 af Enhedslisten blev forkastet med 38 stemmer mod 14; 1 undlod at stemme.

Ændringsforslag nr. 6 af Enhedslisten blev forkastet med 35 stemmer mod 18.

Indstillingen med de vedtagne ændringer blev godkendt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal sige, at jeg efter en kort konsultation med et par gruppeformænd, der har talt med andre, går efter at slutte mødet omkring kl. 23, det bliver nok godt 23, og at vi kører så langt, at vi også får mulighed for at køre sagerne på lukket møde i aften. Vi sigter mod at slutte klokken godt 23, medmindre der er et ubændigt ønske om at gøre sig færdig i aften.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. juni 2000****17) BR 280/2000. Ændringsforslag fra BR om sygehussamarbejdet**

Indstilling om behandling af Sundheds- og Omsorgsudvalgets sagsfremstilling vedrørende et i Borgerrepræsentationens møde den 26. august 1999 godkendt ændringsforslag (BR 141/98), stillet af Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Solidarisk Alternativ, der var sålydende:

"Der igangsættes et undersøgelsesarbejde i Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune for at belyse, hvilke alternative muligheder, der kan tilvejebringes med henblik på at sikre et mere effektivt og demokratisk sygehussamarbejde i hovedstadsområdet".

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Peter Skaarup (O): Jeg skal bare sige kort, at som det nok ikke er til nogen stor overraskelse, så er vores opfattelse, at det arbejde, der er gjort i forvaltningen i forhold til det her forslag, er under al kritik. Vi havde en fornemmelse af, at der ville blive igangsat et større udvalgsarbejde, hvor man reelt ville se på alternativer til HS, altså med henblik på mere demokrati og med henblik på mere effektivitet. Det har man overhovedet ikke fundet frem til.

Det vil sige, at de intentioner, der var i Borgerrepræsentationen, da det her forslag blev vedtaget, efter vores opfattelse er blevet jordet. Det betyder selvfølgelig, at vi ikke kan støtte den indstilling, der er fremkommet, og vil stemme imod, når vi skal stemme lige om lidt.

Jette Bergenholz Baurup (A): Jeg må da sige, at jeg har da lyttet til, hvad Peter Skaarup siger. Hvis det er sådan, at man ikke synes, at denne sag er blevet behandlet så korrekt og i hvert fald sådan, som forslagsstillerne kunne tænke sig, så vil jeg da godt

Kommentar [LJ15]: 00029112
DOC

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

ved sagens afslutning begære sagen til Sundheds- og Omsorgsudvalget, så den kan blive drøftet ordentligt.

Inger Marie Bruun-Vierø (B): Jeg kan da kun sige, at Det Radikale Venstre er glad for, at sagen kommer tilbage til Sundheds- og Omsorgsudvalget, fordi godt nok står der nogle overvejelser om nogle effektiviseringer på sigt og en demokratisering, der er ønskværdig på sigt, blandt andre ting, hvor der også er redegjort for andre effektiviseringer.

Men jeg tror ikke, at vi kan forvente en ny struktur for hovedstadsområdet inden for de næste 3-4 år. Derfor er det da vigtigt, at vi får taget stilling til selve HS-konstruktionen, inden vi skal hen til kommunevalget i 2002. Der har det jo hele tiden været en radikal holdning, at det er vigtigt, vi får drøftet, om der er mulighed for, at HS-bestyrelsen bliver valgt ved direkte valg. Det er bl.a. den drøftelse, jeg ser frem til i Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Martin Geertsen (V): Man kan sige, det er en meget principiel stillingtagen, vi har at gøre med her, til HS-konstruktionen som sådan. Det bevæger sig, jeg er meget på linje med Inger Marie Bruun-Vierø, i hvert fald ikke i liberal retning.

Inger Marie Bruun-Vierø talte om spørgsmålet om det direkte valg. Jeg kunne tilføje noget om markedsmekanismer i det københavnske sundhedsvæsen, selvejende institutioner osv., osv. Det er slet, slet ikke i den retning, dette forslag, som det ligger nu i hvert fald, bevæger sig.

Derfor imødeser vi meget konstruktive drøftelser med sundhedsborgmester Peter Martinussen i Sundheds- og Omsorgsudvalget og de øvrige forligspartier og partier i øvrigt.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): God stemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Marlene Krogh (F): Jeg vil da gerne støtte, at denne sag tilbagevises til Sundheds- og Omsorgsudvalget. Det kan bare undre mig, at det kommer på det her tidspunkt. Jeg mener, den har været til behandling flere gange.

Vi vil selvfølgelig gerne være med til at diskutere, hvordan og hvorledes HS-konstruktionen kan opløses, i og med at det er så udemokratisk. Vi ser da også gerne frem til flere og andre forslag, bl.a. fra Socialdemokratiet, om, hvordan og hvorledes de tænker på, om man kunne afbureaukratisere hele HS.

Lars Hutters (L): Ja, overborgmesteren har da ret i, at der åbenbart er en god stemning omkring det her punkt. Jeg tror ikke, at der er nogen i Borgerrepræsentationen, der er i tvivl om SOL's stillingtagen til HS. Så jeg skal kun tilslutte mig ... (*Afbrydelse*). Det vil I gerne vide? Skal jeg uddybe omkring dette lukkede ...

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Lars Hutters – videre.

Lars Hutters (L): Nå, o.k., tak. Jeg skal blot tilslutte mig de andre partiers begrundelse. Jeg vil godt fremhæve Inger Marie Bruun-Vierø fra Det Radikale Venstre, som gør opmærksom på, at set fra Folketinget ser det ikke ud til, at der kommer en ændring i sygehusstrukturen her i hovedstadsregionen. Så det er på tide, at man lever op til de store løfter, som adskillige partier i Borgerrepræsentationen, måske minus Socialdemokratiet, det er jeg lidt i tvivl om, åh, der er enkelte socialdemokrater, der mener det samme.

Så vil jeg også sige, at da vi havde det til behandling i Økonomiudvalget, så undrede jeg mig kolossalt over den der konstruktion, hvor regeringen via sundhedsministeren har 40 pct. af stemmerne i HS' bestyrelse, men kun betaler lidt over 20 pct. af udgifterne. Jeg tror, det er et særsyn i Danmark, at der er en sådan selskabskonstruktion. Det burde i hvert fald, og jeg tror også, Venstre vil fare op: Hvad pokker er det her for noget, at man stort set ikke betaler, hvad man har af indflydelse? Det er jo uhørt. Jeg tror ikke, det findes nogen som helst steder.

Egentlig havde jeg fået lovning på, at vi skulle have det frem her i Borgerrepræsentationen, at man havde vurderet det fra Økonomiforvaltningen. Men nu når jeg forven-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

ter, at den går tilbage til Sundheds- og Omsorgsudvalget, så synes jeg også, at hvis, såfremt, ifald det overhovedet skulle have mulighed for at bestå, det der fuldstændig udemokratiske, uhørte, hvor man ikke engang betaler for sin indflydelse fra regeringens side, så får man det belyst godt og grundigt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Således sidste motivering for udvalgshenvisning. Jeg forstår, at der ikke er nogen, der modsætter sig, at sagen sendes til Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Sagen blev oversendt til Sundheds- og Omsorgsudvalget.

18) BR 279/2000. Valg til ældrerådene

Indstilling om, at der afholdes ældrerådvalg den 7. november 2000, at der etableres et fælles klageråd for de 11 bydele i BR-København, at der udbetales diæter til klagerådsmedlemmerne, at standardvedtægt for ældrerådene i BR-København tiltrædes, at Retningslinjer for valg af ældrerådsmedlemmer til klagerådet i BR-København tiltrædes, at der gives en kapitalbevilling på 2.300.000 kr. til afholdelse af valget, samt at der anvises kasse-mæssig dækning for udgiften på 2.300.000 kr. på Økonomiudvalgets budget 2000, pulje til uforudsete udgifter (konto 6.51.3).

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Borgmester **Peter Martinussen**: Jeg skal gøre det meget kort, fordi der ligger jo en uddybende indstilling omkring det næste ældrerådvalg, det andet i rækken, som vi vel alle glæder os til.

Jeg kan i hvert fald sige, og det tror jeg, jeg kan gøre på et enigt Sundheds- og Omsorgsudvalgs vegne, at vi faktisk er meget glade for ældrerådene som sparringspartnere, som medspillere og nogle gange selvfølgelig også med nogle andre synspunkter end dem, udvalget sidder med. Sådan skal det være.

Kommentar [H16]: 00029093
DOC

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Når jeg tager ordet, så er det faktisk mest for at sige, at da vi havde drøftelsen i Sundheds- og Omsorgsudvalget, lovede forvaltningen at undersøge på begæring af nogle udvalgsmedlemmer, om der ikke kunne arrangeres en eller anden form for afstemning på plejehjemmene, så det også på det her punkt kom til at ligne et af de andre valg, vi kender.

Jeg vil faktisk bare sige, at det vil der blive. Der vil blive sørget for, at der bliver en særlig afstemning, hvor man på plejehjemmene får mulighed for at stemme i forhold til den her valgdag, således at man kan medbringe det brev, man har fået fra forvaltningen, med stemmeseddel osv., og sådan at det kommer til at ligne en almindelig valghandling på det enkelte plejehjem.

Det synes jeg er en god vinkel mere på denne her sag, hvor vi glæder os til et ældre-rådvalg, der forhåbentlig vil have en lige så høj valgdeltagelse som sidst. Der var den 31,64 pct. Den bliver forhåbentlig højere denne gang, nu hvor der er erfaringer omkring ældrerådsarbejdet.

Indstillingen blev godkendt.

19) BR 311/2000. Stiftelse af Københavns Ældreboligselskab i forbindelse med erhvervelse af ejendom

Indstilling om stiftelse af Københavns Ældreboligselskab mv. i forbindelse med erhvervelse af den af Ældre Fonden tilhørende ejendom matr.nr. 2305 Sundbyvester.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Sammen med denne sag behandlede:

20) BR 310/2000. Stiftelse af Ældreboligselskab som ny boligorganisation

Indstilling om stiftelse af Københavns Ældreboligselskab som ny boligorganisation i Københavns Kommune samt køb af Peder Lykke Centret.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Kommentar [H17]: 00030228
DOC

Kommentar [H18]: 00030236
DOC

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Indstillingen vedr. 311/2000 blev godkendt.

Indstillingen vedr. 310/2000 blev godkendt.

21) BR 281/2000. Det fælleskommunale system "ydelsesoversigt"

Indstilling om, at Københavns Kommune tilslutter sig det fælleskommunale system "Ydelsesoversigt", samt at registerforskrifter for systemet samt nærmere regler om sikkerhedsforanstaltninger efterfølgende forelægges Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget. (Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

22) BR 299/2000. Sag om institution

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget) (Standsningsret)

Hellen Hedemann (F): Jeg har ønsket denne sag forelagt Borgerrepræsentationen, fordi vi i SF finder det ejendommeligt, at der faktisk ikke findes nogen regler på området.

Som man kan læse i indstillingen, så har Kultur- og Fritidsforvaltningen, det står der i hvert fald, i flere tilfælde godkendt udlejning af reklameplads på kommunale bygninger, endog, som der står, i et enkelt tilfælde også bygninger, der huser en daginstitution.

Det kan jo ikke være rigtigt, at det ligesom skal bero på en tilfældighed, om en sponsor henvender sig til Kultur- og Fritidsforvaltningen eller til Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen. Så man kan sige, det er jo egentlig interessant at vide, om Kultur- og Fritidsudvalget er blevet hørt i denne sag, eller det alene er forvaltningen, der åbenbart har givet tilsagn.

Kommentar [fj19]: 00029113
DOC

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Det har jeg sådan prøvet at forhøre mig lidt om, og så vidt jeg har kunnet finde ud af, så har der i hvert fald ikke været nogen politisk behandling af sagen. Så synes jeg faktisk, at det er på tide, at der bliver en politisk behandling.

Det var sådan det mere formelle i sagen.

Til det konkrete er vi i SF dybt og inderligt imod reklamer på bygninger. Det ser rigtig grimt ud, rent sagt er det uæstetisk. Det ene grimme lysstofrør efter det andet kommer til at præge bybilledet. Hvis man giver en sådan tilladelse til en privat virksomhed, så har kommunen jo overhovedet ingen indflydelse på, hvilke rædsler man udsætter byens borgere for.

Det er ganske enkelt SF's holdning, at vi ikke vil se hverken reklamebannere op-hængt over daginstitutioner eller billboards med reklamer for alt lige fra tobak til pornofilm eller forskellige former for morgenmadsprodukter. Børn må ligesom alle andre mennesker have lov til at tilbringe deres dag i rolige omgivelser uden blinkende lysreklamer lige rundt om hjørnet.

Så derfor kan vi altså ikke stemme for, at der kan opsættes reklamer på kommunale bygninger.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg lyttede mig til et par indtægts-givende forslag undervejs.

Martin Geertsen (V): Det, man kan sige om den behandling, som vi har haft i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, til forskel fra den behandling, som man eventuelt ville få i Bygge- og Teknikudvalget, ja der har det været en mere etisk stillingtagen til spørgsmålet, om man synes, det er en god idé at have reklamer på daginstitutioner.

Jeg vil godt sige, at i Venstre har vi altså ikke noget imod, at man tjener en ekstra skilling ude på den enkelte institution, hvis der er et privat firma, som af den ene eller den anden grund finder, at det kunne have en vis værdi i at reklamere på den pågældende institution. Det har vi altså vanskeligt ved at, havde jeg nær sagt, få galt i halsen og få de store moralske kvababelser over.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Se, det er den mere etiske del af denne diskussion, og det er så også det etiske i diskussionen, som Hellen Hedemann, formoder jeg, først og fremmest har forholdt sig til, altså dette med at nu kommer privatkapitalismen susende ind over de offentlige institutioner.

Jeg vil sådan set ikke forholde mig til spørgsmålet om, hvorvidt det er mere eller mindre grimt på institutionen. Altså de mere nøjagtige retningslinjer for, hvor stor en reklame må være, hvilke farver den må have osv., osv., synes jeg sådan set må bero på en diskussion i Bygge- og Teknikudvalget, og jeg er helt sikker på, at min gode partikollega Søren Pind vil imødesee den diskussion med stor, stor forventning. Det vil jeg så lade være op til en diskussion, og det synes jeg den rettelig hører hen under i Bygge- og Teknikudvalget.

Men det etiske, det med at man kan få lov til at tjene en ekstra skilling i københavnske daginstitutioner, har vi altså vanskeligt ved at få de store moralske kvababelser over i Venstre.

Borgmester Winnie Larsen-Jensen: Så meget behøver man vel heller ikke at svinde sig op, så man skal have kvababelse. Men jeg vil da godt sige, at i denne konkrete sag har vi ikke haft lyst til at opsætte en reklame. Vi mener ikke, det er nødvendigt.

Jeg vil også gerne sige til Martin Geertsens fortolkning af, at den enkelte daginstitution skulle tjene på det her, at jeg mener ikke, vi skal kommercialisere vores daginstitutioner på den måde, så de kan overgå hinanden i reklamer. Jeg er nok mere optaget af byens udtryk generelt og den æstetik, som ligger omkring vores bygninger, hvor det passer ind på en rimeligt sammenhængende måde. Derfor var det også et samlet udvalg, som sagde: Det vil vi egentlig gerne bede Bygge- og Teknikudvalget om at forholde sig til.

Og så synes jeg ikke, vi skal blande det ind i den enkelte daginstitutioners hverdagsøkonomi. At de får en kasse æbler til sommerfesten af den lokale grønthandler eller nogle boller til fastelavn af den lokale bager, er ligesom en del af den virkelige verden. Men at begynde at basere en daginstitutioners hverdagsøkonomi på rullende lysreklamer synes jeg, vi skal afholde os fra. Det skal så i givet fald i fælleskassen, men bestemt ef-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

ter en indstilling fra Bygge- og Teknikudvalget ud fra det samlede facadeudtryk i vores by, fuldstændig ligesom den principbeslutning, der blev truffet, om, at der godt må hænge reklamer på stilladser og noget andet. Jeg er nok mere tryk ved, at man får et samlet blik over byen og ikke begynder at spekulere i, om man kan tjene en tusindkroneseddel mere eller mindre for så at kunne sende børnene et eller andet sted hen eller købe nogle flere boller.

Louise Frevert (O): Der har jo været store ord fremme både her og til udvalgmøderne. Men der bliver bedt om, at vi skal tage stilling til en konkret henvendelse om udlejning til reklameplads.

Jeg må altså indrømme, at Dansk Folkeparti i al stilfærdighed må gøre opmærksom på, at vi synes, det er en rigtig, rigtig god idé. Det er jo et spørgsmål om, hvor meget man kan sælge for, som borgmesteren siger, ja lidt pærer og bananer og lidt æbler, det kan være, hvad det er. Men jeg kan ikke se, at der kan være noget galt i, at man tilføjer lidt ekstra økonomi til børnehavens hverdag. Det er så en anden anskuelse at have til problemstillingen. Men som der står her i notatet til indstillingen: »Tjen lidt ekstra penge på Deres ejendom.« Det er rent faktisk, hvad der står.

Så jeg synes, at det hører meget tæt sammen, det med at tjene penge på reklameskiltene, at det ikke bare er en etisk beslutning, der skal tages heroppefra i dag. Så vi synes, det er en rigtig god idé.

Med hensyn til, om børnene bliver bombarderet, når de kommer ind med splatlys og neonlys, reklamer der blinker og store forhæng, der ruller ned i bannere, kan jeg godt se for mig, hvordan det så vil være, der skifter hver dag med snore, man trækker i, skiftende farver og alt muligt andet. Altså fantasien fejler jo ikke noget hos nogen af os, når vi endelig når dertil.

Så vil jeg bare sige, jeg kan ikke se, problematikken er så stor, fordi de fleste af jer, der har børn, mig selv inklusive, har dem med i supermarkeder, når vi går på indkøb ... (*Afbrydelse*). Nå, det er så noget helt andet. Der er reklameskilte, der er en skov af reklamer. Fra børnene er 2-3 år, rækker de ud fra indkøbsvognen efter slikposerne, fordi de har set »Haribo, den er go'« på tv. Så kom ikke og fortæl mig, at små børn, når man

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

har haft små børn, ikke er bevidste om, hvad de kan tage stilling til, allerede fra de er 2-3-4 år, hvad de kan lide. Det er der også lavet undersøgelser over.

Jeg synes ikke, man skal være så sart, som jeg ved, at visse af venstrefløjspartierne er. De er meget sarte, og de er simpelt hen så bange for det kommercielle, der skal få et overtag som en stor grib, der står som et stort monster. Jeg kan ikke se, at det er noget, man kan tage sig af. Så vi siger bare helt stille og roligt og i al stilfærdighed, at vi synes, det er en hamrende god idé.

Marie Jeppesen (Ø): Jeg vil sige, at jeg synes ikke, at denne sag handler om, hvad børn kan lide, eller hvad de skal påvirkes med fra deres daginstitutioner eller omkring deres daginstitution. Enhedslisten er imod, at der skal hænge reklamer på daginstitutioner, og det er vi lige så meget af æstetiske årsager som af nogle andre årsager. Det ser simpelt hen grimt ud.

Ole Hentzen (C): Nu er det her jo tilfældigvis en daginstitution, og det er sådan set for mig egentlig flintrende ligegyldigt. At den så også er kommunal, er i denne relation også flintrende ligegyldigt. Det er det mere principielle: Hvad er det egentlig for en designverden, som Københavns Kommune vil stå mål med på de bygninger, som kommunen har indflydelse på?

Der er jeg sådan set enig i, at der skal der være nogle fælles regler. Der kan det ikke være tilfældighedens verden, der afgør, om en kommunal institution har en høj facade eller en lav facade eller noget andet, om man har en god beliggenhed til et billboard eller ikke billboard, og hvem der skal have pengene.

Fordi skal vi ende i den situation, at der er reklameplads, så er det kommunen, der tjener på det, for så skal det selvfølgelig også kommercielt udnyttes, og så er det ikke den enkelte kommunale daginstitution. For hvis vi skulle gøre det, så har vi altså også indført et kommunalt huslejeprincip. Og hvis der er en forventelig indtægt for den pågældende institution ved, at man egentlig kan leje det ud, ja så skal man betale det mere i husleje, bliver man bonet for det i den pågældende situation. Så der kan ikke komme

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

---

flere penge i kassen til en kommunalt ejet bygning, der benyttes til daginstitution. Det er uladssiggørligt efter de regler, vi har vedtaget her i Borgerrepræsentationen.

Så derfor er vi tilbage i det rent, hvad skal vi sige, nogle kalder det etik, og der er jeg som sagt stadig ligeglad med, om det er børn eller ikke børn. Det er et spørgsmål om: Vil vi tillade billboards og lignende på kommunale bygninger og på private bygninger, og under hvilke former vil vi gøre det?

Det mener jeg, man skal diskutere i det udvalg, hvor det hører hjemme, og det er i Bygge- og Teknikudvalget. Jeg er helt sikker på, at det får en grundig behandling, for vi er mestre i at finde samtlige undtagelser, og hver gang forvaltningen tror, de har dækket verden ind ved at kunne beskrive den, så er der mindst 11 i det udvalg, der kender 10 undtagelser, som fortæller dem, at sådan er verden altså ikke skruet sammen, og det må de ud og kigge på én gang til.

Så Borgerrepræsentationen kan trygt jage denne sag i Bygge- og Teknikudvalget. Der vil den få en intensiv, langvarig og grundig behandling.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det anden runde, kort til Martin Geertsen.

(Kort bemærkning).

Martin Geertsen (V): Til borgmester Winnie Larsen-Jensen, som jeg jo ved har været meget optaget af hele decentraliseringsspørgsmålet i forbindelse med budgetforhandlingerne, hvor der næsten ikke var nogen grænser for, hvilke økonomiske spørgsmål man kunne lægge ud til de enkelte institutioner, som de så kunne tage stilling til, om man nu skulle spare på pærer, bananer, personale, eller hvad man nu havde lyst til at spare på: Jeg synes egentlig, at det ville klæde den socialdemokratiske borgmester på det her område at fortsætte den tankegang også i det her spørgsmål, således at man også ude på de enkelte institutioner selv kunne få lov til inden for visse rammer at råde og bestemme på det her område.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Borgmester Winnie Larsen-Jensen: Nu har der jo været talt meget om budgetforlig i aften under en tidligere sag, og jeg tilstår da klart, at jeg er bevidst om, at Venstre også var med til det budgetforlig, som lagde op til denne her selvforvaltning. Men selvforvaltningen handlede sådan set ikke om, hvordan man kunne ændre på sin grundøkonomi. Den handlede om ud fra den grundøkonomi, som vi havde besluttet.

Jeg er godt klar over, at Martin Geertsen, ung Venstreløve, som han er, er superliberalist, men der sætter jeg alligevel grænsen. At lave det hele til det rene wildwest og persisk tæppemarked, og de, der bor på de gode adresser og noget andet, kan så tilbyde noget, og andre kan noget andet, synes jeg alligevel strider meget imod det, som jeg er optaget af i denne sammenhæng.

Men lad bare Venstre prøve at se, om det kunne være en mulighed. Jeg var meget tryk ved de andre udsagn, at vi også er nogle, der gerne vil prøve at passe på vores by sådan i sammenhæng og sige, hvad det er for en stil, vi vil acceptere i den sammenhæng.

Så har jeg lovet overborgmesteren at sige, at netop fordi det er på Slotsherrensvej, så vil han i hvert fald stemme imod, fordi det ville forstyrre hans hjemtur fra Rådhuset.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Men jeg vil sådan set gerne sige til socialborgmesteren, at det ville være meget rart, hvis kommunen fik gjort noget ved plankeværket. Det er nemlig ikke særlig kønt.

Jens Johansen (F): Ved sidste BR-møde gav et flertal her i Borgerrepræsentationen det nye Fisketorvets butikscenter lov til at hænge reklamer op på facaden. Det er ellers ikke tilladt i København.

Den her sag burde slet ikke være blevet behandlet i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, fordi det, som udvalget her har drøftet, ikke har været muligt. Jeg kan også høre, at der er et flertal i aften, som ikke vil tiltræde forslaget. Det er i øvrigt i strid med de regler, vi har i kommunen.

Derefter er der et andet »at«, der handler om, at hvis Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og nu Borgerrepræsentationen ønsker at give denne tilladelse, så skal det i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2000

Bygge- og Teknikudvalget. Men det sidste »at« vil jo falde bort, hvis det første »at« falder, og det falder, det kan vi jo allerede høre. Med overborgmesterens sædvanlige styr på Den Socialdemokratiske Gruppe kan jeg da i hvert fald tælle stængerne til, at der er et flertal imod. Det er også godt, fordi det er i overensstemmelse med de regler, vi har her i København, bortset fra Fisketorvet, som er en glidebane, skal jeg hilse og sige.

I den forbindelse er det vel rigtigt, Ole Hentzen, hvis jeg må tilføje til det, der er blevet sagt, at der faktisk er en sag under forberedelse om det her spørgsmål. Så under alle omstændigheder vil spørgsmålet blive behandlet i Bygge- og Teknikudvalget, uanset om det falder, eller ej.

Så helt ærligt: Der er ikke nogen, der skal stemme for i aften for at få den i Bygge- og Teknikudvalget. Bygge- og Teknikudvalget arbejder i forvejen med spørgsmålet og har gjort det længe.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Blot en oplysning: Sagen kommer på Bygge- og Teknikudvalgets dagsorden i august.

Indstillingen blev godkendt med 36 stemmer mod 15.

Dørene lukkedes kl. 23.06

60) BR 293/2000. Optagelse af forhandlinger om indgåelse af lejemaal

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Kommentar [lj20]: 00029160
DOC

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. juni 2000**

---

61) BR 292/2000. Indgåelse af lejemål*(Kultur- og Fritidsudvalget)*

Indstillingen blev godkendt med 44 stemmer mod 6.

62) BR 284/2000. Ligningsplan*(Økonomiudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

Kommentar [U21]: 00029124
DOC**63) BR 269/2000. Besættelse af stilling***(Økonomiudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

Kommentar [U22]: 00029047
DOC*Mødet blev afbrudt kl. 23.10*

